Hollywood, oraşul filmelor

Pe locul unde se întinde acum oraşul Hollywood, centrul turnării de filme americane, nu se aflau acum douăzeci de ani decât câteva mici colibe de fermieri. Pe hărţile geografice dela începutul veacului al 20-lea, Hollywood nu e trecut.

Mahalaua pe atunci mică din Los Angeles a început să crească în decada a doua a secolului actual. Atelierele de sticlă se înşiruiră unul lângă altul pe acest colţişor de pământ extraordinar de frumos. Natura a fost aci în adevăr risipitoare. Pe locurile mai joase se află o vegetaţie cu adevărat tropică, pe când la pantele munţilor te crezi în Pădurea neagră. Soarele a construit aci o scenă cu mii de iluzii, întinsă de pe malurile marelui Ocean până departe de pustiurile din Colorado şi Mojavo. Se clădesc aci oraşe întregi din pânză zugrăvită întinsă spre stâlpii de lemn, spre a dispare imediat după ce s'a turnat filmul. Catedrale, temple greceşti, moschee, castele şi cetăţui se alternează şi dovedesc adesea o surprinzătoare siguranţă a stilului.

Pe timpul turnării filmelor se plimbă prin oraş cete de artişti şi figuranţi în costume istorice sau moderne. Vizitatorul — care, în treacăt fie zis, nu prea e bine văzut aci — trebue să stea departe, la spatele operatorilor, spre a nu deranja. Aceşti spectatori sunt adesea o plagă pentru regisorii pe jumătate goi, asudaţi şi ţipând mereu. Nu numai că enervează pe artişti numai prin simpla lor prezenţă, dar se mai cred obligaţi să atragă atenţia regisorilor asupra unor închipuite greşeli şi să critice în gura mare persoanele care joacă în film.

Afluenţa tineretului spre film a crescut în ultimul timp.. Sute de bărbaţi şi fete tinere, care au admirat pe pânză pe eroi şi eroine şi au decis să descrie într'o zi de asemenea un „scen star", vin zilnic la Hollywood din toate părţile Americii. Mulţi fug noaptea de acasă spre a căuta o ocupaţie la film. Puţini însă rezistă aci peste opt zile şi se întorc acasă mai mult sau mai puţin căiţi, dar în tot cazul cu buzunarele goale. Acei cari rămân la Hollywood, fiindcă le permit mijloacele, mai au de furcă până să-şi realizeze visul. Mulţi se înscriu în numeroasele şcoli particulare de film spre a se pregăti pentru noua lor profesiune. Printre aceste şcoli, 95 la sută sunt întreprinderi pungăşeşti, cari storc doar elevii de bani.

Societăţile care fabrică filme sunt foarte dificile la angajarea figuranţilor. Cei acceptaţi sunt împărţiţi pe categorii, după cum se pretează figura lor. Există grupuri întregi de acrobaţi, atleţi, copii, pleşuvi, cowboys, negri, chinezi, indieni, dactilografe, mexicani, ofiţeri, ovrei, irlandezi, turci, chelneri, portari, mateloţi, judecători, diplomaţi, şi multe altele, cari sunt întrebuinţate când e nevoie. Dacă o societate de filme ar avea nevoe de câteva femei cu barbă sau pleşuve, de sigur că le-ar găsi.

La Hollywood şi Los Angeles sunt 150. mii de oameni, care îşi câştigă cu chiu cu vai o mizerabilă existenţă ca aşa numiţi „extras" (figuranţi de ocazie).

Om curios

Tânăra pereche ia masa şi soţii se privesc languroşi.

El mănâncă par'că ar fi flămânzit o săptămână întreagă.

In cele din urmă, Ea nu se mai poate reţine:

— Asta e gătită de mine, băiatule! Mama spune totdeauna că nimeresc minunat două feluri: salată de cartofi şi budincă de magiun.

— Excelent, exclamă El cu entuziasm. Şi — care din două e mâncarea asta?

Un record al fumatului

Ziarele din Londra anunţă că în curând se va organiza la Liverpool un match internaţional al fumatului, spre a se decerne titlul de şampion al ţigării.

Până acum s'au prezentat doi concurenţi: Americanul Robbins şi Englezul Kelly.

Robbins are 79 de ani, Kelly numai 62.

Robbins pretinde că timp de 67 de ani a fumat în fiecare zi 25 de ţigări (de foi, bine înţeles), ceeace reprezintă în total 611.375 ţigări. Recordul Englezului Kelly, care e mai tânăr, e mai mic: el a fumat timp de 42 de ani zilnic „numai" câte 15 ţigări, aşa că în cariera sa de fumător n'a consumat decât un total de 230.000 ţigări.

Cei doi rivali vor lupta acum timp de câteva săptămâni, la Liverpool, pentru şampionatul mondial al fumatului.

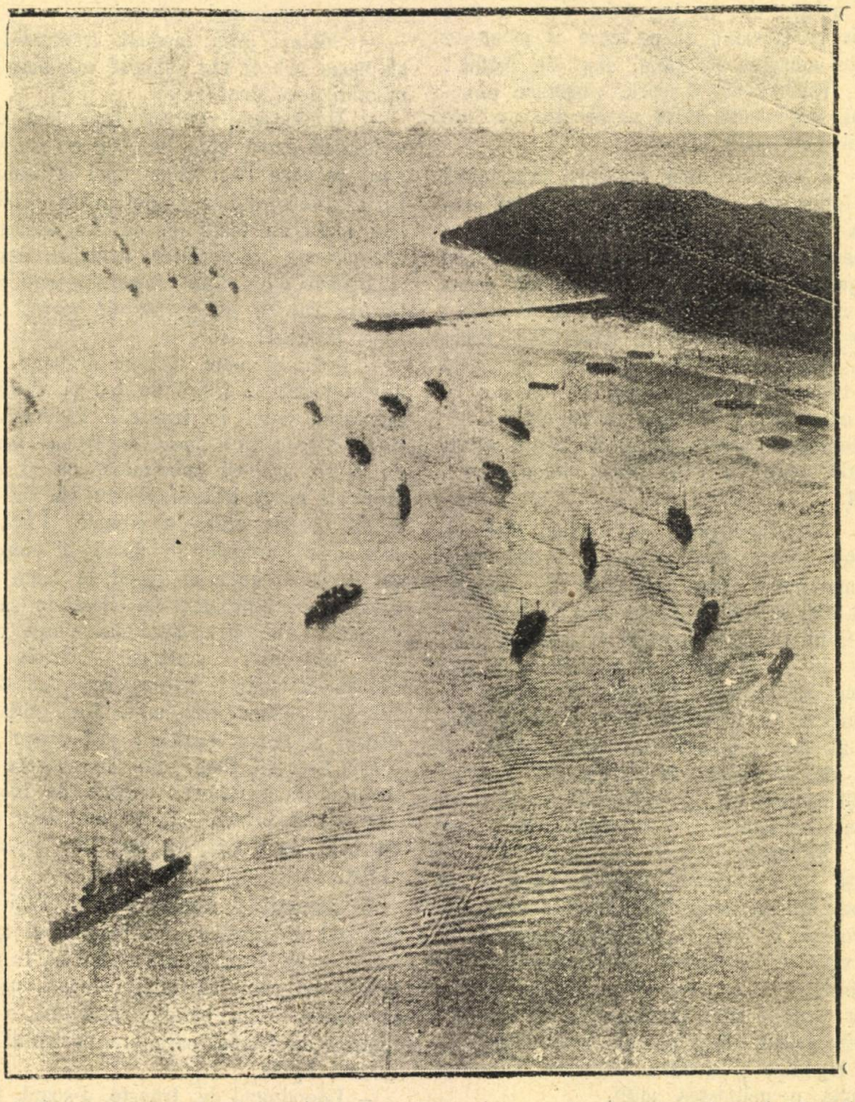

O manevră a marinei americane: pentru prima oară au cooperat unităţile din Oceanul Pacific cu cele ale Oceanului Atlantic.

Une manoeuvre de la flotte américaine: pour la première fois y cooperérent les unités de l'Océan Pacifique avec celles de l'Océan Atlantique.

Manöver der amerikanischen Marine bei denen zum ersten Mal die Einheiten des Stillen Ozeans mit denen des Atlantischen zusammen operierten.

MARELE AMIC

Schiță de JACQUES CÉSANNE

In primele zile ale lunei Octombrie 1796, o divizie franceză din armata aceia care de șase luni de zile zbura din victorie în victorie sub conducerea unui general în vârstă de 27 ani, intră în Pavia. Orașul fusese ocupat după un greu asalt, în care se distinsese încă odată colonelul Lannes, înaintat cu ocazia aceasta la gradul de general.

Deabia descălecase pe piața Palatului Municipal și două femei, d-na Benvenuto și fiica ei cerură să fie primite.

— Generale, exclamă d-șoara Benvenuto, căzându-i la picioare, am venit cu mama să vă rugăm să ne acordați protecția dv. Vom fi calomniate pe lângă dv. și vi se va spune că suntem de partea Austriacilor... De fapt, generale, nu ținem la ei decât prin legătura ce mă unește cu un logodnic, care a fost rănit la Bassano și pe care îl pândește poate moartea pe patul său din spital...

— Ridicați-vă, d-șoară, răspunse generalul, mișcat de atâta nenorocire atât de nobil exprimată.

— E oare o crimă, continuă fata, când nu iubim pe acei cărora le datorim propria noastră nenorocire? Nu... Sunteți prea generos ca să gândiți astfel și sunteți și prea leal spre a crede că am putea să vă trădăm! Nu cerem decât să așteptăm în pace momentul când vom revedea, dacă ne va ajuta D-zeu, pe acela pe care îl și iubeam ca pe un soț și pe care mama îl iubea ca pe un fiu.

Generalul privea încântat fața aceasta ideală, care nu i se părea deloc cunoscută.

— Vă făgăduesc, doamnelor, zise el, ajutor și protecție și, dacă voiți, spre a mă putea ține mai bine de făgăduială, voi stabili cartierul meu în casa dv.

Drept răspuns, femeile îi apucară mâinile și le sărutară și în aceiași seară generalul Lannes și Statul său Major se instalară în locuința familiei Benvenuto.

Cât de frumoasă era fata aceasta și cât de deosebită de fetele din Franța!

Și generalul -și reaminti de d-șoara Meric, proastă, și comună, cu care se însurase într'un moment de dorință și a cărei proastă purtare în lipsa lui de acasă îl hotărâse să ceară divorțul. O fată ca d-șoara Benvenuto ar fi vrut el de soție; era frumoasă și serioasă.... O simțeai arzătoare și pură... Dar unde o mai văzuse el?

Ea iubea însă pe un altul, cu care se logodise și a cărui sănătate, ba chiar soartă o neliniștea mult.

— Aide, Lannes dragă, își zicea generalul, nu te uita prea mult la copila aceasta adorabilă.... Soarta tă e să încerci norocul luptelor și stăpâna inimii tale e gloria!....

Ocuparea orașului se prelungea și prin forța lucrurilor creștea intimitatea între tânărul general și gazdele sale. Cum să nu fi resimțit d-șoara Lydia Benvenuto o profundă simpatie pentru eroul acesta, a cărui bravură deja legendară era admirată de popor și al cărui nobil obraz era energic fără a fi aspru și mândru fără a fi închipuit? Și omul acesta, care în luptă se purta ca un Leu, știa să se arate atât de dulce, și de respectuos când se afla în fața unor femei.

Intr'o seară, ea îi spuse:

— Povestiți-ne, generale, lupta aceia din Bassano, în care se spune că ați săvârșit isprăvile cele mai faimoase din istorie!

— O, d-șoară, dar nici nu merită de vorbit. In bețiа luptei se fac lucruri care par mai târziu extraordinare și care se datoresc inspirației momentului.

— Sunteți prea modest, generale! Mi s'a spus eri că dv. singur ați luat inamicului două drapele...

— Două, da... Primul l'am luat după o teribilă luptă corp la corp cu un vlăjgan, pe care l'am răpus apoi cu sabia.... Cu cel de-al doilea drapel m'am căznit și mai mult, cu toate că nu era apărat de cât de un mic ofițer austriac, mititel și frumos ca o fată. Acestuia i-am zdrobit umărul cu un glonte de pistol?...

— Umărul?

— Da... Și i-am smucit drapelul, dar a mai putut să tragă un foc și să-mi nimerească calul în frunte.... Sărmanul animal a scos un nechezat de durere înainte de a se prăbuși sub mine, ca și când mi-ar fi cerut iertare pentru că mă lasă într'o poziție atât de proastă. Căci, cu cele două drapele în mână și descălecat, vedeam cum se reped la mine vreo doisprezece cuirasieri austriaci cu săbiile scoase... Am sărit apoi pe crupa calului ofițerului austriac căruia îi zdrobisem umărul. Nenorocitul! Ași fi putut să-l omor, dar mi-a fost milă de dânsul și m'am mărginit să-l arunc depe cal... Era și timp: cei doisprezece mă înconjurară, scoțând strigăte de moarte. Am trecut printre ei, nu mai știu cum, cu cele două drapele care mă jenau enorm...

— Generale... Acela pe care l'ați cruțat atât de generos era logodnicul meu...

Generalul își reaminti atunci că în mantaua celui rănit sanitarii francezi, cari îl ridicaseră după bătălie, găsiseră o miniatură de femee, care era portretul frumoasei Lydia.

— Logodnicul dv. trăește, d-șoară, Rana sa, destul de dureroasă, nu-i periclita viața.

Dacă Lannes ar fi privit în momentul acesta spre tânăra fată, nu ar fi putut să nu fie frapat de expresia depe fața ei.

A doua zi, seara, stând de vorbă cu Lydia, un ofițer de ordonanță aduse un plic. Era ordinul de plecare.

— Ne despărțim, d-șoară, zise el grav. Divizia pleacă dis de dimineață spre Milano și nu lasă aci decât o slabă garnizoană.

Cu o mișcare instinctivă fata se aruncă în brațele lui.

— Luați-ne și pe noi! se rugă ea.

Apoi, ca spre a-și explica atitudinea:

— Noi rămânem aci expuse, mama și cu mine, tuturor geloziilor și tuturor răutăților.

Lannes o strânsese în brațe... Simțea cum i se învârtește capul. Mai târziu a mărturisit că i-a trebuit mai mult curaj spre a rezista ispitei decât spre a rămâne impasibil în mijlocul bătăliilor celor mai sângeroase.

Se reculese în cele din urmă, depărtă ușor fata după ce o sărutase pe frunte și îi zise:

— Nu vă temeți de nimic! Voi lua măsuri ca să fiți păzite, ca și când ași mai fi eu aci... Voi ordona dealtminteri ca logodnicul dv., să fie evacuat imediat la Paris. Veți putea deci în curând să-l îngrijiți cum trebue. Adio d-șoară... Dați-mi voie să mă retrag acum... Adio, nu ne vom revedea poate niciodată. Eu nu vă voi uita.

— Și eu, zise ea, eu voi binecuvânta până în ultima mea clipă, marele meu amic, nobleța inimei dv. Adio!

Lacrimi se furișau pe genele lor.

Atunci, repede, mai repede decât i-ar fi permis politeța, Lannes eși din salonul familiei Benvenuto spre a se refugia în camera sa....

O tânără fată daneză uriașă (2 metri 31 înălțime), în vârstă de 21 ani.

Une jeune fille hollandaise géante (2 mètres 31 hauteur).

Eine junge holländische Riesin (2,31 Meter hoch).

Şearpele morţii

Paznicii grădinii zoologice Bronx din New-York au avut zilele acestea o ocupaţie interesantă: îmbrăcaţi în haine şi mânuşi de cauciuc şi încălţaţi cu galoşi, cu ochelari de automobilişti pe nas, au introdus în cuştile lor o colecţie de şerpi din cei mai periculoşi, aduşi până acum în America.

Printre reptilele acestea se aflau şi optsprezece „şerpi ai morţii" sau mambas şi erau cei dintâi ce au sosit vii în Statele-Unite.

Aceşti mambas sunt şerpii cei mai periculoşi ce există. Fiecare muşcătură cu dinţii lor veninoşi e mortală. Ei atacă oamenii fără a fi provocaţi.

Paznicii, apăraţi de îmbrăcămintea lor, au introdus cu greu şerpii aceştia, cu ajutorul unor mături şi plase mari, în cuştile destinate lor. Graţie măsurilor de precauţiune nu a fost nimeni rănit, dar „şerpii morţii" şi-au îndreptat mereu limbile ascuţite, în formă de furculiţă, contra paznicilor şi şi-au înfipt adesea dinţii veninoşi în hainele de cauciuc.

De douăzeci şi şase de ani, direcţia numitei grădini zoologice încearcă mereu să aducă „mambas" dar până acum toate reptilele acestea mureau pe drum sau imediat după sosire.

Printre ceilalţi şerpi, aduşi acum se află câteva cobre negre gigantice, vipere Gaban, vipere rhinocer şi alţi şerpi gigantici.

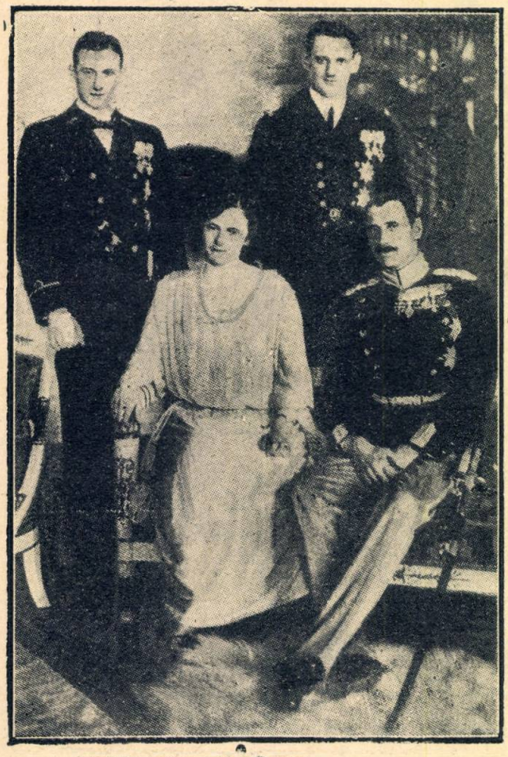

Familia regală a Danemarcei: Regele Christian X, regina Alexandrina, prinţul moştenitor Frederik şi prinţul Knud.

La famille royale de Danemark.

Die königliche Familie Dänemarks.

Foto „Oglinda Lumii"

Cel mai recent cortegiu, pentru reînhumarea unor eroi în Bucureşti, dela marele războiu.

Le plus récent cortège pour la réinhumation de quelques héros, à Bucarest.

ARMISTIŢIILE CELEBRE

Printre armistiţiile cele mai vestite din vremurile moderne putem cita: armistiţiul dela Leoben (1797) semnat cu câte-va zile după victoria dela Tagliamento, pe care a repurtat-o Napoleon asupra archiducelui austriac Carol. Napoleon a fost acela care l-a propus într'o scrisoare adresată archiducelui şi care începea cu următoarele cuvinte:

«Domnule general-şef, militarii bravi se războiesc şi doresc pacea. Războiul nu durează oare de şease ani? Câtă lume am mai ucis noi şi câte dureri am pricinuit amenirii».

Armistiţiul acesta a fost urmat de preliminările dela Leoben şi de tratatul dela Campo Formio.

Convenţia dela Alexandria, care a urmat victoriei franceze dela Marenge, era un armistiţiu.

Infine, după bătălia dela Hohenlinden, Moreau a iscălit (25 Decembrie 1800) armistiţiul dela Steyer, care a adus pacea dela Lunéville.

In anul următor (16 Ianuarie) Brune a încheiat armistiţiul dela Trevisa.

La 1805 (15 Noembrie) Murat a acceptat la Hollabrunn armistiţiul pe care i-l propuneau Ruşii. Chiar în seara bătăliei dela Austerlitz, Impăratul Napoleon ceru şi obţinu un armistiţiu, care a fost preliminarul păcii dela Presburg.

Un alt armistiţiu s'a semnat în urma bătăliei dela Friedband (21 Iunie 1807) şi el a adus pacea dela Tilsitt.

După Wagram a avut loc armistiţiul de la Znaim (12 Iulie 1809), preludiu al păcii dela Viena.

După Bautzen (4 Iunie 1813) s'a încheiat armistiţiul dela Pleiwitz, care a fost denunţat la 10 August.

La 1814 Marmont a convenit cu generalii streini, ca să facă un armistiţiu.

După luarea Sebastopolului s'a făcut armistiţiu în urma preliminărilor acceptate la Viena, la 1 Februarie 1856.

La 1859, după Solferino, împăratul Napoleon III propuse un armistiţiu împăratului Austriei. Preliminările au fost semnate la Villafranca şi au devenit baza păcii dela Zürich.

D-şoara Nora Tse Hsuing, fata fostului prim-ministru al Chinei, capătă o educaţie spartanică.

La fille d'un ancien président du conseil chinois reçoit une éducation spartiate.

Die Tochter eines ehemaligen chinesischen Premierministers wrd spartanisch erzogen.

Francezii în Maroc

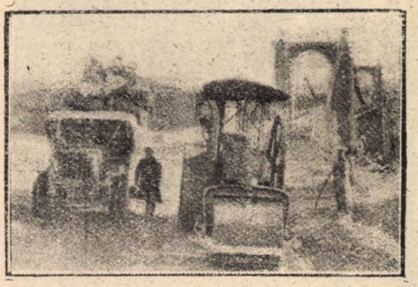

Construirea unei şosele.

Les Français au Maroc construisent une chaussée.

Franzosen bauen in Marokko eine Land strasse.

O colonie a ex-pungaşilor

In Statele-Unite există o colonie, unde se trimeteau toţi acei oameni care se ocupau cu lucruri necinstite. Această colonie de pungaşi sau mai bine zis de ex-pungaşi, se afla situată în sudul Californiei, într'un mic ţinut încântător numit Pomona Vallery, unde cresc cele mai frumoase fructe din lume.

La început, colonia nu număra decât vre-o 60 membri, iar astăzi numărul lor este de peste 5000.

Viaţa pe care o duc ei, este în contrast cu cea pe care au dus-o fondatorii acestei colonii.

Băuturi spirtoase nu întrebuinţează de loc, căci sunt scârbiţi de această băutură pe care au consumat-o îndeajuns înainte. Ei se hrănesc numai cu brânzeturi, fructe şi nu beau decât apa curată şi rece a izvoarelor.

Indeletnicirea bărbaţilor este creşterea vitelor şi cultura măslinilor şi a portocalilor, care sunt din belşug în valea Pomona.

Femeile se ocupă cu gospodăria şi îngrijirea copiilor.

Locuitorii acestei colonii nu sunt în curent cu evenimentele ştiinţifice sau politice, căci nu citesc cărţi sau gazete. Nici un locuitor al acestei colonii nu este ştiutor de carte.

Conducerea coloniei este încredinţată unui stat de oameni bătrâni, care dirijează întreaga gospodărie a ţinutului.

Oraşul cel mai apropiat de colonii se află la o distanţă de 300 km.

Coloniştii trăind astfel, duc o viaţă liniştită şi frumoasă în mijlocul naturii încântătoare.

EVALUARE AMERICANA

In America, oamenii sunt mai totdeauna evaluaţi după suma dolarilor ce posedă sau câştigă.

Decedatul Gordon Benett, care a fost înainte de război directorul ziarului *New-York Herald*, adusese obiceiul acesta şi la Paris. Şi cel dintâi care beneficiă de acest obicei fu excelentul critic Pierre Veber.

A doua zi după premiera piesei *Enigma* de Paul Hervieu, la Comedia Franceză, Veber publică în *New-York Herald* un articol strălucit, care plăcu «patronului». Acesta chemă în biroul său pe colaboratorul său şi-i zise:

— Dv. aţi vorbit despre *Enigma?*

— Chiar eu.

— Cât valoraţi?

— ?...

— Cu cât sunteţi plătit aci?

— Cu nouă mii.

— Valoraţi optsprezece. Voi da ordin casieriei.

Ce păcat că pilda aceasta nu a fost urmată şi de alţi directori de gazetă...

Ingrijire modernă de copii

Sus: Baia matinală într'un spital din Londra ; jos : Sugacii nu se mai scaldă în apă, ci în untdelemn.

Des enfants soignés à Londres d'après les théories modernes : le bain contient de l'huile au lieu d'eau.

Moderne Saüglingspflege in London : das Bad enthält nicht mehr Wasser, sondern Oel.

O trupă de negri din America debutează cu mult succes la Admiralspalast din Berlin în revista «Chocolate Kiddies». Ilustraţia de mai sus reprezintă o scenă din această revistă-operetă.

Une compagnie de nègres américains débute à Berlin dans une opérette-revue et obtient un grand succès.

Eine amerikanische Negertruppe spielt in Berlin mit grossen Erfolg in einer Revue.

Un «copil frumos»

Vizita prinţului de Galles a entuziasmat populaţiile din Africa de sud. In special şefii indigenilor i-au manifestat admiraţia lor într'un limbaj pitoresc, îmbogăţit cu epitete neaşteptate, eşite din imaginaţia lor strălucită.

In unele din adresele lor de omagiu, prinţul era numit cu dragoste «frumosul copil», termen destul de glumeţ la adresa unui om în vârstă de 30 de ani. Dar oratorii negri nu sunt obişnuiţi să sacrifice exactităţii frumuseţea perioadelor şi poezia metaforei.

Cu prilejul acesta se reaminteşte că — sunt mulţi ani de atunci — o delegaţie a tribului Suazis a fost primită la Windsor de regina Victoria.

— O, mare regină, mamă a popoarelor tale, începu unul din delegaţi, ţi-am adus pe pruncul nostru. Ia-l în braţele tale, strânge-l pe inima ta...

— Dar unde e pruncul? Nu-l văd.

— Iată-l, regină, iată copilul nostru! zise oratorul arătând cu un gest larg spre un voinic şef al tribului, înalt de aproape 2 metri.

O «regină» pedepsită

De curând s'a ţinut pe insula Margareta din Budapesta un concurs de frumuseţe. Cea mai frumoasă femee urma să fie proclamată «regina lunei Mai».

Juriul, prezidat de literatul ungur Krudy, a acordat premiul acesta fetei unui chelner, dar această cea mai frumoasă dintre frumoase mai merge la şcoală. A doua zi după alegerea ei ca regină a Maiului, fu chemată în faţa unei conferinţe directoriale şi întrebată ce a căutat la acea serbare. Probabil că nu a dat un răspuns satisfăcător, căci conferinţa hotărî excluderea fetei din şcoală. I s'a acordat doar favoarea de a depune anul acesta examenele.

In anul şcolar viitor, însă, severii profesori nu vor să mai aibă de a face cu «regina Maiului».

O artă nouă

Inventatorul american Thomas Wilfred a prezintat zilele acestea unui cerc de invitaţi un instrument construit de dânsul, pe care l'a botezat «Clavilux».

E un instrument în forma unui pian, care redă pe un paravan melodii în culori. S'a putut vedea apărând pe paravan nocturne, etude şi rapsodii, care se prezentau la început ca imagini unicolore spre a se desfăşura apoi într'o armonie colorată, compusă din numeroase nuanţe colorate.

Publicul ales care a asistat la producţie, a urmărit cu mult interes această artă nouă, care se mai află bine înţeles la începuturile ei.

In Maroc: Trupe franceze trec fluviul Uerga cu picioarele şi călări.
Des troupes françaises passent à gué l'Ouergha, en Maroc.
Französische Truppen passieren den Fluss Ouergha, in Marokko.

Bâlciul matrimonial din Ecaussines

La o distanţă de o oră cu trenul, se află lângă Bruxelles târgul Ecaussines, care a trăit într'o obscuritate confortabilă până în anul 1903, când cetitorii ziarelor belgiene descoperiră napristan următorul anunţ:

Ecaussines-Lalaing

Luni 1 Iunie 1903 (Rusalii) la ora 4:
se oferă un praznic de către 60 de fete de măritat din această comună.

Neglijate de un mare număr de concetăţeni, rugăm pe tinerii din împrejurimi să ia parte la masa anunţată, şi sperăm să asistăm în curând la numeroase nunţi.

Cele 60 de fete de măritat
(dintre cari mai multe sunt hotărîte să intre la mânăstirea Sf. Ecaterina)

Mirarea stârnită de acest anunţ fu contrabalansată de reuşita praznicului dat de cele 60 de fete.

Ce se întâmplase de fapt?... Duduele din Ecaussines erau jignite de faptul că flăcăii din partea locului nu mai urmau frumosul obicei din strămoşi, de a planta în noaptea de 30 Aprilie spre 1 Mai, în faţa casei iubitei, un copăcel care simboliza amorul său, şi după care cea aleasă era obligată să dea a doua zi o masă îndrăgostitului şi prietenilor comuni, în jurul copăcelului frumos gătit cu panglici albe. Fetele din Ecaussines se vedeau neglijate şi voiră să se răzbune, poftind pe flăcăii de prin împrejurimi.

Or, ele avură succes deplin, şi după câţiva ani, praznicul fetelor de măritat din Ecaussines deveni tradiţional, iar liniştitul târg belgian se transformă încetul cu încetul într'un vestit bâlci matrimonial. O zi pe an, lumea era atrasă de ciudatul obicei introdus *ad-hoc* la Ecaussines...

Şi în anul acesta, afluenţa de tineri fu neobişnuită.

Străzile oraşelului erau pavoazate, inscripţii numeroase le aminteau gravitatea actului pe care urmau să-l săvârşească, şi însuşi primarul catad eşea să primească pe tinerii veniţi din toate părţile Belgiei şi din străinătate.

Toată ziua, până noaptea târziu, animaţia în oraşel fu nemaipomenită; tinerii umblau cu o ceaşcă la butonieră, iar fetele cu acelaş obiect casnic la mână — simbol al burlăciei lor —, şi se spune că la sfârşitul serbărei multe căsnicii s'au încheiat...

Cert este că, dela înfiinţarea originalului bâlci, numărul căsătoriilor a crescut simţitor, dar nu numai la Ecaussines, ci şi în împrejurimi.

O nouă Sarah Bernhardt

O artistă chineză, Lei Iu Wei, a dat de curând câteva reprezentaţii în Statele Unite, în cartierul chinezesc, şi a obţinut un succes atât de imens că criticii americanii au botezat-o Sarah Bernhardt a răsăritului".

Artista are vârsta de 17 ani şi joacă Nora lui Ibsen, Lulu de Wedekind şi multe alte roluri moderne.

Originea francului

In timpurile vechi exista în Franţa o monedă numită livră, introdusă de Romani.

Moneda aceasta fiind micşorată în greutate în secolul al 6-lea, Carol cel Mare înfiinţă, spre a o înlocui, o nouă livră, fixându-i valoarea la 20 *sous* (1 sous=5 centime actuale) de argint şi denumind-o livră franceză; prescurtat: **franc.**

Caşi cea precedentă, livra aceasta franceză nu era decât o monedă de socotit; mai târziu însă, când se bătură monede reale valorând eact 20 de *sous*, li s'a dat prin analogie numele de franc.

Se fabrica franci de aur şi franci de argint. Cei dintâi au apărut pentru prima dată în anul 1360 sub regele Ion cel Bun. Li se spunea «franci cu cal» fiindcă tipul lor reprezenta o figură regală călare. Mai târziu, Carol V făcu să se bată altele cu figura lui pe jos; din cauza aceasta li se spuse «franci pe jos» Moneda a încetat de a fi fabricată sub Ludovic XI.

Primii franci de argint au fost bătuţi în anul 1575, din ordinul lui Enric II, care dispuse să se bată şi jumătăţi şi sferturi de franc. Unitatea actuală monetară a Franţei şi-a împrumutat denumirea dela moneda aceasta.

Aspecte dela alergările de cai dela Băneasa

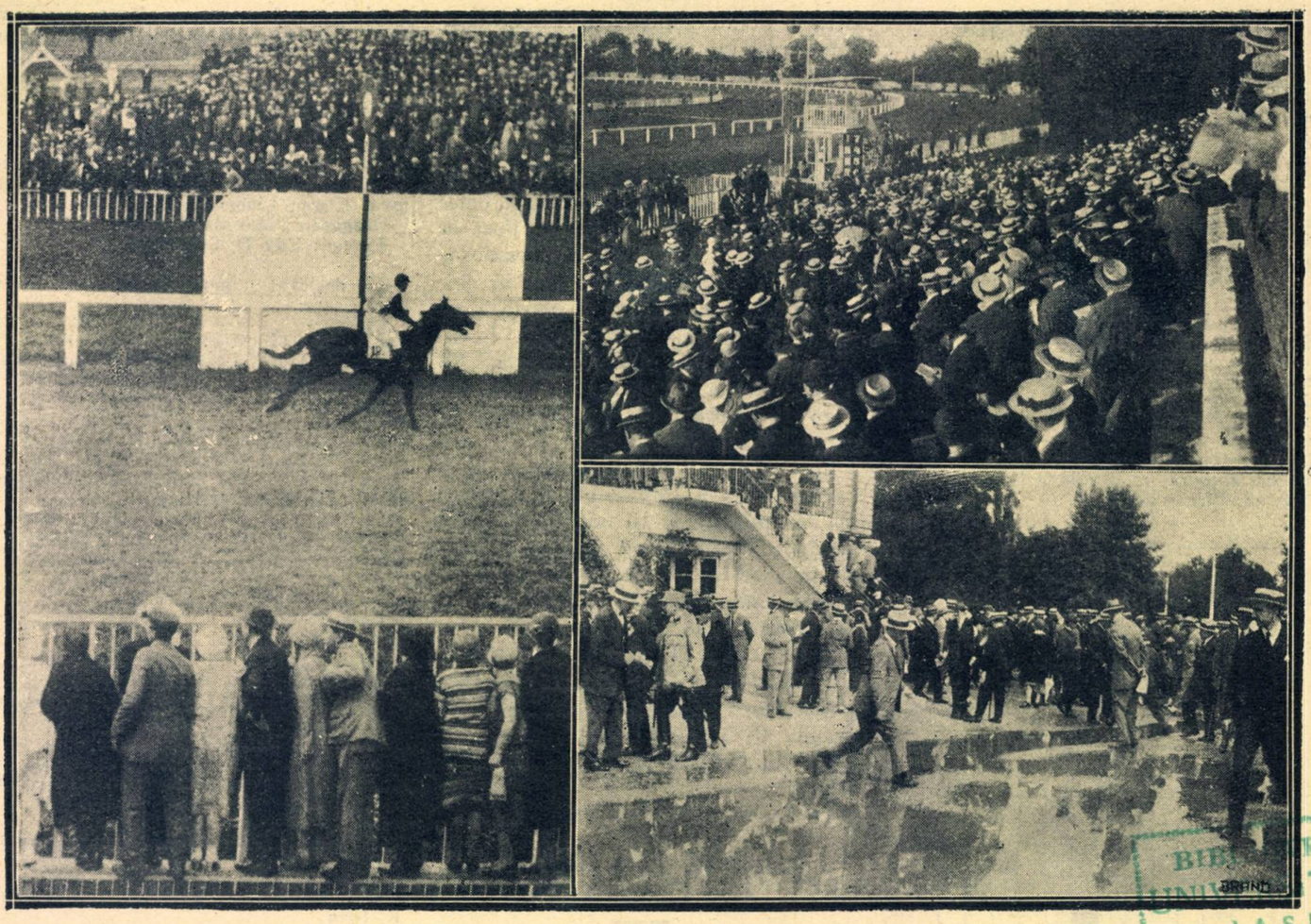

Foto „Oglinda Lumii"

La alergările dela Băneasa pentru Marele Premiu Jubiliar (400.000 lei), cea mai dotată alergare a anului. — Stânga: Sosirea câştigătorului **Brumar.** —**Dreapta sus:** Afluenţa la tribune. — **Dreapta jos:** Din cauza ploilor, apa s'a aglomerat în faţa tribunelor.

A l'hippodrome de Baneasa (Bucarest). «Brumar» gagne le Grand Prix Jubiliaire le plus doté de cette année (400.000 lei).

Auf dem Bukarester Turfplatz Baneasa erzielte «Brumar» den ersten grossen Jubiläumspreis des Jahres (400.000 Lei).

Atlasurile geografice

Abraham Ortelius, născut la Anvers în anul 1527, a fost autorul primei culegeri de hărţi geografice. I-a dat denumirea de *Theatrum orbis terrarum* (Teatrul universului) şi a apărut în anul 1570.

După câţiva ani, Gérard Mercator publică o culegere de acelaşi fel şi îi dete numele de *Atlas* fiindcă reprodusese pe frontispiciu persoana mitologică a lui Atlas purtând lumea pe umerii săi.

De atunci încoace s'a dat aceiaşi denumire tuturor colecţiilor de hărţi geografice sau cereşti.

Viaţa dramatică a unui prinţ

Ex-arhiducele Leopold de Habsburg a apărut de curând înaintea tribunalului poliţienesc din Viena pentru că răsturnase cu motocicleta un factor poştal. In decursul judecăţii s'a relevat toată drama vieţii acestui prinţ, dramă pe care publicul nici nu o bănuia.

El fusese autorizat, să rămână în Austria fiindcă jurase credinţă Republicei; dar lipsit de mijloace el se afla în mare mizerie aşa că pentru a asigura viaţa soţiei şi celor doi copii ai săi, el fu nevoit să ocupe o slujbă foarte modestă şi se făcu mesager de noapte la o întreprindere cinematografică. Fostul arhiduce prefera să lucreze în orele întunecoase când curioşii nu puteau vedea decăderea lui materială.

Nenorocul voi ca din nebăgare de seamă să răstoarne un om. Imprejurarea aceasta făcu să se descopere trista situaţie a unui urmaş al Habsburgilor. Toţi oamenii de inimă au adus omagiul lor curajului de care a dat dovadă în vremuri grele; nimic însă nu e mai înduioşător ca delicateţa de care a dat dovadă victima lui, factorul, care a refuzat, să ceară o indemnizaţie.

— Nu, a zis el, soarta a fost îndeajuns de crudă cu un om care sub vechiul regim comanda un corp de armată şi locuia într'un palat. Nu vreau, să-i mai măresc nenorocirea!

JOCURI

Problemă de silabe

Din silabele:

Al, an, an, ăs, bo, boi, bri, ca, cres, cu dan, din, e, e, fons, gat, i, î, jou, ki, la, les, lid, litt, mi, nec, ni, nu, o, pe, pi, plas, re, zim, ta, te, te, te, tron, tu, ti, ub, us, vi, vis,

Se vor forma 18 cuvinte, ale căror litere inițiale citite de sus în jos, și cele finale citite de jos în sus, dau o zicală românească foarte populară.

Cuvintele găsite să aibă următoarele semnificații:

1. Poet italian; 2. Moarte nenaturală; 3. Scriitor român; 4. Fenomen ceresc; 5. Instrument muzical; 6. Fluviu polono-german; 7. Un fel de ață; 8. Ființă; 9. Nume de rege spaniol; 10. Veche provincie franceză; 11. Parte a cămășei; 12. Pronume, în moldovenește; 13. Parte a gurei; 14. Oraș în Macedonia; 15. Mare botanist francez. 16. Strâmtoare. 17. Stațiune balneară celebră; 18. Pictor italian.

Cuvinte încrucișate

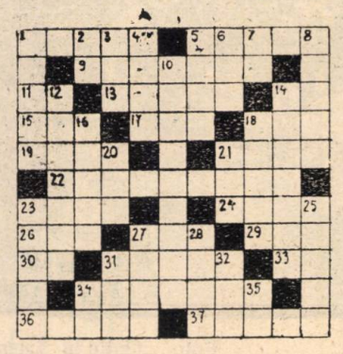

Iată explicația cum se desleagă problema cuvintelor încrucișate:

Căsuțele albe ale pătratului de mai sus trebuiesc umplute fiecare cu câte o literă, astfel ca înșiruirea literelor să dea un cuvânt sau un sinonim, conform explicațiilor cari urmează mai la vale. Fiecare din aceste cuvinte trebuia să înceapă într'un pătrățel care poartă un număr.

Cuvintele a căror definiție o dăm mai jos în rubrica *Orizontal*, trebue să înceapă dela numărul indicat și să se întindă în linie orizontală până unde va întâlni un pătrățel negru; dacă nu va întâlni pătrățelul negru, va merge până la capătul tabloului.

Acelaș lucru în ce privește cuvintele indicate în rubrica *Vertical:* fiecare cuvânt va începe la numărul indicat și va coborî vertical până ce va întâlni prima căsuță neagră, la care se va opri.

Cum fiecare pătrățel poate conține numai o singură literă, e firesc că la încrucișarea a două cuvinte, fiecare literă va fi comună celor două cuvinte.

Iată acum sensul, definiția sau sinonimul cuvintelor ce urmează a fi găsite în problema de mai sus.

***Orizontal*:** 1. Podoabă de pălărie. 5. Nume turcesc, 9. Obiect de datină românească, 11. Lucrare. 13. Națiuni organizate, 14. Pronume personal. 15. Armă din antichitate, 17. Mama omenirii, 18. Lipsă de vederi, 19. Rest la cântăreală, 21. Expresie a frumosului, 22. Damblaua, 23. Boală de urechi, 24. Literă grecească, 26. O parte a zilei, 27. Obiect de păstrare, 29. Legătură strânsă, 30. Notă muzicală, 31. Țară africană, 33. Notă muzicală, 34. Țară în Europa, 36. Vestit teatru de operă, 37. Confederat.

***Vertical*:** 1. Popor balcanic, 2. Partea corpului, 3. Continent, 4. Expresii ale frumosului, 5. In muzică, 6. Salut latin, 7. Vestmânt de pavăză, 8. Specie de piersici, 10. Călărie în grup, 12. Membrană stomacală, 14. Generos, 16 In podgorie, 18. Constelație, 20. Mistuit de flacări, 21. Nici eri, nici mâine, 23. Sfărâmături de tencuială, 25. Partizanul unei secte, 27. Total, 28. Obiect casnic, 31. Trimis, 32. Fluviu în Africa, 34. Soarele la Egipteni, 35. Posezi.

Soluțiile jocurilor din «O. L.» No. 24

PROBLEMA DE SILABE

Mandarin — uliu — record — Cetinge — ibrișim — dinamo — **Eritrea — Victor** — element — șotie — Nahum — idilă — cilic — irineu — Ariost — Ecuador — isterie — «Nu de moarte mă cutremur, ci de veșnicia ei». (Vlahuță).

CUVINTE INCRUCIȘATE

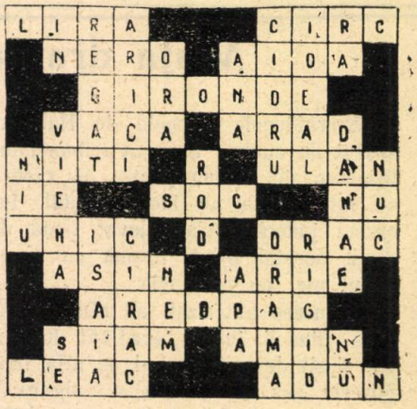

NOTA REDACȚIEI. — **Deslegarea acestei prime probleme de cuvinte încrucișate a fost mai dificilă decât părea la prima vedere, prin aceea că cele două cuvinte din crucea formată în mijlocul tabloului erau independente de celelalte cuvinte încrucișate din restul problemei. In consecință, foarte multe deslegări pe cari le indicăm mai jos ca reușite, nu corespund soluției adevărate, indicate mai sus. Ținem totuși să precizăm, acelora cari au făcut greșeli, că pentru 20 orizontal noi am indicat copac, nu pom, și că aci rezidă confuzia.**

•

Au deslegat amândouă problemele:

București: Lucia Dr. Rosenberg, David Barbu, Dan Buescu, Eufrosina I. Caizerliu. **Caracal:** Serafim C. Constantin. — **Craiova:** Eugen Liebermann. **Drăgășani:** Matilda Gold. **Ploești: Edy D. Schwarz.**

Au deslegat numai problema cuvintelor încrucișate:

Arbanași (Buzău): N. Diaconescu. **Bacău:** Albert Braunstein. — **Bălți:** Marga Turturianu. — **Bârlad:** I. Vasiliu. — **Brăila:** D. Porumbescu. — **Brașov:** C. Șeicărescu. **București:** Sanda Bălănescu, Emil și Raul Ștefănescu, Eugeniu Botez, D. M. Eronim, A. Zuukermann, Sol. Katarivas, Rabinovici Emanel, Haier E. **Câmpulung:** Alexandru I. Isbășescu. — **Cotofenii din față** (Dol): Lala Buescu. — **Craiova:** Victor G. Buescu, Turculescu V. Stoenescu Sylvy, N. P. Harry, N. Gănescu Virg., Jenică Dumitrache. **Galați:** Grigore Lazarovici, Willy Șaraga, Maria I. Pascal **Iași:** Jean și Emil Blum, Victor Streit.— **Islaz** (Brăila): Nicolae Mizdrea. **Măneciu-Ungureni** (Prahova): Drăgănescu E. Gh. **Oltenița:** Ianan N. Petrescu. **Pitești:** Löbel A. S., Anna Leonke. **Sighetul-Marmației:** Iurca C. — **Sinaia:** Anișoara Vasiluță.

Au deslegat numai problema de silabe:

București: Joe Negreanu. **Craiova:** Nichita C. Aurel, Triculescu R. Ioan. **Dorohoi:** Eugenie et Bicot. **Tg.-Jiu:** Andrei A Matici.

•

Prin tragere la sorți au câștigat:

Premiul problemei de silabe: David Barbu, București.

Premiul cuvintelor încrucișate: Matilda Gold, Drăgășani.

Persoanele uâștigătoare sunt rugate ca odată cu deslegările jocurilor din numărul de față, să ne indice și adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile.

Au mai deslegat jocurile din No. 23:

București: I. Rădulescu, Marioara C. Waldmann, Paul Rădulescu, D. A. Arghiriade. **Călinești** (Muscel): Sergiu Nicolescu. — **Câmpulung:** Alexandru I. Isbășescu. — **Caracal:** Grig. N. Bicescu, Arghirescu Ion, Nicu Onescu. — **Cluj:** Viorel Magda. — **Colibași** (Ilfov): I. T. Popescu. — **Corabia:** Th. A. Cojocărescu, Efrem, M. Ruchini, Costică, Țicu și Traian, Aurel Georgescu, Demetrian Stănescu, Hristania Villara. — **Craiova:** Stoenescu Sylvy. **Crețești** (Ilfov): Marin I. Dobre. **Galați:** Reichmann B., **Hațeg:** Eugen Felsner. — **Huși:** E. I. Atanasiu. — **Iași:** M. Călinescu, Iancu Herș. **Lugoj:** Hoban Ion. **Piatra - Neamț:** A. Boiță. — **Ploești:** S. C. Libiu, Nolenge și Volenge, Steluș Marinescu. **Tg. Jiu:** Gore, Maria și Teodora Dănăricu.

IN VALMAŞAG

de FEODOR SOLOGUB

31

— Omul trebue să şi doarmă! zise Lioşca tărăgănat.

Devenise deodată foarte leneş şi-şi zise că nici nu merită osteneală să se scoale atât de timpuriu. Aproape că nu mai avea chef să se ducă. Nadia se înfierbântă:

— Ce te-a apucat? Vrei să dormi? Dar nu e strict necesar să doarmă omul! Uite, eu n'am să mă culc de loc!

— Poate că nici n'ai să mănânci diseară? o tachină Lioşca.

Deodată, avură cu toţii simţământul că par'că dinadins se întârzie cu masa de seară. Se uitau în tot momentul la ceasornic şi se necăjiră pe tatăl lor.

Nadia mormâi:

— Ceasul nostru merge par'că dinadins astăzi înapoi. A trecut de mult ora mesei. Ce uşor este să ne fure somnul mâine dimineaţa, dacă o să fim lăsaţi să aşteptăm cu masa de seară până la miezul nopţei!

Tatăl răspunse ursuz:

— Ce vreţi cu mine? Ba e una, ba e alta!

Şi se uită la copiii săi cu atâta indiferenţă, încât par'că nu vedea nici o deosebire între ei, ci ştia doar că sunt trei la număr. Era doară încă foarte devreme. La ora asta nu se mâncase niciodată până atunci în casa Udoiewilor.

Intre timp, sosiră din toate părţile veşti că oamenii se îndreaptă în pâlcuri spre câmpia arsă şi că acolo se află de pe acum adunată o mulţime imensă, care are de gând să înopteze sub cerul liber, ba că unii şi-au adus şi corturi.

Copii îşi spuseră acum că mâine avea să fie prea târziu: dacă abia mâine se vor duce, nu-i va mai ajunge rândul la împărţirea darurilor. De-acum, atmosfera din casa Udoiew deveni încordată la culme.

Pe lângă casă treceau însă tot mai mulţi oameni. Intre ei, multe haimanale. Şi mulţi derbedei. Oamenii strigau şi erau veseli, într'o dispoziţie de sărbătoare.

IV

In faţa porţei se opriseră câţiva oameni. Vorbeau sgomotos, se certau şi râdeau. Lioşca şi cele două fete dădură iar fuga la poartă.

Afară stăteau mai mulţi ţărani şi ţărance, precum şi câţiva cetăţeni localnici. Vorbeau între ei, tare şi nervos, de par'că s'ar fi certat.

O târgoveaţă vioaie, mai vârstnică, cu faţa lungueaţă şi mucalită, într'o rochie nouă, violent-colorată şi scrobită, de pânză, cu o basma roz pe părul unsuros, vorbea cu un ţăran respectabil, vânjos:

— De ce n'ai tras la un han?

Bătrânul sătean răspunse atât de încet şi de chibzuit, încât par'că umbla să găsească vorbe cât mai precise, spre a exprima un gând foarte însemnat şi adânc:

— Hangii voştri iau omului pielea. Sunt nişte adevăraţi călăi. Nici nu se poate sta de vorbă cu ei. Şi-au ieşit din sărite oamenii. Pe semne că niciunuia nu-i atârnă crucea de gât. Toţi vor să se îmbogăţească. Iau omului pielea de pe el, şi mai multe nu!

Un flăcău dela ţară, blajin, cu faţa ca laptele şi glasul ascuţit, cu ochi blânzi, albaştri, şi cu un zâmbet nesfârşit pe buzele moi, zise:

— Sunt şi oameni buni, cari te găzduesc pe degeaba.

Ceilalţi îl priviră batjocoritori şi răspunseră:

— Da, or fi şi astfel de oameni, dar nu pe aci!

— Caută de găseşte-i, şi spune-ne şi nouă!

Oamenii făcură haz de necaz, căci n'aveau încotro. Flăcăul rânji, privi cu ochii săi blânzi de jur împrejur şi asigură:

— Pe mine însă m'a găzduit una. Zău!

— Prea eşti şi tu mâţă blândă, zise un ţăran roşcovan şi ciupit de vărsat.

Cele două surori Şutkin se apropiară cu fratele lor. Elena şi Natalia semănau una cu alta, în toate, să te miri şi mai multe nu, şi ciudat era doară că una avea părul roşu, iar cealaltă negru. Ele traseră cu urechea la sfada oamenilor, zâmbind răutăcios. Surâsul lor părea astăzi grozav de vulgar, ba chiar ele-însile făceau o impresie murdară.

Cea mai mare dintre surorile Şutkin făcu cu ochiul surorilor Udoiew şi întrebă:

— Vreţi să vă sculaţi mâine dimineaţă?

— Da, răspunse Lioşca grăbit; ne vom scula înainte de se crapă de zi, şi vom ajunge mai degrabă decât ceilalţi.

Se dumiri însă deodată că acum era cu desăvârşire imposibil să ajungă înnainte de ceilalţi, şi asta îl necăji.

(Urmare în numărul viitor)

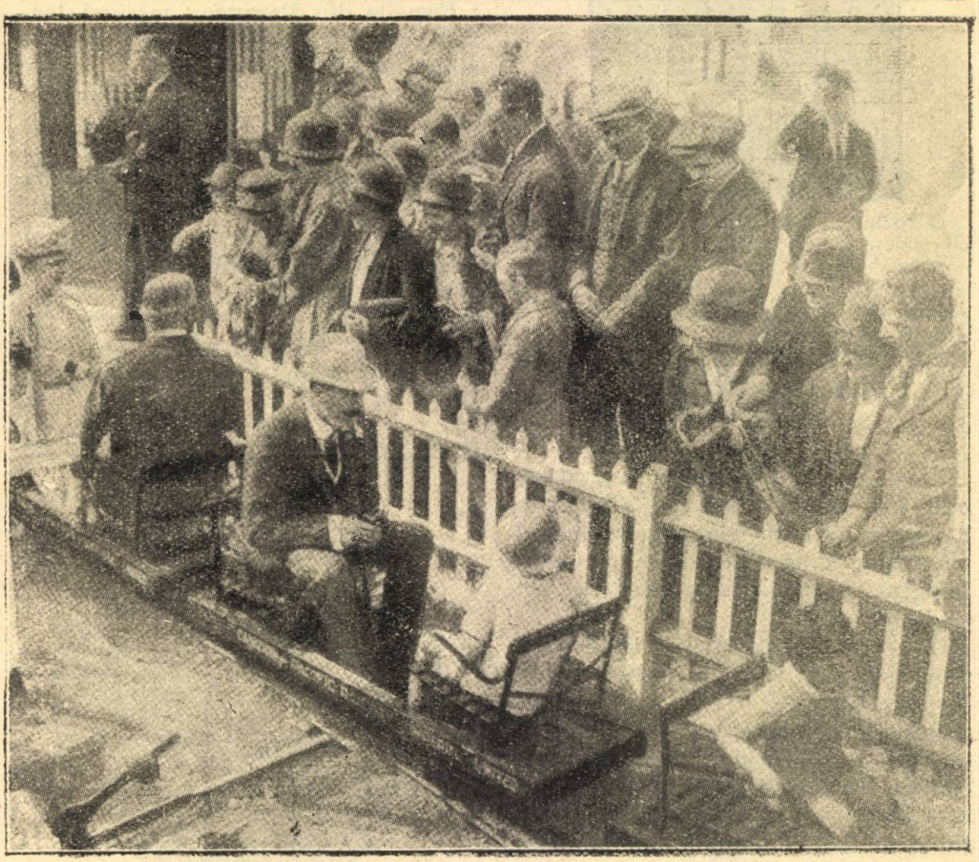

La expoziţia din Wembley. — Regina Engliterii şi Regele George (cu pălărie tare gris) se plimbă pe un mic tren pentru copii.

A l'Exposition de Wembley. le roi et la reine d'Angleterre sur un petit chemin de fer pour enfants.

König und Königin von England auf einer Kindereisenbahn in der Ausstellung zu Wembley.

MODA

O rochie de vară din crèpe-chiffon alb cu puncte negre, carouri roşii şi negre şi cordon negru de piele.

Robe d'été en crèpe-chiffon blanc à points noirs, carrés rouges et noirs et cordon noir en cuir.

Picioarele frumoase sunt rare

Un artist din Bellingona şi-a consacrat tot timpul liber ce-l avea, studierei piciorului feminin dealungul veacurilor după picturile, sculpturile, fotografiile şi nenumăratele observaţiuni personale.

El a ajuns la concluzia că din treizeci de femei, d'abia una singură are picioare perfecte.

Femeile germane, ruse, olandeze şi suedeze au piciorul prea gros; cele engleze îl au prea lung. Femeile franceze şi italiene se apropie de perfecţiune, au însă mai totdeauna laba piciorului deformată de încălţămintea ascuţită şi de tocurile înalte.

Pentru a avea un picior frumos, doamnele mele, conchide el, purtaţi sandale ca femeile grece şi romane de altădată.

Dar care femeie ar consimţi să sacrifice moda, esteticei ?

Chipuri ciudate de a fuma

Sunt obiceiuri ciudate de fumat, pe cari nici nu ni le putem închipui.

Nici unul din noi nu s'ar gândi să ţină ţigara cu partea aprinsă în gură. Şi totuş aceasta e cea mai mare plăcere la neamul *Negritos* din insula Luson (Filipine).

Se mai spune că oamenii unui trib care locuieşte pe câmpurile înzăpezite ale Himalaiei se desfată fumând într'un chip foarte complicat. Ei sapă un fel de galerie în zăpada îngheţată, pun la un capăt al ei tutunul şi un cărbune aprins şi apoi stau întinşi pe jos şi aspiră fumul dela cealaltă extremitate a galeriei.

Locuitorii din Djerih, de pe lângă Eufrat amestecă tutunul cu sodă adunată din apă, formează o infuzie numită *buka*, se întind pe spinare şi-şi umplu gura cu ea. Se pare, că ei găsesc în acest fel de a fuma o savoare deosebită.

Femeile din Paraguay mestecă toată ziua tutun şi prietenele îşi trec una alteia această mestecătură.

Australianii din insula Kay-Jork au nişte pipe lungi de bambu gol, beţe lungi de peste un metru; ei se aşează în cerc şi-şi trec unul celuilalt luleaua cea lungă.

Negrii dela ecuator fumează şi ei într'un chip foarte ciudat. Ei pun tutunul sub pământ şi-l aprind apoi aspiră fumul prin găuri anumme făcute în sol. Ei sunt foarte lacomi de resturi de tutun pe cari le mănâncă cu poftă.

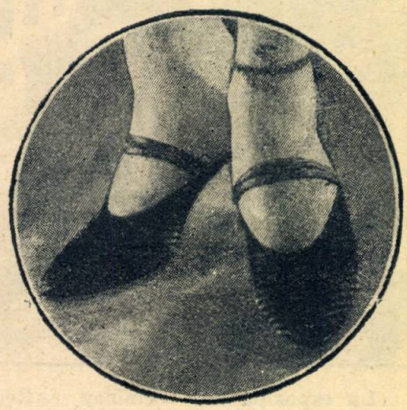

Ultima modă americană. — Ciorapi încrustaţi cu briliante.

La dernière mode américaine : des bas à brillants incrustés.

Die neueste amerikanische Mode: Strümpfe mit Brillanten durchwebt.

Rochiţă pentru fetiţă

Iată o rochiţă drăgălaşă pentru o fetiţă.

Ea se compune dintr'o jupă de popelină banane şi dintr'o vestă de lenaj ecosez, alb şi banane, garnisit cu popelină.

Pălăria e de pai grège şi banane, împodobită cu fructe.

CITIŢI

Moda No. 2

care cuprinde

Două pagini modele de «Pălării».
Opt pagini modele de «Rochii, bluze, tunice, costume sport», etc.
Două pagini «Podoabe cari înfrumuseţează».
Două pagini «Moda Copiilor».
Două pagini «Toaletă intimă» cu patroane.
Una pagină «Moda Masculină».
Una pagină «Coafuri pentru copii».
Una pagină «Arta mobilatului».
Una pagină «Încălţăminte modernă».
Una pagină modele «Lucru manual».
Una pagină «Literatură».
Una pagină «Sfaturi şi Reţete». «Poşta mea». «Varia». etc.
Una pagină «Cuvinte încrucişate» (jocuri).
Una pagină «Ecouri: Paris-Bucureşti».
Articole: «Ce vom purta»; «Aspecte Bucureştene»; «Moda în faţa opiniei publice»; «Arta de a fi frumoasă»; «Grădinile Franţei»; «Estetica la masă». etc., etc.

Un exemplar lei 20. Se găseşte la toate librăriile şi depozitele de ziare.

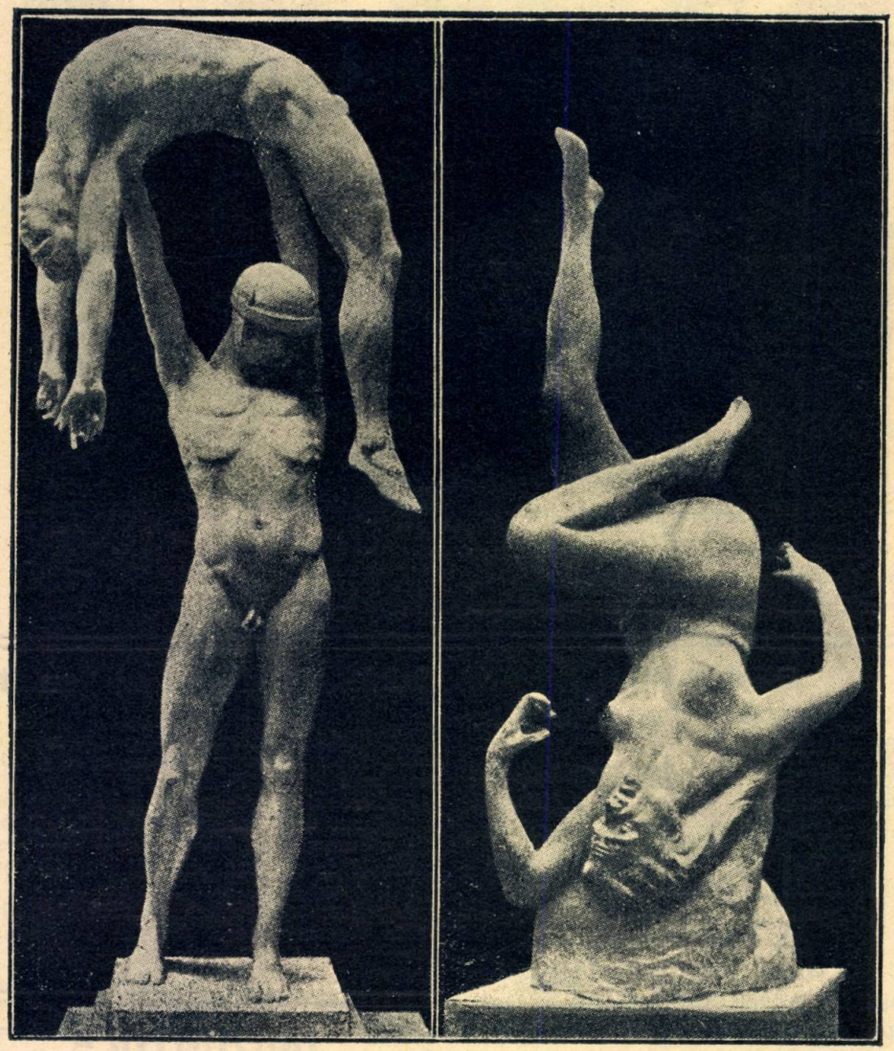

Sculpturi la Expoziția «Albrecht Dürer» din Viena: stânga: Victoria de R. Tegner; **dreapta:** Prăbușirea de I. Iosephn.

Sculptures exposées à Vienne: à gauche, la Victoire de R. Tegner; à droite la Débâcle par I. Josephn.

«Der Sieg» von R. Tegner (links) und. «Sturz» von I. Josephn in einer Wiener Ausstellung.

POLITEȚA ORIENTALILOR

Politeța Orientalilor, deci și a Turcilor, merge atât de departe că Turcul nu spune niciodată «nu» când îl rogi ceva. Preferă să nu facă ceeace nu vrea, chiar dacă a spus întâi «da».

Cine nu cunoaște Orientul consideră aceasta drept falsitate. Dar nu e așa. Nu e falsitate, ci politeță silită. Și cine cunoaște pe Turci, cari sunt oameni cinstiți, știe care «da» e «da» și care «da» e «nu». Tonul face muzica.

Un exemplu clasic de politeță orientală s'a petrecut de curând, când șeicul Said, șeful răscoalei reacționare, a fost adus prizonier la Diarbekir, în fața comandantului turc. Țineți seama, prizonierul era condamnat la moarte pentru înaltă trădare!

Se încinse dialogul următor:

Comandantul: Bine ați venit! Ați avut a vă plânge de ceva pe timpul călătoriei?

Șeicul: Orice călătorie obosește.

Comandantul: Ați fost bolnav? Cum vă simțiți acum?

Șeicul: Mi-e mai bine.

Comandantul: Mâncați iarăși bine?

Șeicul: Nu. Mai mi-e teamă de mâncare.

Comandantul: Vom avea și mai departe grijă de dv. Vă vizitează medicul?

Șeicul: Dumnezeu are grijă de toată lumea.

Comandantul (către gardă): Duceți-i (pe șeic și pe ceilalți prizonieri) să se odihnească!

Așa se tratează în Turcia oamenii înainte de a fi spânzurați.

Un gest admirabil

Adeseori auzim unii oameni deplângând moravurile vremurilor actuale. Ei spun că virtutea e acum mai rară și viciul mai cutezător. Cu un cuvânt, ne-am afla într'o epocă de decadență.

Să fie aceasta exact și concluziunile acestea pesimiste nu s'ar putea explica mai bine decât printr'un fapt banal și regretabil: tendința de a vorbi mai mult de necinstea, de delictele, de atentatele cari se produc aproape zilnic, decât de actele de probitate, de curaj sau eroism, cu toate că acestea — o putem spune cu mulțumire — întrec numărul celorlalte?

Oare acestea din urmă nu sunt tot atât de interesante și de importante ca cele dintâiu? Așa de pildă, ce gândeai, de acest fapt divers luat din alte douăzeci similare?

Doi băieți din Londra, Freddy Cumnindgham și Harold Hart, în vârstă de patru ani fiecare, se jucau la marginea unui **canal.**

Hart făcu o mișcare greșită și căzu înăuntru.

Când Cumnindgham văzu accidentul și-și dădu seama că tovarășul lui va dispărea în valuri, ce făcu oare?

El nu strigă „Săriți, ajutor!". El nu-și pierdu timpul prețios mergând să caute ajutor. Cu toate că nu știa să înoate, ceeace e scuzabil la vârsta lui, el se aruncă în apă și isbuti să scoată teafăr pe Hart.

Nu e aceasta admirabil? Câtă precocitate în valoarea morală și în prezența de spirit la un copil atât de mic.

Sportul motocicletei în Englitera: un șampion conduce mașina stând în picioare.

Un champion de la motocyclette la conduit à la manière des Cosaques.

Artiste engleze fac pe străzile Londrei o chetă pentru opera de salvare maritimă.
Des artistes anglaises pendant une quête dans les rues de Londres.
Englische Schauspielerinnen während einer Sammlung in den Strassen Londons.

Naufragiul trăit

Se cunoaşe anecdota, în care celebrul regisor Antoine, strigând unei actriţe bătrâne care repeta pe scenă:

— Nu aşa, doamnă! Nu ştiţi cum se urcă o scară!

La care primi următorul răspuns:

— Domnule, sunt treizeci şi doi de ani de când locuesc în catul al şaseleea.

Un fapt analog s'a produs de curând la luarea unui film. Se filma scena unui naufragiu. Regisorul explică unui artist expresia ce trebue să aibă.

— Inutil, îi zise acesta. am făcut eu însumi naufragiu de două ori până acum.

Gustul lui...

— Ce vrei să te faci tu, băiatule, când vei fi mare?

— Intâi mă fac ofiţer, fiindcă aşa vrea tăticu; apoi mă fac popă, fiindcă aşa vrea mamiţica; dar pe urmă mă fac coşar.

In continuare

— Mă strengarule, întâi vii la prânz acasă cu hainele rupte şi după ce ţi le-am schimbat, o iei razna şi începi din nou să te baţi cu băeţii!

— N'a fost bătaie nouă mămiţico, ci făcusem doar o pauză ca să luăm masa.

Epidemie de morţi subite

La Paris e o adevărată epidemie de morţi subite. Printre victime sunt şi doi americani.

Profesorul Vaquez dela spitalul «Pitié» a declarat unui corespondent dela «Tribune» că morţile se datoresc unei prea mari cantităţi de apă sau vin înghiţite de victime.

O prea mare cantitate de lichid introdusă în stomac produce imediat o reacţiune asupra inimei.

No 26 „ORIZONTUL“ No 26

Marea revistă enciclopedică săptămânală

12 pagini mari cu 23 clişee

Un Robinson Crusoe al secolului XX. — Câteva aspecte din muzica zilelor noastre. — Debuturile exploratorului Amundsen. — Vechiul oraş Lubaantum. — Un caz rar de anomalie nasală congenitală.— Genealogia cinematografului. — Un mare pictor suedez: Carl Larsson. —Descoperirea unui misterios basrelief. — Stelele şi nebuloasele.— Cinematograful şi visul. — Un institut american pentru prelungirea vieţii. — Gutenberg. — Carnea congelată din Argentina. — Gânduri. — O călătorie în ţara Laotienilor. — Fiare, oameni şi zei. — Irigaţiile din valea Nilului.—Munca fizică şi munca intelectuală. — Sărutul fecioarei. — Un kist dermoid gigantic.—Primejdia trăznetelor.— Hapuri de bere. — Fructe exotice: banane. — Problemele sociale ale medicinei.

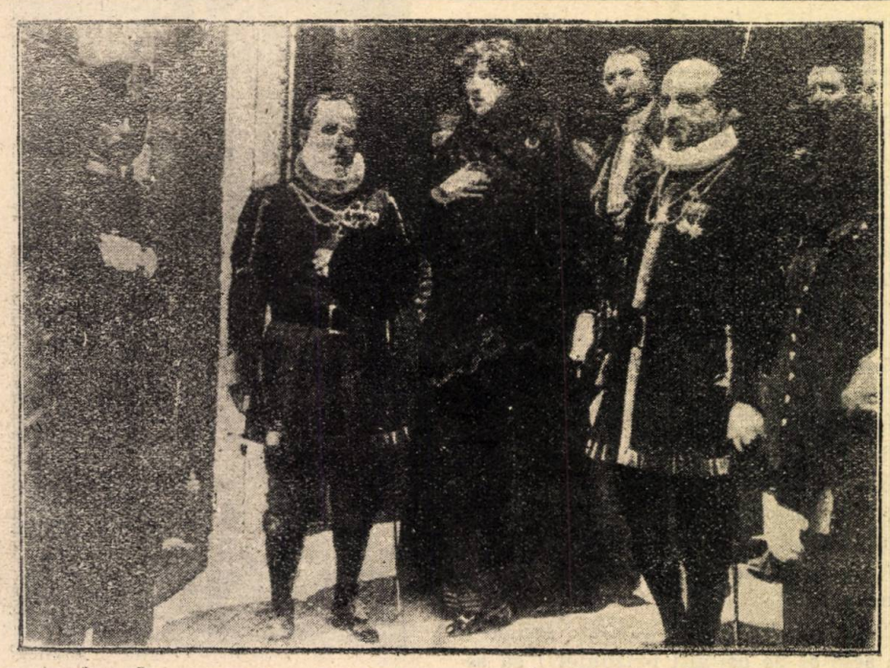

Ex regina Portugaliei, sosită la Roma cu un grup de pelerini portughezi, părăseşte Vaticanul.

L'ex-reine du Portugal arrivée à Rome avec des pèlerins, quitte le Vatican.

Die Ex-Königin von Portugal in Rom, beim Verlassen des Vatikans.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

— Ah, doamnă, cât v'aşi da să fiu în locul câinelui dv.!
— Adevărat?... Tocmai vreau să-l duc la veterinar ca să-i taie coada.

—Ah, madame! combien donnerais-je pour être à la place de votre chien!
— Vraiment, monsieur?... je vais justement le mener chez le vétérinaire pour lui faire couper la queue.

— Ach, meine Gnädige, ich gäbe viel darum an Stelle Ihres Hundes zu sein!
— Wirklich?.. Gerade wollte ich zum Tierarzt um ihm seinen Schweif abschneiden zu lassen.

Ionel şi femeile

Tata. — Ascultă, Ionel, profesoara de pian mi s'a plâns c'ai fost necuviincios...

Ionel. — Nu crede tată nici pe un sfert, că doar chiar pe tine te-am auzit spunând că nu e femee care să nu exagereze...

La restaurant

CHELNERUL. — Cum v'a plăcut şniţelul garnit?

CONSUMATORUL. — Doar' vezi: am mâncat numai garnitura.

Un truc

— Nu pricep cum reuşeşti să obţii mereu bani dela bărbatul tău?

— Foarte simplu. Ii spun că-l părăsesc şi că mă întorc la mama; atunci îmi dă imediat bani de drum.

Grabă cu schepsis

La un colţ de stradă, un băeţaş se loveşte de o femee bătrână.

— Doamne! exclamă ea. Dar încotro fugi atât de repede, băiatule?

— Acasă. Are să mă bată mama.

— Şi te grăbeşti atâta să-ţi capeţi pedeapsa?

— Asta nu, dar dacă viu mai târziu, va fi şi tata acasă şi atunci mă bate el!

Noua dactilografă

— Ne mai auzit! Laşi ca practicantul să-ţi facă curte, ca procuristul să te conducă acasă şi ca contabilul să te sărute! Şi pretinzi că eşti începătoare?

Când d-şoara Popescu întâlneşte pe fostul ei logodnic, nici câinele nu trebue să dea din coadă.

La tribunal

Preşedintele. — Acuzat! Ai fost condamnat până acum de douăsprezece ori pentru răniri, furturi şi vagabondaj...

Borfaşul. — O, domnule preşedinte, ce răzbunător mai sunteţi!... Eu le-am uitat de mult toate astea!

Le président — Accusé! Vous avez été condamné douze fois pour blessures, vols et vagabondage.

L'accusé. — Oh! monsieur le président, vous êtes trop vengeur!... Moi j'ai oublié depuis longtemps tout ça.

Răutate femeninâ

— Şi ce ţi-a prescris doctorul?

— M'a oprit să mai cânt din gură.

— Locueşte într'un apartament învecinat cu al vostru?

— Se putea să nu plasezi o răutate?!

Mânie îndreptăţită

— Dece i-ai mai dat o palmă, după ce i-ai şterpelit lanţul dela brâu?

— Fiindcă mizerabilul n'avea ceasornic la lanţ.

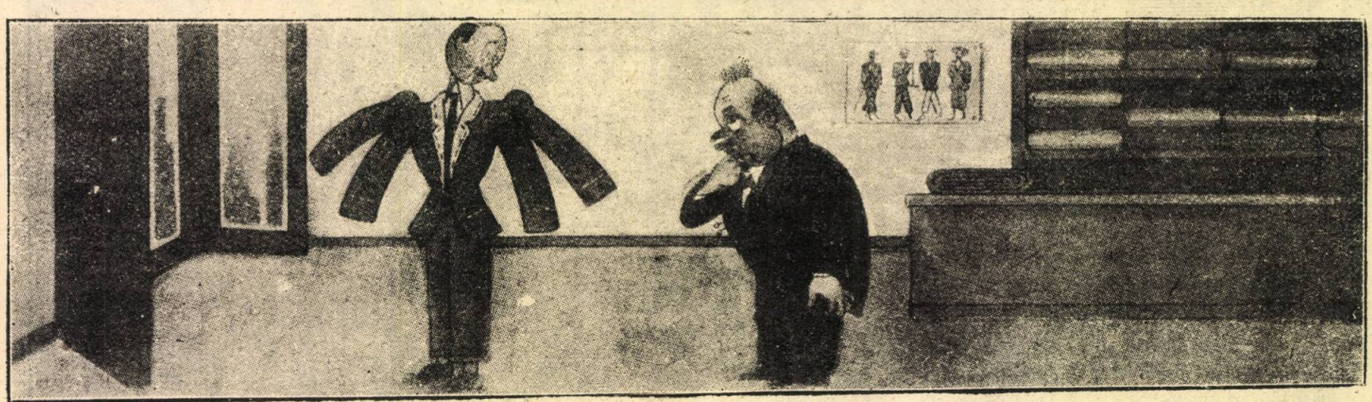

— Dar ce însemnează asta? Haina are patru mâneci!
— De! nu cumva am băut eri ceva prea mult?

— Mais qu'est ce que ça veut dire ces quatre manches?
— Parbleu! Est-ce que j'aurais dire hier un peu de trop?

— «Was soll das heissen? Der Rock hat vier Aermel!»
— «Hm! sollte ich da gestern ein Gläschen zu viel getrunken haben?»

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

ANUL SFANT LA ROMA

Sus: Basilica Sf. Petru din Roma, iluminată noaptea în interior și exterior. — **Joi:** Mulțimea pe piața Sf. Petru admirând iluminația.

L'illumination de la Basilique St. Pierre de Rome pendant l'Année sainte; en bas la foule admirant l'illumination.

Editura Institutului de Arte Grafice «EMINESCU» Societate Anonimă, Strada Parlamentului, 2 — București

ANUL IV No. 27 EXEMPLARUL 6 LEI Sâmbătă 4 Iulie 1925

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII

Oglinda Lumii

Weltspiegel - Le Miroir du Monde - Világ Tükre

Revistă săptămânală ilustrată de actualitate ❖ Apare în fiecare Sâmbătă

BIROURILE: Str. Parlamentului, 2. — ABONAMENTUL 300 lei anual. — Un număr vechiu 7 lei.

Parastasul solemn la mormântul lui Take Ionescu la Sinaia

Le requiem célébré à Sinaia au tombeau de feu Take Ionesco

Die Totengedächtnisfeier beim Grabe des Staatsmannes Take Ionescu

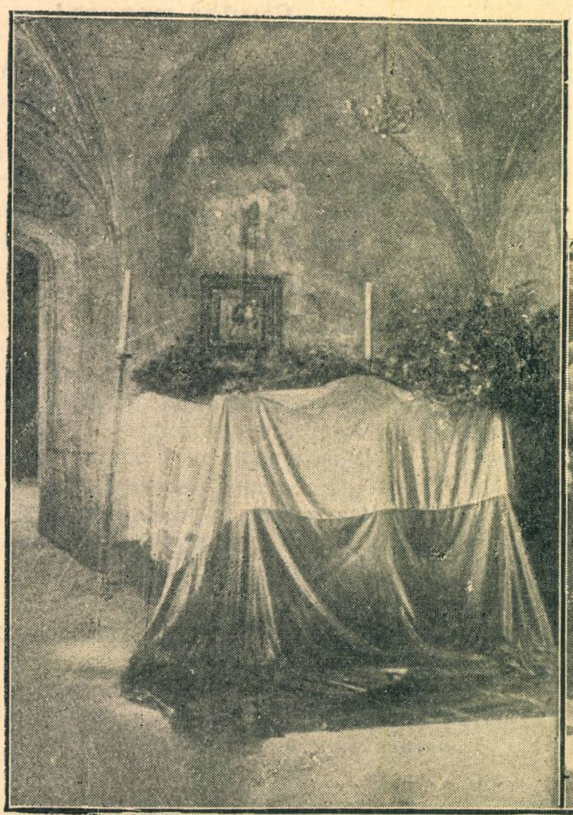

Foto „Oglinda Lumii"

Sus stânga: Mormântul lui Take Ionescu. — **Sus dreapta:** Cortegiul, cu preoții în frunte, spre mânăstire, unde se află mormântul. — **Jos:** Slujba religioasă pe timp ploios.

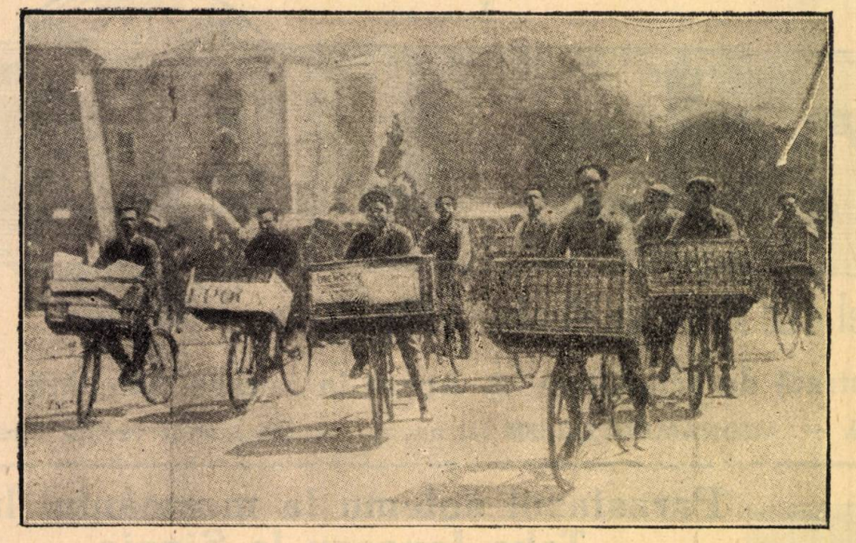

Vânzători de ziare din Roma pe biciclete cu coşuri, pe timpul unei alergări pentru şampionat.

Vendeurs de journaux à Rome sur bicyclettes à panier, pendant une course pour un championnat.

Zeitungsverkäufer in Rom auf ihren Zweirädern mit Körben während eines Championats.

Cel mai vechiu roman

Artur Waley, unul din custozii Muzeului Britanic din Londra, a terminat acum traducerea primului volum dintr'un roman, care — făcând abstracţie de calităţile sale literare necunoscute — are avantagiul de a fi cel mai vechiu roman cunoscut până azi.

E vorba de o operă orientală, scrisă în anul 1004 înainte de Christos de un autor cu numele de Murasaki.

Acţiunea se învârteşte în jurul a 800 de persoane. Dacă ar fi tipărit romanul ar ocupa douăsprezece volume groase.

Cum Waley, ori cât de silitor ar fi, nu ar putea traduce decât cel mult un volum pe an, el va mai avea destul de lucru până să termine romanul întreg.

Ciudat proces!

Un puşcăriaş cu numele de Yuco Perovitch, care îşi face osânda în închisoarea din Leavonworth (Statul nordamerican Kansas), a intentat guvernului Statelor-Unite un proces, care e de sigur unul din cele mai ciudate ce se cunosc până acum.

Perovitch a fost condamnat la moarte în anul 1915, la Alaska, pentru omor şi anume la moarte prin ştreang, dar guvernul l'a graţiat, transformând osânda în închisoare pe viaţă.

Puşcăriaşul cere acum liberarea sa pe motivul că prima condamnare la moarte a fost schimbată fără să fi fost consultat şi fără să-şi fi dat consimţământul măcar mai târziu.

Săptămâna

De dată recentă, dar cu o frecuenţă din ce în ce mai impresionantă, ţara noastră e aleasă de oaspeţi iluştri pentru conferinţe şi congrese culturale de răsunet european. E bine să precizăm acest fapt îmbucurător, care ne oferă, încă, surpriza unei ipostaze nepreväzute. Căci efortul de propulsiune dincolo de graniţele ţărei aproape că nici nu se face de către organele competente româneşti. Mosafirii ne vin pe negândite, aducându-ne astfel un omagiu al admiraţiei lor, sincer şi neinfluenţat.

Ceea ce ni se pare cu deosebire remarcabil, e faptul că în grupările de intelectuali cari ne vizitează, sunt unele personalităţi de foarte mare importanţă, savanţi cu reputaţie mondială, laureaţi ai premiului Nobel, figuri proeminente ale conştiinţei şi gândirei universale. Contactul cu ei, pe pământul ţărei noastre, pe lângă folosul uriaş ce-l aduce conştiinţei şi gândirei româneşti — acelora dintre reprezentanţii acestora, fireşte, cari se pot număra în chip civilizat în rândurile ei —, are o nebănuită repercusiune asupra creditului moral al României în Occident. Primirea ce se face prin urmare acestor slujitori ai ştiinţei absolute şi ai intelectualităţei însemnate apusene contează ca un exponent al gradului de cultură la care ţara noastră poate avea pretenţia că a ajuns.

In primul rând, însesi interesele varii pe cari oamenii de ştiinţă ai Apusului încep să le manifesteze pentru bogăţiile imense ale naturei româneşti, sunt un indiciu. Ele trebuesc menţinute treze, pentru ca profitul cultural să fie reciproc şi tot odată un temei pentru cimentarea atât de utilului schimb de cunoştiinţe, care înobilează mersul progresiv al unei umanităţi pacificate.

Să nu zâmbească deci nimeni, când recepţiile personalităţilor de marcă ale Occidentului, în mijlocul nostru, iau caracter de solemnitate. Au trecut vremurile când aceste solemnităţi slujeau doar să arate o faţă poleită a oficialităţilor, în vreme ce putregaiul rodea şi mânca reversul poleielei. Conştiinţa umană ştie acum să vadă cu perspicacitate printre perdelele de brocart, cari ar fi să ascundă bălăriile de afară...

Solemnităţile de azi sunt expresia justă a sentimentului pe care trebue să-l resimţim cu toţii, pentru faptul că slujitori atât de aleşi ai sufletului şi creerului universal ne fac cinstea interesului lor real şi spontan.

Se cade să le mulţumim în felul acesta pentru solicitudinea ce o arată ţărei noastre, pentru ca în schimb valorile româneşti să se bucure în ţările lor de o solicitudine egal de sinceră şi de profitabilă.

Horticultură de arta.

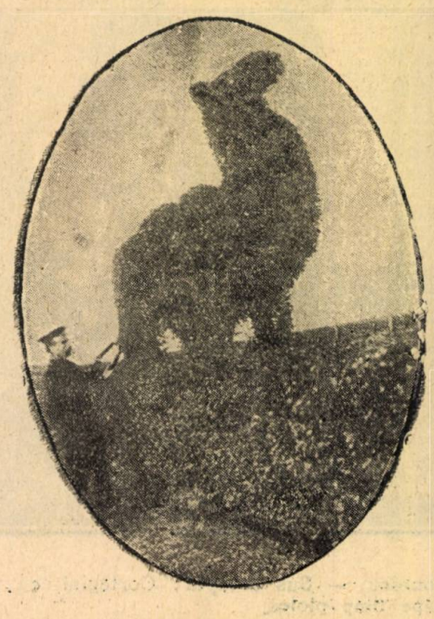

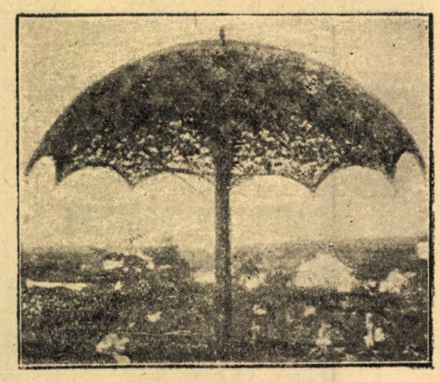

O umbrelă şi o cămilă din pomi şi flori.

Spécimens d'horticulture artistique.

Interessante Gartenbaukünste.

Un copil cu opt degete la un picior

Oamenii cari au la mâini şi picioare mai multe degete decât oamenii normali, nu sunt aşa de rari cum s'ar părea. Nu e medic care să nu fi întâlnit în cariera sa câteva asemenea specimene, dar *polydactylia* cu opt degete e un caz cu totul rar.

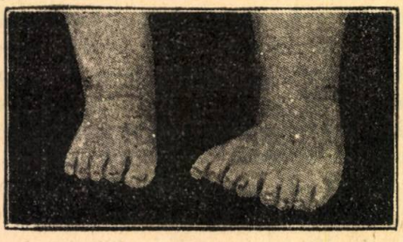

Totuşi, un doctor din Clermond-Ferrand (Franţa) a dat peste o fetiţă de doi ani, perfect sănătoasă şi fără antecedente ereditare, care are la piciorul stâng opt degete în loc de cinci.

Lungimea acestui picior e normală, şi numai lăţimea labei e excepţională.

La examenul medical, s'a constatat că are şapte degete, dintre cari unul dublu, căci are două unghii pe el. Degetul cel gros, văzut prin radiografie are două falange ca orice deget normal. Toate celelalte au câte trei falange, cu excepţia degetului dublu.

Atât mâinele cât şi restul corpului copilului sunt perfect normale.

Un interesant concurs cu premii al revistei noastre

Cele mai frumoase fotografii din vilegiatură

Revista noastră inaugurează în acest număr un interesant concurs fotografic de actualitate.

Cetitorii sunt invitaţi să ne trimită fotografii din staţiunile balneare şi climaterice, sau din regiunile pitoreşti unde-şi petrec concediile sau vacanţa. Sunt atâtea locuri minunate în ţara noastră, pe cari ochiul încântat al sezonistului le vede şi-ar dori să le păstreze mereu în amintire, încât stimulentul nostru socotim că va găsi o unanimă şi entuziastă aprobare.

Dorim să dăm prin acest concurs prilej ori şi cui, de a fixa pe placa fotografică colţurile picturale din toate regiunile frumoase ale României dar nu numai prin reproduceri simple ale naturei, ci în îmbinarea armonică pe care natura o realizează cu ansamblul de oameni, care o animează. Aşa dar, concursul nostru nu vizează numai fotografii de peisagii, ci printre ele şi peisagii sau locuri populate de oameni.

Pentru decernarea premiilor pe cari le vom oferi celor mai reuşite fotografii publicate, juriul va fi alcătuit tot din cetitorii revistei noastre, cari vor putea vota prin cărţi poştale pentru fotografiile cari le-au plăcut mai mult.

Concursul, deschis cu începere de la acest număr rămâne în fiinţă până la 1 Septembrie. Decernarea premiilor se va face după 15 Septembrie.

Testamentul lui Flammarion

Primarul din Montigny-le-Roi, locul natal al lui Camille Flammarion, a fost avizat de d. Sourd, notarul din Limours, că testamentul ilustrului astronom conţine dispoziţiunile următoare :

«Doresc ca inima mea să-mi fie scoasă din piept şi oferită localităţii mele natale, Montigny-le-Roi, unde inima mea a bătut pentru prima oară».

Flammarion lasă ţării sale natale 10.000 franci în proprietăţi, bustul său de marmură de Carara sculptat de Elisa Bloch şi portretul său de Merlin.

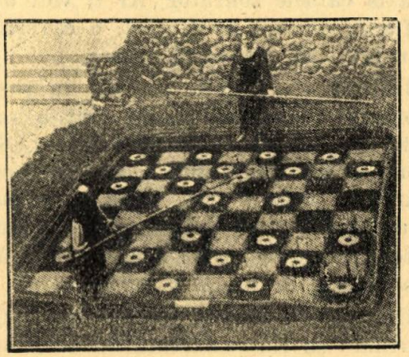

Un joc de dame gigantic pe o pajişte din Normandia (Franţa).

Un jeu de dames géant sur une pelouse de Normandie.

Ein Riesen-Damenspiel in einem Garten in der Normandie.

Rajahul din Negri Sembilan (Malezia) vizitând cu suita sa Expoziţia din Londra.

Le Rajah de Negri Sembilan (Malaisie) visitant avec sa suite l'Exposition de Londres.

Bună perie de dinţi!

Căpitanul vaporului inspectează mereu echipajul sub raportul curăţeniei corporale.

— Unde ţi-e peria de dinţi, Apătescule? se răsti el către un matelot.

— Aci, trăiţi d-le căpitan, răspunde acesta şi arătă o perie de unghii cam pleşuvă.

— Dar n'ai să mă faci să cred că asta-i peria ta de dinţi? Căci nici nu-ţi intră în gură....

— Nu intră, trăiţi d-le căpitan, dar scot eu dinţii....

Canibali în Ungaria

Profesorii unguri Lozi şi Nyary au făcut explorări prin unele grote preistorice din împrejurimile Budapestei şi au putut constata că oamenii preistorici, cari locuiseră aci, erau canibali.

Troglodiţii aceştia par a fi avut o mare predilecţie pentru măduvă din oase, pe care o scoteau spărgând ciolanele oamenilor. Mult mai îngrozitor este că şi fălcile copiilor păreau a fi făcut parte din delicatesele depe vremurile acelea.

In grota din Aggtelek s'au găsit 26 de oase de fălci de copii, iar în vizuina din Liskova 13 fălci de copii şi 16 de oameni maturi.

Poveste sau roman

de JACQUES CRISTOPHE

Fata citise o poveste în care o prinţesă se ducea seara într'o grădină ascunsă, cu totul identică cu cea a tatălui ei, dar care era minunată din cauză că putea să intre în ea singură şi în secret.

Îi mai plăcea şi romanul băeţaşului care avea un câine — cel mai urât câine —, dar care se urca în zbor de îndată ce-l încălecai pronunţând un nume magic.

In vis, fata urmărea plimbările prinţesei, iar în fiecare seară se gândea la câinele zburător. Ar fi voit un refugiu, oricare ar fi fost, o cavernă dar ignorată de toată lumea.

Intre timp, Lucette se afla în pensionatul Dalbe, îmbrăcată într'o rochie bleu închis cu guler mariner. Se scula şi se culca zilnic la aceleaşi ore. Părinţii veneau s'o vadă în prima Duminecă a fiecărei luni şi îi aduceau totdeauna aceleaşi bonboane. Ah! cât i se părea de lungă viaţa!..

Cât era de tânără, avea totuşi altă dorinţă: să fie remarcată de un prinţ la eşirea din biserică. Dar pentru asta ar fi trebuit să fie frumoasă. Se privea în oglindă şi dedea din cap. Avea ochii căprii, păr castaniu. Nimic extraordinar.

Intr'un an însă observă că albeaţa gulerului ei armoniza ciudat cu faţa ei. Incercă o rochie cu totul albă şi văzu că culoarea aceasta o transforma. Ceva mai târziu observă că albastrul deschis îi dedea reflexe în ochi, că culoarea trandafirie îi înviora tenul. Apoi toate culorile începură să-i stea bine... Atunci înţelese că nu mai avea nevoie de roman sau de poveste, că se făcea frumoasă.

In aceiaşi epocă zări, la liturghie, pe tânărul a cărui frumuseţe întrecea tot ce visase. La sfârşitul slujbei, pensionatul defilă în faţa scaunului celui necunoscut. Lucette trecu foarte aproape de dânsul. Şi din întâmplare, el o privi.

Fata păli de fericire. Inţelese că dânsul nu venise decât pentru ea, că o iubea şi o cunoştea fără ştirea ei, printr'un miracol pe care îl va afla în curând. Toată după amiaza tresări de câte ori auzi soneria dela poartă.

Sosi vacanţa. In tren stătu, ţeapănă şi nu mai dansă pe banca din vagon, punând la întrebări stupide. Şi, fiind sigură că-l va întâlni pe malul mării, nu mai îmbracă costumul de baie.

Nu-l găsi nicăeri

Lipsa aceasta miră puţin pe fată, dar era atât de sigură că se gândeşte la dânsa că aceasta îi ajungea.

•

Veniră apoi iarăşi şcoala, cărţile cele noui, liturghia, la care nu lipsea nimeni din cei de cari Lucette nu avea nevoie: cele trei bătrâne cu mantale cu guler, fiul medicului care purta acum ochelari, liceanul care îşi învârtea chipiul în mână. Toţi, numai «el». nu. Ea se gândi că el era pra preţios ca să facă parte dintr'o adunare atât de vulgară, că nu-l va revedea de sigur decât de Sf. Caterina, la contesa de Vélins.

De aceia fata nu purta decât o modestă pălărie în Dumineca aceia când tânărul sosi pe timpul citirii Evangheliei şi luă loc atât de aproape de pensionat că ea nu mai recunoscu literele din cartea de rugăciuni. In momentul când credincioşii grămădiţi se îndreptau spre uşă, Lucette simţi că tânărul se apropia de ea, că voia să-i vorbească. El surâse discret şi arătă spre supraveghetoare. Lucette murmură:

— Atunci, la slujba de după amiazi?

El afirmă din cap.

Pe timpul dejunului, fetele din pensionat vorbeau, căci era Duminecă. Era mai ales vorba de fosta lor colegă Linone, fata notarului, logodită cu un Parizian care venise azi s'o vadă.

Lucette îşi repeta: «Parizianul.. fata notarului». O amuza că venise un Parizian, ca «dânsul», azi, şi că Linone era, ca şi dânsa, logodită.

O elevă adaogă:

— Da, un Parizian. Tânărul cel mai cinic din lume. Se poartă deplorabil, şi se mai laudă cu asta. Linone o ştie. Şi părinţii ei. Sunt de sigur nebuni...

Lucette nu mai ascultă, pregătindu-se de plecare la biserică. Puţine eleve se duceau la slujba de după amiazi, din cauza vizitei rudelor. Lingereasa, o fată bătrână bisericoasă, însoţea fetele cele mai credincioase. Micul grup rămânea îngenunchiat şi atât de cufundat în cele sfinte că se putea conversa discret chiar în apropiere. Chiar dacă el ar fi vrut s'o ia cu dânsul chiar azi, le-ar fi fost uşor să plece pe timpul binecuvântării.

Copii din cor scandau gălăgios verseturile, crezând că dacă vor striga mai tare vor termina mai repede. Tânărul sosise şi se aşezase pe ultima bancă, căscând. Fetele din pension răsfoiau cartea de rugăciuni, cu capetele plecate, fără a vedea ceva. Lucette părea că se roagă în mintea ei. Indărătul ei, el şoptea:

— Unde aşi putea să vă văd? Unde locuiţi?

— La Paris.

— Ei bine, vă voi vedea la Paris.

— Nu mă luaţi cu dv?

El tăcu, muşcându-şi buza, plictisit.

— Nu ne putem înţelege aci, zise el. Dar încercaţi Dumineca viitoare să plecaţi înainte de sfârşitul slujbei.

•

Urcându-se să-şi lase mănuşile şi pălăria, Lucette lăsa să-i cadă cartea de rugăciuni şi privi cu o mutră de nebună pe Jacqueline care spunea:

— N'a fost nimeni la slujbă. Din fericire. Căci am văzut bine pe Lucette vorbind încet cu Jeuta, logodnicul fetii notarului.

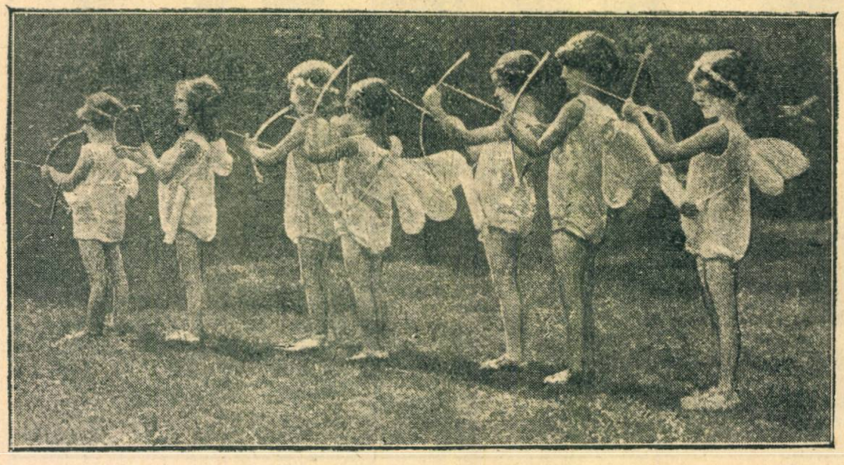

Un grup de copii ca zeiţe ale iubirii la o serbare din Wimbledon-Park din Londra.
Des enfants comme déesses de l'amour pendant une fête à Londres.

Expoziţia de troiţe dela Mitropolia din Bucureşti

L'Exposition de calvaires à la cathédrale metropolitaine de Bucarest

Eine rumänische Marterlausstellung in Bukarest

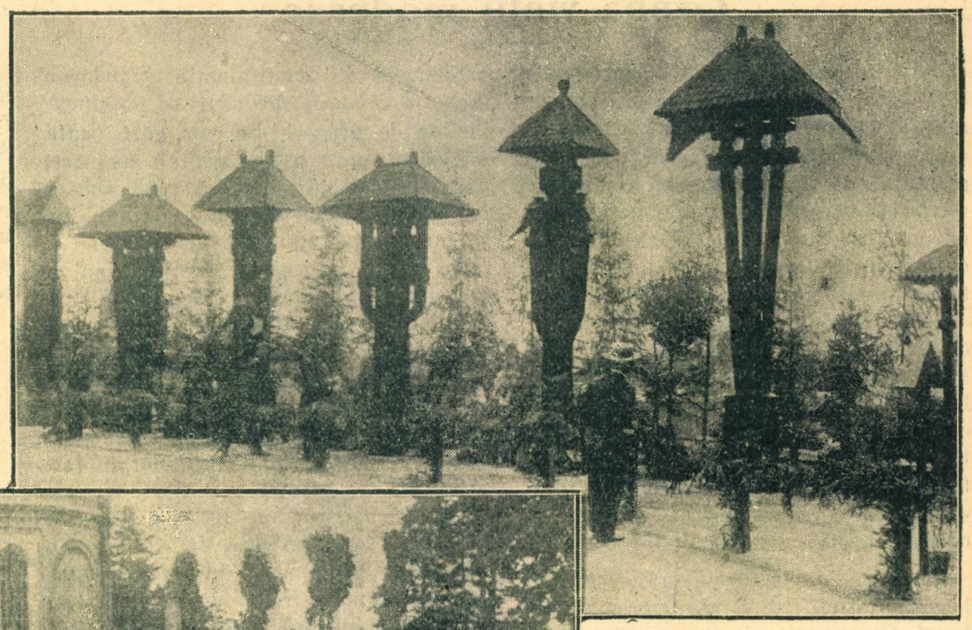

Sus: Expoziţia de troiţe. — **Jos:** Un grup de vizitatori, printre cari d. general Nicoleanu, prefectul poliţiei Capitalei; d. Themistocle Alexandrescu, prim-ajutor de primar; d. Ion Mihalache, şe.ul partidului ţărănist, la deschiderea Expoziţiei.

Originea ceremoniilor de inaugurare

Romanii consultau totdeauna pe auguri când alegeau un loc unde să construiască un oraş, un templu, o statuă. Ceremonia aceasta se numea *inauguratio*.

Când creştinismul a luat locul păgânismului, s'a continuat, din obişnuinţă şi în ciuda etimologiei, să se aplice denumirea de *inaugurare* ceremoniilor religioase sau naţionale care aveau de obiect dedicarea, consacrarea sau binecuvântarea unui edificiu sau monument public.

Deci, când e vorba de un monument civil, palat, arc de triumf, statuă, etc., a inaugura înseamnă a-l preda pentru prima dată privirilor şi întrebuinţării cetăţenilor. Partea principală a ceremoniei nu mai e consultarea augurilor, ci, în cele mai multe cazuri, un discurs pronunţat de unul din primii părinţi ai oraşului, de unde denumirea de «discurs de inaugurare».

„Bătăuş" oficial

Senatul Statului american Michigan a adoptat o lege pentru înfiinţarea unui post de «bătăuş» oficial.

Bătăuşul acesta va avea să execute pedepsele corporale ce se aplică răufăcătorilor.

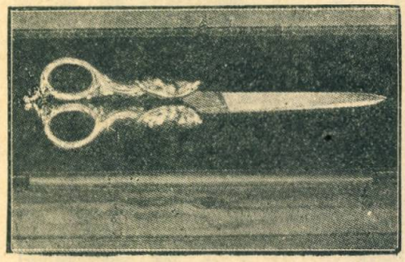

Foarfece întrebuinţat de Regele Angliei la tăierea şnurului pentru punerea în circulaţie a unei noi linii de comunicaţie.

Ciseaux employés par le roi d'Angleterre à l'inauguration d'une nouvelle voie de communication.

Die vom König von England verwendete Scheere zur Eröffnung einer neuen Landstrasse.

O gazetă de 1500 de ani

Zilele trecute a încetat din viaţă o gazetă chinezească cu o vechime de peste cincisprezece secole.

•

Ziarul fusese întemeiat în anul 400 după Christos, sub domnia împăratului Tin-Kuang-Tsang, de către Su-Kung, considerat ca inventator al caracterelor de tipar din plumb şi argint. La început gazeta avea şase pagini din mătase galbenă, pe care se tipăreau literile. Timp de aproape zece veacuri, editorii au ştiut să păstreze o independenţă deplină, dar într'o zi o păţiră. Ziarul făcuse propagandă pentru trimiterea unei comisiuni în Europa spre a studia aci moravurile, dar guvernul fu de altă părere şi trimise gazetei un avertisment. Şef-redactorul nu se sinchisi însă şi atunci guvernul îl arestă şi-l decapită.

In anul 1800, ziarul „Peking Bao"—acesta îi era numele—începu să apară zilnic. De atunci până acum a fost de mai multe ori oprit de a mai apare, din ordinul guvernului, şi apoi autorizat din nou.

Acum a încetat să apară definitiv, din cauza turburărilor din China.

Graba vieţii moderne

In Anglia s'a încins o discuţie controversată între medici şi oameni de afaceri cu prilejul unei păreri exprimate de Sir Thomas Horder, medicul prinţului de Galles, cum că civilizaţia modernă cu graba ei ucide pe contimporanii cei mai utili. Părerea aceasta a formulat'o la Congresul medical internaţional din Londra, adăogând: «Trebue să convingem pacienţii noştri că trebue să revie la un trai mai simplu. Graba vieţii moderne, iuţeala cu care umblăm, obosirea nervilor ce rezultă de aci şi consumarea puterii intelectuale au devenit un factor important la ivirea maladiilor». «Majoritatea medicilor a fost de aceiaşi părere.

Oamenii de afaceri nu gândesc însă la fel. Astfel, Sir Hugo Hurst, directorul Companiei electrice generale, a spus: «Munca n'a omorât încă pe nimeni. Eu nu încetez niciodată de a lucra, chiar când nu mai sunt în birou. Dacă unii oameni n'ar fi lucrat mult, lumea nu ar fi avut multele lucruri bune ce-i folosesc atâta».

I-a răspuns d-rul William Peck, un cunoscut medic american, că «graba şi iuţeala cer inimei şi nervilor o mare încordare şi strică astfel tot mecanismul corpului». Şi Sir Hugo Hurst ia din nou cuvântul: «Graba şi iuţeala sunt neapărat necesare lumei comerciale. Viaţa modernă şi mijloacele de comunicaţie moderne reclamă o mare încordare a conducătorilor de afaceri. Se vor găsi poate mijloace spre a se găsi o uşurare, dar oamenii cari vor să aibă succes în viaţă, trebue să muncească, chiar să muncească din greu».

Un punct de vedere transacţional a fost emis de Lord Dawson of Penn, medicul curant al regelui Engliterii. Vorbind la congresul din Londra al medicilor americani despre pericolul grabii în viaţa modernă, şi-a exprimat speranţa că societatea va găsi mijloace spre a se adapta noilor împrejurări. Cerinţele materiale ale vieţii de azi, a spus dânsul, sunt de aşa natură că puterea de adaptare a oamenilor nu ţine pasul cu desvoltarea. Motorul, telefonul şi radio au făcut că intelectul omului rămâne tot atât de încordat ca pe timpul muncii chiar la aşa numita detndere.

După părerea lui Dawson, sarcina principală a medicilor va fi în viitor să menţie oamenii în constituţia fizică şi intelectuală corespunzătoare împrejurărilor traiului.

A nimerit'o...

Medicul. — Domnul meu, pentru boala dv., cel mai bun remediu ar fi o călătorie pe mare. Ce profesie aveţi d-v.?

Pacientul. — Inginer pe un vapor maritim.

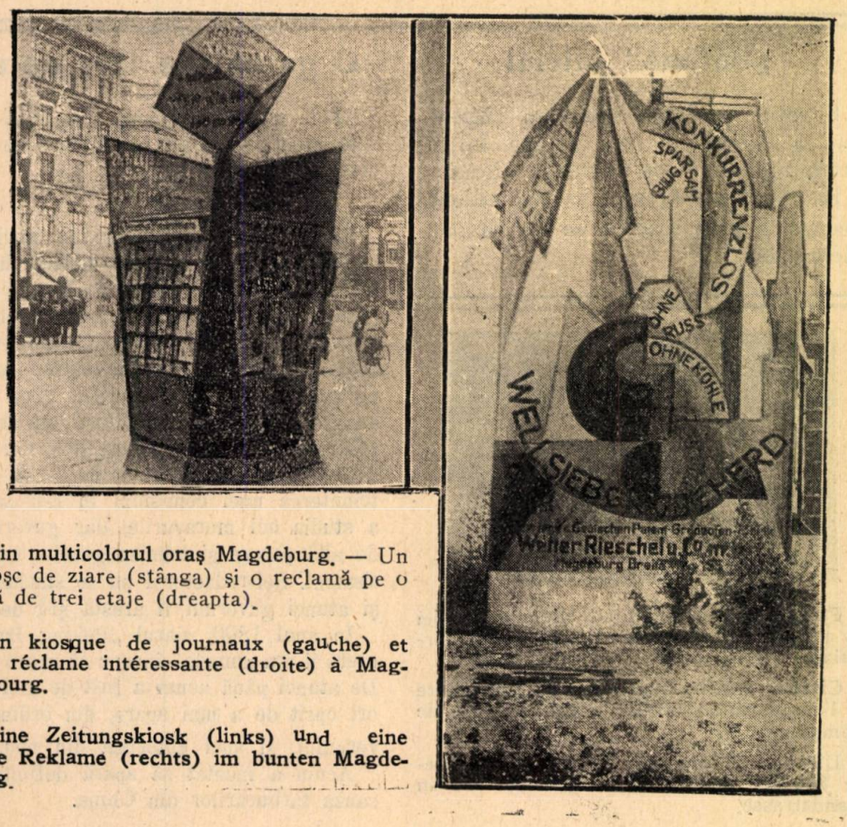

Din multicolorul oraş Magdeburg. — Un chioşc de ziare (stânga) şi o reclamă pe o casă de trei etaje (dreapta).

Un kiosque de journaux (gauche) et une réclame intéressante (droite) à Magdebourg.

Eine Zeitungskiosk (links) und eine neue Reklame (rechts) im bunten Magdeburg.

Prăbuşirea casei Stinnes din Germania

Se ştie ce zgomot s'a făcut până anul trecut în jurul averei fabuloase a faimosului magnat industrial Hugo Stinnes, care a început să cumpere după războiu întreprindere după întreprindere, de orice fel: comercială, financiară, industrială, gazetărească etc., formând astfel un imens trust de tot soiul de afaceri.

OTTO STINNES

Stinnes reuşise să conducă astfel peste 1500 de întreprinderi foarte variate.

Acum un an, Hugo Stinnes încetă din viaţă şi lăsă prin testament conducerea vastelor sale întreprinderi fiului său Otto Stinnes. Dar acesta nu putu să ţie piept unui atât de vast cerc de afaceri şi acum de curând trebui să declare că se află în dificultăţi financiare serioase, cu un pasiv de peste 200 milioane mărci aur (10 miliarde lei). Mai multe bănci mari din Germania i-au sărit în ajutor şi rămâne de văzut dacă cu modul acesta se va putea evita o prăbuşire complectă a giganticului trust.

Ce se înţelege printr'un „bill"?

In limbajul parlamentar al Angliei, se dă numele de „bill" oricărei măsuri legislative supuse Parlamentului, până în momentul când e transformată în lege prin sancţionarea ce i-o dă Coroana. Este aşa dar, oarecum, un proect de lege.

Anumite legi sancţionate de Coroană, şi anumite acte cari nu sunt, propriu-zis, nici „bill"-uri, nici legi, sunt totuşi desemnate sub acest nume, a cărui etimologie este „bill", bilet, orice fel de înscris.

Expoziţia din Paris, de artă românească veche şi nouă.

Intr'un număr recent din revista «Les Annales», Léon Plée publică un articol despre expoziţia din Paris de artă românească veche şi nouă, din care spicuim:

Ar fi fost de mirare ca un popor atât de sensibil cum e poporul românesc, atât de poet s'ar putea spune, căci pământul Ilea-

Scoarţă de mormânt a voevodului Ieremia Movilă (secolul XVII), la expoziţia din Paris.

nei este, prin excelenţă, pământul improvizatorilor populari, al cobzarilor şi altor zămislitori ai cântecului bun, să nu aibă o artă a lui, artişti cari să-i reamintească vitejia şi credinţa în decursul veacurilor, pictori cari să exprime frumuseţea cerului acestei ţări, minunata sa viaţă ţărănească, pitorescul vechilor sale mânăstiri bizantine mândrul profil al ciobanilor săi; cari să evoace pe femeea română, fiinţa din care amestecul de sânge dac şi roman a făcut o minune de frumuseţe.

Şi într'adevăr, expoziţia care s'a deschis la Tuileriï, în sălile Jeu de Paume, evoacă miile de bogăţii ale unei arte străbune, foarte înalte, şi toate înfăptuirile artei moderne.

Arta românească veche e mai cu deosebire religioasă, şi nu fără dificultăţi organizatorii expoziţiei au putut grupa un rezumat, care să întrunească laolată minuna iconostarul din mânăstirea Arnota, evanghelia liturgic din al XV-lea veac, lunga serie de fresce — căci pictura murală e complimentul obişnuit al bisericei româneşti — împrumutate, unele din biserica Curtea de Argeş, altele din mânăstirile din Argeş şi Cozia; seria nu mai puţin preţioasă de icoane, sculpturi şi argintării religioase, precum şi de ţesături, patrafire, covoare de mormânt, cum e bunăoară aceea a voevodului Ieremia Movilă.

Ţesăturile şi covoarele acestea sunt adevărate minuni, căci arta ţesătoriei şi a broderiei e foarte veche în meleagurile româneşti, şi atât în Muntenia, cât şi în Moldova e de inspiraţie naţională. Arta aceasta se asociază vieţii familiare şi mii de obiecte de o invenţie şi o decoraţiune încântătoare. Aşa sunt în expoziţie anumite broderii de şorţuri sau de simplă lingerie, colorate de mâni de ţărance de-o artă decorativă perfectă.

In paralelă cu arta veche, cea nouă nu perde de fel. Şcoala modernă există de cel mult 50 de ani: dar în această jumătate de veac a ştiut cel puţin să-şi croiască şi să vădească reale însuşiri de sensibilitate.

Leon Plée face apoi un scurt istoric al picturei româneşti, vorbeşte de Teodor Aman, acest «elev conştiincios al şcoalei franceze»; *de Grigorescu, căruia* «sufletul românesc îi cântă în inimă» *şi care, ca meşte şug, ajunge* «supleţa admirabilă a unui Courbet»; *apoi de Andreescu care* «deasemenea a devenit pictor în rodnica atmosferă dela Barbizon»; *şi în sfârşit de Luchian, în privinţa căruia Léon Plée citează cuvintele d-lui dr. Cantacuzino, publicate într'o prefaţă a catalogului expoziţiei:* «*Pictura sa are dulcegii cucernicoare*».

După ce citează pe aceşti precursori, Léon Plée citează pe Stoenescu, Iser, Pallady, Popescu, Ghiaţă, Elena Popea, Scorţescu, Tonitza, Cecilia Cuţescu, Şirato, Rodica Maniu, Strâmbu, «ale căror calităţi sunt diverse, dar reale».

Şi Plée încheie:

Negreşit, nu trebue să cerem pictorului român mari compoziţii, simboluri. El se uită în jurul său, aruncă asupra oamenilor şi lucrurilor o privire simplă, şi realismul acesta are farmecul său.

Dece nu-şi «taie» bibliofilii cărţile?

Bibliografii au obiceiul de a nu tăia foile operelor frumoase ce colecţionează. Motivul acestui obicei e ciudat.

Oricine poate observa, răsfoind orice carte, că paginile nu sunt niciodată exact suprapuse: unele trec cu câţiva milimetri peste cotorul inferior sau lateral, altele sunt dimpotrivă mai înguste. Defectul acesta provine din graba cu care se făţuiesc foile.

Dacă se «taie» o carte cu defectul acesta, el nu mai poate fi îndreptat. Dacă, dimpotrivă, nu se «taie» foile, legătorul va avea grija, înainte de o proceda la broşatul definitiv, să desfăţuiască colile şi să le făţuiască corect.

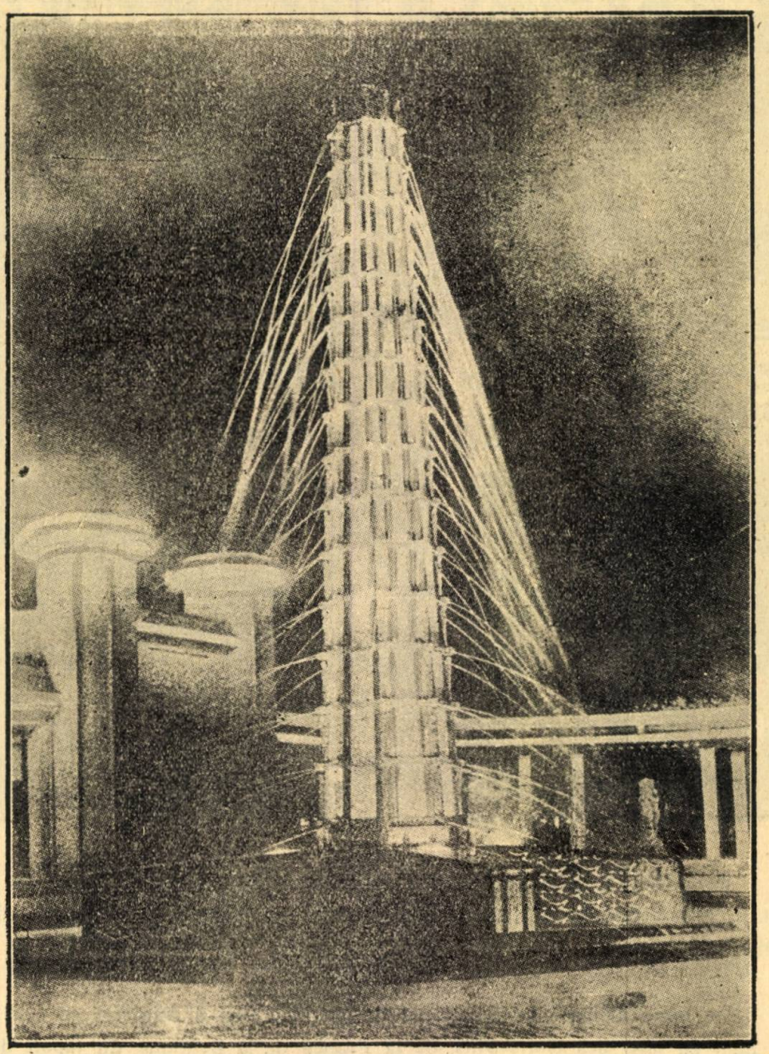

O fântână luminoasă la Expoziţia din Paris.

Fontaine lumineuse à l'Exposition de Paris — Leuchtender Brunnen auf der Pariser Ausstellung.

Al șeaselea Congres internațional de

Foto «Oglinda Lumii»

Sus stânga: Delegația din Statele-Unite. — **Sus dreapta:** Delegația din Franța. — **Mijloc stânga:** Delegația din Belgia. — **Mijloc dreapta:** Delegația din Japonia. — **Jos stânga:** Delegația din Marea Britanie. — **Jos dreapta:** Delegația din Italia.

Le 6-me Congrès international de chimie réuni à Bucarest en juin: les délégations étrangères (de gauche à droite et de haut en bas) des Etats-Unis, de la France, de la Belgique, du Japon, de la Grande Bretagne et de l'Italie.

Der im Iuni in Bukarest abgehaltene 6-te internationale Chemiekongress (die Gruppen ausländischer Delegierten).

chimie ținut în București în Iunie

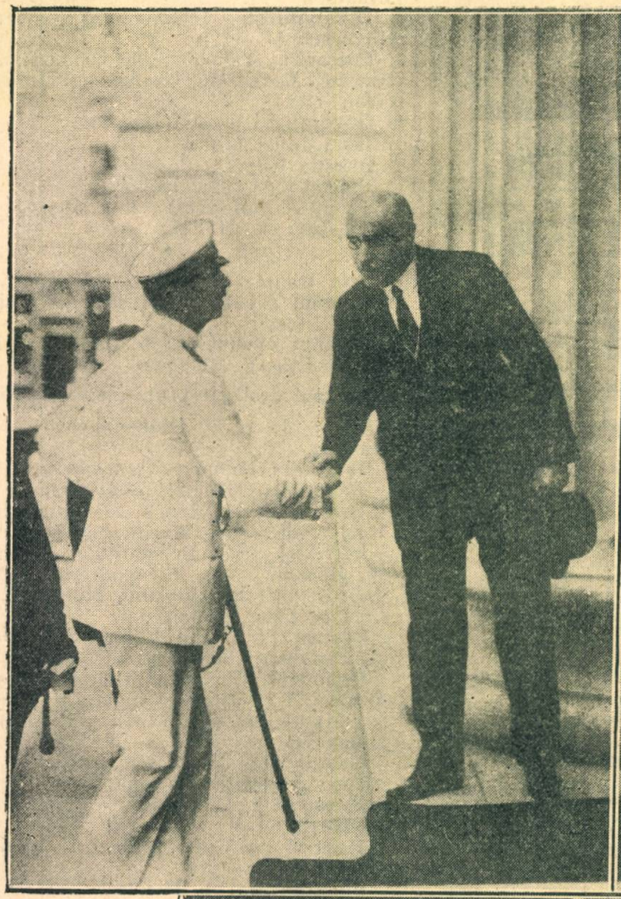

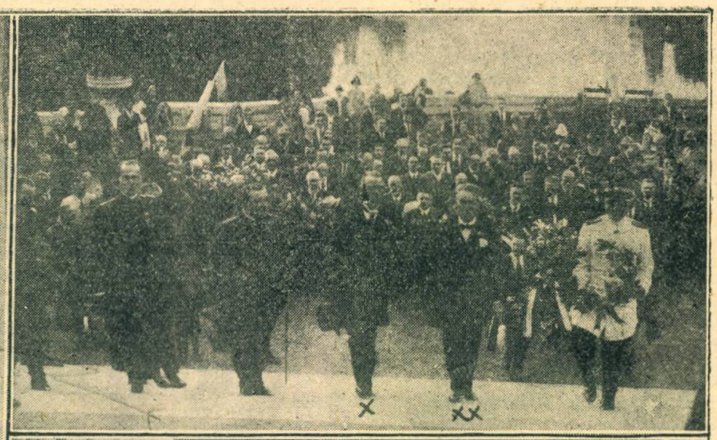

Foto „Oglinda Lumii"

Sus, stânga. — Prințul Moștenitor Carol dând mâna cu d. dr. Anghelescu, ministrul instrucțiunii publice, înainte de deschiderea Congresului. — **Sus dreapta.** —Prezidentul Congresului, d. dr. Pope (x) și d. prof. dr. Minovici (xx) în fruntea congresiștilor cari depun o coroană pe mormântul Eroului Necunoscut. — **Sus centru:** Participantele feminine la Congres. — **Jos:** Prima ședință a Congresului în aula Fundațiunii Carol.

En haut, gauche: Le prince héritier Carol serrant la main au ministre Anghelesco; en haut droite: une délégation dépose une couronne sur le tombeau du Soldat Inconnu; plus bas: les femmes qui participent au congrès.—En bas: la première séance.

Kronprinz Carol und Unterrichtsminister, ferner beim Grabe des Unbekannten Helden, die weiblichen Kongressmitglieder und die erste Sitzung.

JOCURI

PROBLEMA DE ARITMETICA

de Nicanor

Suma a trei numere este 100.

Dacă micşorăm primul număr cu 1 (unu) şi restul îl împărţim cu al doilea număr, câtul va fi 5 (cinci).

Dacă din al doilea număr scădem 1 (unu) şi restul îl împărţim cu al treilea număr, câtul va fi tot 5 (cinci).

Cari sunt cele trei numere.

PROBLEMA DE SILABE

Din silabele :

a a a co e el er ha i li lic mi na na ni op ren ri roc so te te tri tri u um us vi zal,

se vor forma 10 cuvinte, ale căror litere iniţiale şi finale, citite de sus în jos, dau o exclamaţie celebră a Regelui Carol I.

Cuvintele găsite să aibă următoarele semnificaţii :

1. Ţară în Europa. 2. Termen 3. Bandit vestit. 4. Curte romană. 5. Operă de Verdi. 6. Om cu vederea defectoasă. 7. Inger. 8. Abator. 9. Surtuc cu şireturi. 10. Inchisoare.

PROBLEMA CIFRATA

In locul fiecăreea din cifrele de mai jos se va pune o literă. Când cifra se repetă în alt rând, se va pune în locul ei aceeaşi literă. Fiecare rând de cifre urmează să dea un cuvânt, cu următoarea semnificaţie (în ordinea rândurilor de cifre cari urmează) :

Imbrăcăminte — Umezeală — Pictor italian — Târg — Măsură — Adâncitură — Localitate din Orient — Impărat roman — Poet român, mort — Insulă în Arhipelag — Locuitor din peninsula balcanică — Fabulist român.

Când cuvintele vor fi găsite, literele lor iniţiale citite de sus în jos vor da numele unui mare savant român iar literele finale, citite tot de sus în jos, vor da numele unui mare artist.

Iată acum şi cuvintele cifrate, în ordine:

1 2 3 4 5 6
7 6 4 5 8 7 9
10 11 4 4 9 6 6 7 11
11 12 11 4
13 14 1 6
5 13 12 7 9
9 15 4 9 1 9
7 14 13 7 5 1
11 4 9 8 16 9
4 17 11 3 11 8
6 4 9 10
5 13 9 18 5 1 3 4 9 8 10 14

Cuvinte încrucişate

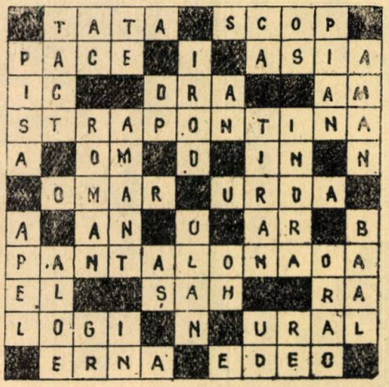

Au deslegat amândouă problemele :

Bucureşti : Rabinovici Em., Eufrosina I. Caizerliu, Mitu Bojianopol, Lucia Dr. Rosenberg.
Ploeşti : Vasile C. Libiu.
Râmnicul Vâlcea : Lizeta Grecescu.

Au deslegat numai problema cuvintelor încrucişate :

Bucureşti : Haier Eugen, Irène Fonstein, S. Katarivas, A. Zuckermann.
Botoşani : Coralia Petrescu
Chişinău : Ştefan S. Cristodulo.
Craiova: Stoenescu Sylvia.

Au deslegat numai problema de silabe :

Bucureşti: Mircea M. Vrânceanu, Rudolf A. Knapp, Aurel M. Boteanu, Tănase Niculescu, Grig. C. Jianu, Livius Popovici, Ioan Vasile (Tântava).
Buzău : Gigel Spirescu.
Coţofenii din faţă (Dolj): Lala Buescu.
Craiova: Triculescu R. Ioan, Angelica Mihăescu.
Dragomireşti (Dâmboviţa) : Victoria Nicolescu.
Focşani : Caliopi Gh. Damaschinopol, Nicolae, Margareta, Georgeta şi Aurel Nicolau.
Govora: Victor G. Buescu.
Iaşi : Ionel Mitru.
Piteşti: Gh. D. Pascali.
Ploeşti : Al. D. Nicolaescu.
Ţândărei (Ialomiţa) : Ion Muşat.
Tg.-Jiu : A. Matici.

•

Prin tragere la sorţi au câştigat :
Premiul problemei de silabe : Vasile C. Libiu, Ploeşti.
Premiul cuvintelor încrucişate : Lucia dr. Rosenberg, Bucureşti.

Au mai deslegat problemele din No. 24:

Bălţi : L. şi D. Oighenstein, Solomon Breiman.
Botoşani : Humper Tannenberger.
Bucureşti : Mitu N. Bogiannopol, Ţarì Gheorghe, Sever Moscu Nachmias, Spuizi Ioan, Alexandru Marinescu, Irène Fonstein, Margareta Brumărescu, Ruxandra Theodorescu, Al. Alexandrescu, Mozis Silvio, Aurel M. Boteanu, Mendel Raşela, Atanase Dem. Mihail.
Buşteni : I. Curea, Stelian S. Urzicuţă.
Câmpulung: Mihail D. Nicolescu.
Craiova: Christian Paltin, Sandy I. Franco, T. Vincenz, Bogdan V. Ştefănescu, Mymy M. şi Miu Iliescu, Margareta Dumbravă.
Galaţi: Eug. Marinescu.
Iaşi: Ambrozie Adriana.
Piteşti: Gh. D. Pascali.
Ploeşti: Vasile C. Libiu.
Roşiorii de Vede: George şi Elena Papaiane.
Silistra : Natuşa Niculescu.
Tg.-Jiu : Petre Dobroiu.
Timişoara : Nicolae Ivan.

Soluţiile jocurilor din «O. L.» No. 25

Problema de silabe : Calidasa — Ezechiel — Eleşteu — Vestibul — Ararat — Laborator — Colonie — Aspic — Vanilie = «Ce e val, ca valul trece» (Eminescu).

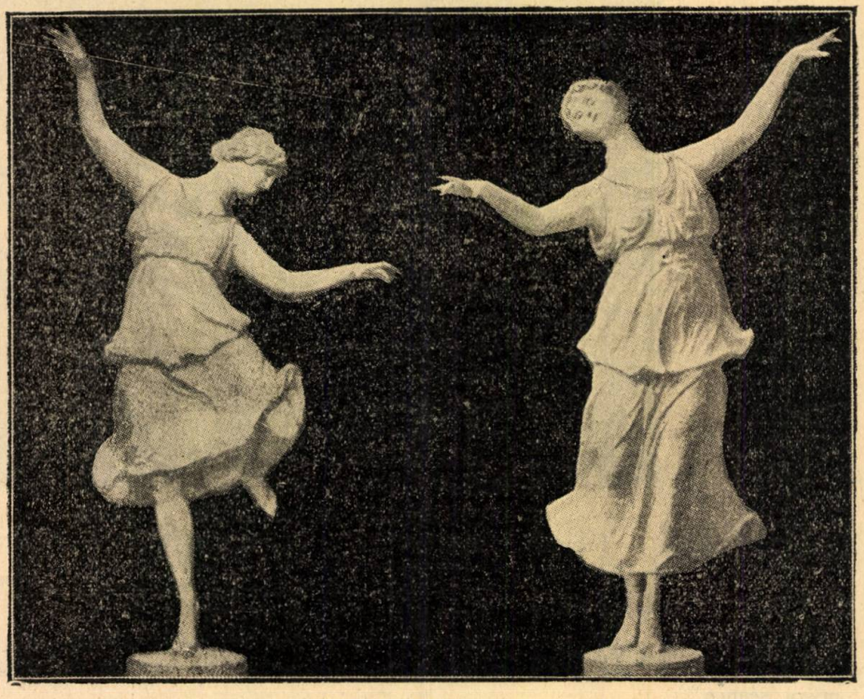

Fete dansând, sculpturi de Walter Schott.
Jeunes filles dansant, par Walter Scott.
Tanzende Mädchen, Bildwerke von Walter Schott.

IN VALMAȘAG

de FEODOR SOLOGUB

41

— Așa ? Vreți să vă sculați cu noaptea în cap ? Foarte frumos ! rosti Șutkin.

Surorile lui râseră obraznic și cu vicleșug. Nu se putea ști de ce râd. Șutkin cel mare zise :

— Da, vreți să vă sculați cu noaptea în cap ! Și o să pățiți ce-am pățit noi anul trecut, când am vrut să ne ducem la mânăstire, la slujba din zori.

— Ce haz a avut ! isbucni Elena în râs.

Ei și surorei ei le era pesemne cu totul indiferent de ce râd. Se pare că nu găseau nepotrivit nici faptul de a-și bate joc de ele-însile.

Șutkin istorisi :

— Era anul trecut. Ne-am culcat de vreme, când încă nu se aprinseseră lămpile. Am dormit bine și ne-am sculat de vreme. Pe vremea aceea trebue să știți că n'aveam ceas : din pricină că cheltuelile întreceau veniturile, am fost nevoiți să facem un împrumut intern de 12 la sută și ceasornicul a rămas ca garanție în depozit. Ne-am sculat deci, și ne-am dus la mânăstire. Când să ajungem acolo, ce să vezi : totul închis. Credeam că e încă prea devreme. Ne-am așezat pe o bancă din fața porței mânăstirei. Paznicul vine spre noi și ne întreabă cu uimire neprefăcută : «Ce căutați aci ? V'ați plictisit acasă ? — «Ba am venit la slujba de dimineață», îi răspundem noi foarte liniștiți. «Călugării voștri pesemne că mai dorm încă !» Iar el ne răspunde : «Cum ați făcut de-ați venit atât de devreme ? Ceasul tocmai a bătut unsprezece. Vreți să așteptați toată noaptea ? Duceți-vă mai bine acasă». Noi i-am ascultat înțeleapta povață și am purces spre casă. A fost o nostimadă.

Șutkinii și Udoiewii râseră.

In acest moment, veni fuga cel mai mic dintre frații Șutkin, Costea, asudat și gâfâind. El strigă încă de departe :

— Viu de pe câmpia arsă !

— Ei, cum e pe acolo ? îl întrebară ceilalți Șutkini și Udoiewii.

Costea raportă voios :

— O mulțime de țărani. Tot câmpul l'au ocupat.

— Ce prosti ! zise Liosa supărat, dar râzând. Impărțirea darurilor începe abia la 10, și ei s'au dus de cu seară.

Șutkin cel mare făcu cu ochiul surorilor sale și zise râzând :

— Cine v'a spus asta ? Impărțirea începe la 2, pentruca să poată fi de față și oaspeții străini. Străinii se culcă târziu și nu sunt deprinși să se scoale cu noaptea în cap.

— Ba nu, nu e adevărat. Incepe la 10 ! se înferbântă Liosa.

— Ba nu, ba nu, la 2! strigară Șutkinii într'un glas.

Din râsul lor obrasnic și din privirile pe cari le schimbau între ei, se putea vedea că mint.

— Stați că aflu eu numai decât ! zise Liosa.

Se duse în goană la secretarul de la primărie, care locuia peste drum, și se întoarse imediat, triumfător. Alert gând, strigă :

— La 10 !

Șutkinii zâmbiră și nu mai contraziseră.

— Spuneți așa, pentrucă vreți să vă duceți înaintea noastră, zise Liosa. Da, așa sunteți voi !

Liceanul Pachomow, un băiat viu și svelt, veni în goană. Se opri un moment și-i salută pe Udoiewi. Șutkinii îl priviră cu dușmănie.

— Ei, mergeți și voi ? întrebă el.

Și spuse apoi numai decât, fără a mai aștepta răspuns :

— Noi ne ducem încă astăseară. Sunt mulți cari se duc astăseară.

Se grăbea tare și-și luă rămas bun. Se uită și la Șutkini, de parcă ar fi voit să-i salute, dar se răsgândi și porni înainte. Șutkinii îl săgetară cu priviri dușmănoase și râseră. Râsul acesta făcu o foarte rea impresie asupra Udoiewilor : căci ce era de râs?

— Ce model de școlar ! zise Costea cu dispreț.

Elena spuse tare și cu multă ură :

— Lăudărosul ! Minte !

Seara era atât de calmă și de frumoasă, încât cuvintele inutil de brutale ale Șutkinilor se auzeau cu o disonanță stridentă.

Soarele tocmai asfințise. Pe nouri rămăsese doar reflexul razelor sale de adio, roșii ca sângele.

Atât de frumoasă, atât de calmă era seara.... Dar veninul aprins al șarpelui mort încă se mai prelingea pe pământ.

V

Udoiewii intrară în casă. Nu se simțeau în apele lor, aveau un simțământ de stingherire și nu știau de ce să se apuce. Din cel mai mic prilej, se luau la sfadă. Toți deveniseră, din senin, nervoși.

Până și Liosa se pomeni deodată, tot atât de nervos și de agitat ca Nadia.

— Noi o să ajungem, când n'o să mai fie nimic ! zise el tare și cu arțag.

Cuvintele acestea întâmplătoare avură, cum se întâmplă câteodată, un efect hotărâtor. Nadia zise:

— Mai bine să ne ducem de cu seară!

Toți îi dădură dreptate și se înveseliră deodată.

Liosa strigă, roșu de bucurie :

— Se 'ntelege! Dacă e vorba să ne ducem, apoi numai acum !

Toți trei se duseră fuga la tatăl lor, ca să-i ceară voie.

— Ne-am răzgândit; mergem de cu seară ! strigă Nadia, dansând în fața tatălui.

Tatăl tăcu, ursuz.

— Nu e nicio nenorocire, dacă nu dormi o noapte, încercă Liosa.

Surorile râseră și flecăriră tare și vesele.

Cu strigăte de bucurie, umblară razna prin casă și grădină. Cina urma să se dea peste câteva minute.

(Urmare în numărul viitor)

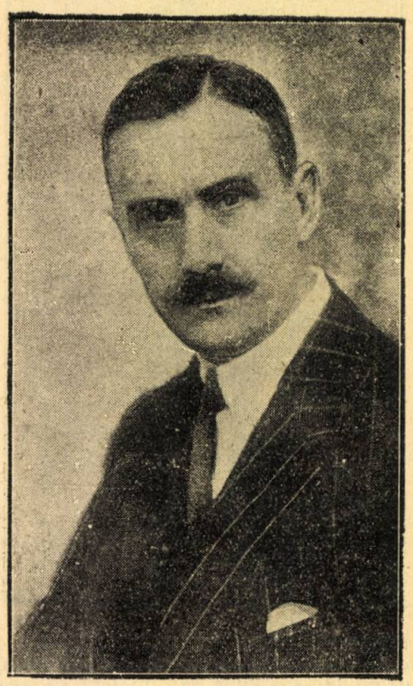

Thomas Mann, renumitul romancier german, care și-a serbat de curând a 50-a aniversare a nașterii.

Le célèbre romancier allemand Thomas Mann.

Der berühmte deutsche Romanschriftsteller Thomas Mann.

MODA

Cea mai frumoasă rochie a reginei Maria

In memoriile pe cari Regina Maria a Românieĭ le-a publicat în mai multe ziare şi reviste din streinătate. Suverana noastră s'a ocupat inents de chestiunea modelor feminine.

Şi, în legătură cu această chestiune. Suverana noastră îşi aminteşte între toate, mai ales de rochia feerică cu care a asistat la încoronarea ţarului. Se aflau acolo mai mulţi regi. Regina avea pe atunci 20 de ani.

Impărătesele, reginele şi prinţesele aveau rochii cu trene lungi, purtate de paji în catifea şi argint: erau cadeţii pe punctul de a deveni ofiţeri.

Regina s'a amuzat de toate; datoriile oficiale nu o plictisesc ca pe alţi suverani.

Suverana noastră era atunci îmbrăcată într'o rochie de muselin de mătase albă ca zăpada, acoperită pe de-antregul cu diamante ce curgeau în ape sclipitoare până la poale, unde erau brodate mari buchete de roze. De această rochie, prinsă de umeri, cădea o trenă imensă de atlas roz pal, pe care erau brodate enorme ramuri de măceşi cu spini.

Pe cap purta o coroană de diamante, pusă pe un văl alb pe cari erau risipite petale roze.

Micul paj însărcinat să-i ţie trena, se îndrăgosti ca un nebun de aceea pe care o urma.

Femee în smoking. — In America se face acum propagandă pentru introducerea costumului smoking ca toaletă de seară pentru femei. Ilustraţia reprezintă pe cunoscuta subretă Elsie Janis într'un asemenea costum.

La mode du smoking comme toilette de soirée pour femmes, qu'on s'efforce à introduire en Amérique.

Der Smoking als Abendkleid für Damen, für das man jetzt in Amerika Stimmung macht.

O victimă a nouei mode feminine

In fiecare dimineaţă, domnul X... întârzia la cafea până în ultimul moment în care trebuia să plece la slujbă. Când descoperea că nu mai poate amâna plecarea niciun moment, se repezea la soţia sa pe care o săruta urgent, dădea fuga în vestibul, îşi arunca pardesiul de pe cuier pe umeri, sbucnea pe uşă afară şi o lua razna pe stradă.

Când era frumos afară, prefera totdeauna să meargă pe jos. Ceeace făcu şi astăzi. Cam frig, ce e drept, dar pardesiul pe care-l îmbrăcase, îi prindea de minune...

Câţiva oameni se uitară zâmbind după grăbitul funcţionar, câteva midinete isbucniră deodată într'un hohot de râs, când domnul X... trecu pe lângă ele, dar el nu le dădu nicio importanţă: căci aşa sunt făcuţi copiii, să râdă, ce naiba!

La colţ, era tutungeria de unde-şi procura totdeauna ţigări. Intră şi azi, şi din fericire, magazinul nu era plin, aşa că nu trebui să aştepte.

— Două pachete Margland! ceru el, bägă mâna în buzunarul pardesiului, în care avea totdeauna bani mărunţi, şi scoase... o oglinjioară de buzunar, o cutie de pudră şi un r o u j e de buze.

Nu pricepu nimic, şi bägă mâna în celalt buzunar al pardesiului... Dar de aci nu ieşi la iveală decât o fină batistuţă de dantelă...

— Măi, să fie al dracului! înjură domnul X... în sinea sa, dar subit înţelese grozăvia.

Greşise pardesiul! In graba sa de a nu întârzia la slujbă, s'a îmbrăcat cu pardesiul soţiei sale, care avea exact aceiaşi culoare ca a lui şi care prin tăetura bărbătească a nouei mode feminine avea exact înfăţişarea unui pardesiu masculin.

Dar asta n'ar fi fost, în definitiv, ceva prea bătător la ochi... Domnul X... observă însă în acelaş timp că „pardesiul" său avea nasturi pe stânga, că mânecile erau ceva prea scurte şi că în regiunea bustului se încrucişau câteva cusături arabescate...

...Povestea nu spune ce mutră a făcut tutungiul la vederea originalului său client, şi mai ales nu relatează cum s'a comportat, după aceea, şi faţă de soţia sa, victima aceasta de plâns a nouei mode parisiene.

Una care se cunoaşte

— Te vei căsători oare cu drăguţul de Ionescu?

— O, nu, căci prea îl iubesc mult!

Pyjama compusă din pantalon de saten negru, cazaca de mătase albastră, brodată cu aur şi brodată cu galon de fir; jachetă de lamé cu galon vieil-or şi guleraş din vulpe albastră.

O Miss engleză modernă cu ţigaretă, ochelari pătraţi şi cravată bărbătească.

Une Miss anglaise moderne à cigarette, pince-nez carré et cravatte d'homme

Eine moderne englische Miss mit Zigarette, viereckiger Brille und Herrenschlips.

Un start numeros la Derby-ul din Epsom. Caii înscrişi pentru Derby-ul englez fiind foarte numeroşi, plecarea a prezintat aspectul ce se vede pe fotografia noastră.

Le start nombreux pour le Derby d'Epsom.

Der Massenstart zum englischen Derby.

O căsătorie în aer

In chip cam ciudat s'a săvârşit zilele acestea o cununie în oraşul Detroit din statul Michigan (Statele-Unite).

Tânăra pereche era compusă dintr'un elev aviator cu numele H. N. Potter şi o domnişoară Gladys May Raxter, o adoratoare fanatică a aviaţiei, aşà că cununia s'a efectuat bineînţeles în aer.

Tânăra pereche se urcă într'un avion, preotul H. H. Ford într'un altul, apoi cele două aparate îşi luară zborul, primul fiind pilotat de mire. La o înălţime de o mie de metri motoarele fură oprite pe ambele avioane şi preotul săvârşi ceremonia căsătoriei cu ajutorul unui megaphon. După aceia, motoarele fură puse iarăşi în mişcare şi preotul fu transportat din nou pe pământ, pe când tânăra pereche întreprinse imediat un mic voiaj de nuntă de o durată de un sfert de oră.

Fusese prevăzut ca la cununie să ia parte şi un al treilea avion cu un cavaler şi o domnişoară de onoare, dar zborul acesta nu s'a putut face din cauză că pilotul acestui aparat suferise un accident mortal în ajun, cu prilejul unui zbor de probă.

O artistă engleză în mânuirea arcului.

Une Anglaise très habile en arc à flèches.

Eine englische Künstlerin im Bogenschiessen.

A apărut MODA No. 3

Cu o copertă artistică în patru culori.
care cuprinde

Zece pagini **toalete moderne şi foarte şic**, pentru sezonul de vară şi anume: **rochii de stradă şi vizită; un grup de bluze şi cazace: toalete pentru vilegiatură elegante; toalete de plimbare şi vizită în total 58 modele de rochii creaţiunile cele** mai noi şi originale.

Două pagini **pălării şi apeline ultra moderne.**

Una pagină **modele de coafuri, pijamale, umbreluţe, etc**

Două pagini **toaletă intimă a femeei cu tiparuri.**

Două pagini **«Moda Copiilor» cu modele noi şi elegante.**

Una pagină **Eleganţa masculină cu modele de haine şi rufe.**

Una pagină **Incălţăminte şi podoabe cari înfrumuseţează.**

Una pagină **modele de lucru manual.**

Una pagină **sfaturi şi reţete.**

Una pagină **literatură şi miscelanea.**

Una pagină **«Poşta modei şi Jocuri distractive».**

ARTICOLE: Ce vom purta. Noui găteli. Garnituri moderne. Chipul femeei Toaletă pentru vilegiatură. Aspecte Bucureştene. Podoabele braţelor. REŢETE PENTRU INFRUMUSEŢARE, etc.

UN EXEMPLAR 20 LEI.

De vânzare la toate librăriile şi vânzătorii de ziare din ţară.

Depozit General Soc. «Eminescu» Str. Parlamentului 2. Bucureşti.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Foarte just!

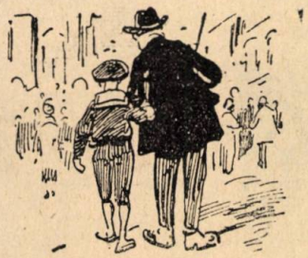

— Tăticule, ce vrea să zică arta modernă?

— Ceva care peste cincizeci de ani se va numi artă veche...

— Papa! Qu'est-ce qu'on appelle de l'art moderne?

— Quelque chose que dans cinquante ans on appellera de l'art ancien.

— Sag'. Vatti! Was nennt man eigentlich moderne Kunst?

— Etwas das man in fünfzig Jahren alte Kunst nennen wird.

Cum zboară vremea

Un cetățean vecinic distrat e în vizită la o pereche conjugală.

— Aveți doi copilași, nu-i așa? se interesează el.

—De sigur! răspunde mândru gospodina. Un băiat de douisprezece și o fetiță de zece ani.

Cetățeanul dă din cap:

— N'ai crede cum zboară vremea Băiatul doisprezece, fata zece., n'ar crede nimeni că au și trecut douăzeci și doi de ani de când v'ați căsătorit!

Motiv serios

— Știi, am impresia că Alecu nu mă mai iubește, căci nu mai vorbește decât de ceeace nu mă interesează nici decum.

— Și anume?

— Numai de dânsul!

Punctul lui de vedere

— Dar bine, omule, n'ai nici o ocupație și vrei să te însori?.. Crezi oare că vei putea trăi din dragoste?

— Nici de cum, dar din banii tatălui dragostei mele.

Așa da!

— Dece s'a însurat totuși Popescu?

— I-a fost teamă că dacă nu va avea urmași, va dispare numele lui de familie!

Când va pleca...

De curând primirăm vizita unchiului nostru. Acesta șezu ce șezu și la un moment dat, când părinții eșiseră din odaie, unchiul întrebă pe Gogușor:

— Când luați voi masa de obicei?

Gogușor răspunse:

— După ce vei pleca d-ta, a spus mama.

Pe șleau

Un Bucureștean nevoit să urmeze o cură la Vatra Dornei, cunoscută ca localitate foarte scumpă, se duce, ca să-l coste mai eftin, să caute locuință la țăranii din împrejurimi. Intr'o casă țărănească veche găsi în adevăr o odăiță acceptabilă și întrebă pe sătean:

— Frumoasă nu prea e odaia, dar așa lua-o totuși. Câtă chirie?

— Cinci mii de lei pe lună.

— Bine. Dar unde-i grajdul?

— La ce un grajd?

— Pentru boul care va plăti prețul acesta!

Teribilă răzbunare

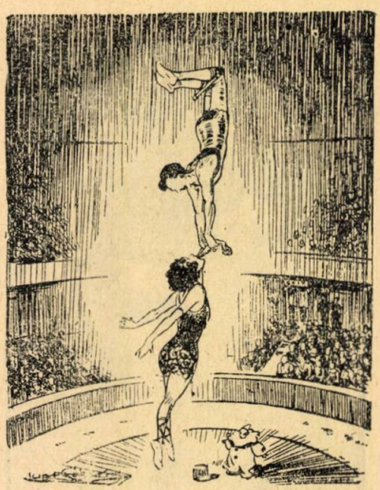

Bărbatul către soția lui. — Am așteptat toată ziua momentul acesta; acum, drăguță, am să-ți spun tot ce am pe inimă.

Le mari à sa femme: J'ai attendu ce moment-ci toute la journée; maintenant, ma chère, je vais te dire tout ce que j'ai sur le coeur.

«Ich habe, liebes Weibchen, den ganzen Tag diesen Augenblick abgewartet; nun werde ich dir alles sagen, was mir gefällt».

Marele premiu

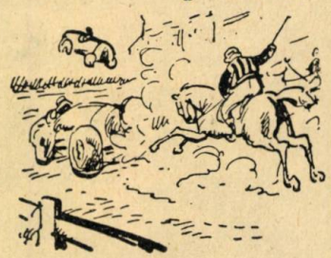

Marele Premiu al anilor viitori: cursă mixtă, între automobile și cai, cu sărituri de obstacole...

Le Grand Prix des ans prochains: course mixte entre autos et chevaux, avec saut d'obstacles...

Der Grosse Preis der nächsten Jahre: gemischtes Wettrennen von Autos und Pferden mit Hindernissprüngen.

Faliment

Se întâlnesc doi prieteni.

— Sunt acum într'o mare ananghie, amice. N'ai putea să-mi girezi polița asta de 20.000 de lei?

— Exclus. Am fost și eu declarat în stare de faliment acum două săptămâni.

— Cu atât mai bine. Atunci de sigur că poci să-mi împrumuți banii în numerar.

Băiat practic

Tatăl. — Băiatule, am intenția să mă retrag anul viitor din afaceri și să-ți predau tie prăvălia.

Fiul. — Știi ceva, tăticule, eu nu sunt grăbit. Mai condu tu vreo doi, trei ani prăvălia și apoi ne putem retrage amândoi din afaceri.

Cam suspect

— Ai avut vreun musafir când am lipsit eu?

— Pe nimeni, dragă. Dar dece întrebi?

— O, nimic! Atâta numai că nu pricep cum au ajuns sub pian cele zece dopuri de șampanie!

De necrezut!

Intr'un restaurant din Londra. Un client e servit cu „ox-tail-soup" (supă de coadă de bou).

— Chelner, cum se face că am găsit un dinte în supa aceasta?

— Un dinte? De necrezut!? Cine știe, poate că boul și-a mușcat coada!

Apelul la francheță sau cum poți convinge pe cineva

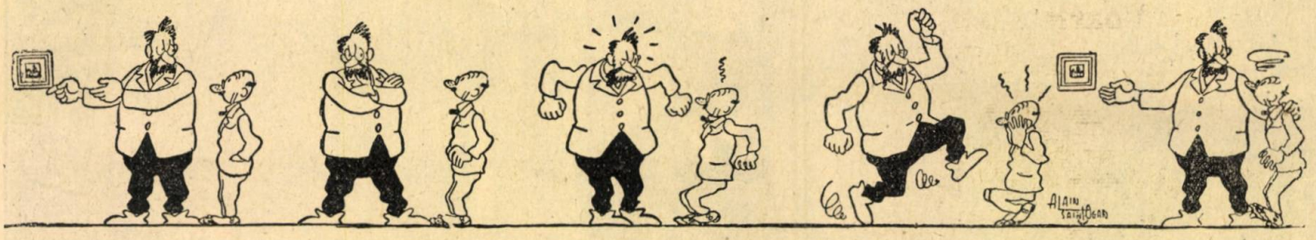

— Vezi acest mic Meissonnier... Ei bine ieri...

...un gogoman s'a indoit de autenticitatea lui...

...imbecilul acesta m'a scos din fire.., L'am dat afară...

...cu piciorul și cu pumnul.... dacă e atât de prost...

...spune d-ta, sincer.... nu crezi că e autentic ?...

Un juriu foarte ocupat

In frumosul oraș normand Coutances din Franța, a avut loc, mai zilele trecute, un mare concurs pomologic. Trebuiau să fie gustate 120 de soiuri de cidru (vin de mere).

«Operația» a durat cinci ore. Probele de cidru au fost : de cidru «de studiu», de cidru în sticle și de cidru de pere.

Odată «operația» terminată, juriul «examinator», a avut să distribue «învingătorilor» ca premii, 500 de franci.

Și dacă ne gândim că, înainte de a gusta cele 120 de soiuri de musturi, membrii juriului normand au benchetuit copios, timp de trei ore, nu știm ce trebue să admirăm mai mult: robustețea apetitului, finețea gustului sau rezistența ficatului lor ?...

Replică promptă

— Ai aparența că ai putea foarte bine să muncești.

— Nu sunt atât de prost cât arăt.

— Vous avez l'apparence de pouvoir très bien travailler.

— Je ne suis pas si bête qu'il parait.

«Sie sehen mir aber aus, als ob Sie ganz gut arbeiten könnten».

«Ja, aber so dumm wie ich ausschau', bin ich doch nicht».

Diagnoză falșă

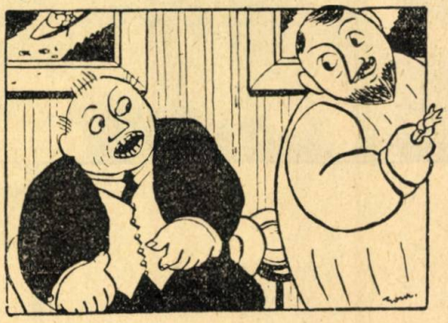

— Ați pus vreodată o diagnoză falșă, d-le doctor ?

— Da, odată Am spus că-i indigestie și apoi s'a constatat că omul era destul de bogat ca să suporte o operație de apendicită.

— Avez-vous mis jamais une diagnose fausse ?

— Mais oui, une seule fois. J'avais dit que c'était une indigestion et j'ai constaté ensuite qu'il était assez riche pour supporter une opération d'appendicite.

No 27 „ORIZONTUL“ No. 27

Marea revistă enciclopedică săptămânală

12 pagini mari cu 23 clișee

Ce-o să pățească Europa. — Pământul are un al doilea satelit ? — Simțul pipăitului e mai complicat de cât se crede. — Cum se îndrumează mâna orbilor la scris. — Poduri din Italia de beton armat. — Moda costumului «Empire» în Franța. Originea bovinelor domestice. — Imbălsămarea corpurilor. — Teatrul în Japonia. — Schiller. — Un auto portret al lui Michelangelo în capela Sixtină din Roma. — Progrese pe toată linia. — Orașul în nisip : Leptis magna. — Importanța crescândă a Sudanului egiptean. — Fiare, oameni și Zei de Ferdinand Ossendowsky. — Tratamentul paraliziei generale prin inocularea paludismului. — Capacitatea de muncă a muncei umane. — Sărutul fecioarei.

La școală

Profesorul: Irimescule, poți să-mi spui un singur loc pe pământ, unde omenirea nu se înarmează și nu se războește?

Elevul: Da, dom'le profesor!... Oceanul Pacific!.

Un succes

— Soră-ta făcut-a progrese cu lecțiile ei de canto?

— Mari progrese! Tata și-a și scos vata din urechi.

Argument liniștitor

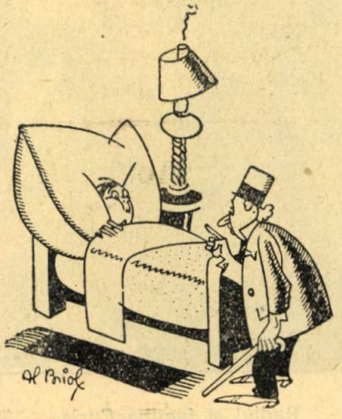

— Nu, nu, liniștește-te, n'ai gripă. Prea vede toată lumea pretutindeni gripă... Nu ai decât o congestie pulmonară dublă și un început de tifoidă !

— Mais non rassurez-vous, vous n'avez pas la grippe... C'est à tort que l'on voit la grippe partout... vous avez simplement une congestion pulmonaire double et un commencement de typhoide !

— Beruhigen Sie sich. Sie haben keine Grippe... Mit Unrecht sieht man überall Grippe... Sie haben bloss eine doppelte Lungenentzündung und einen angehenden Typhus !

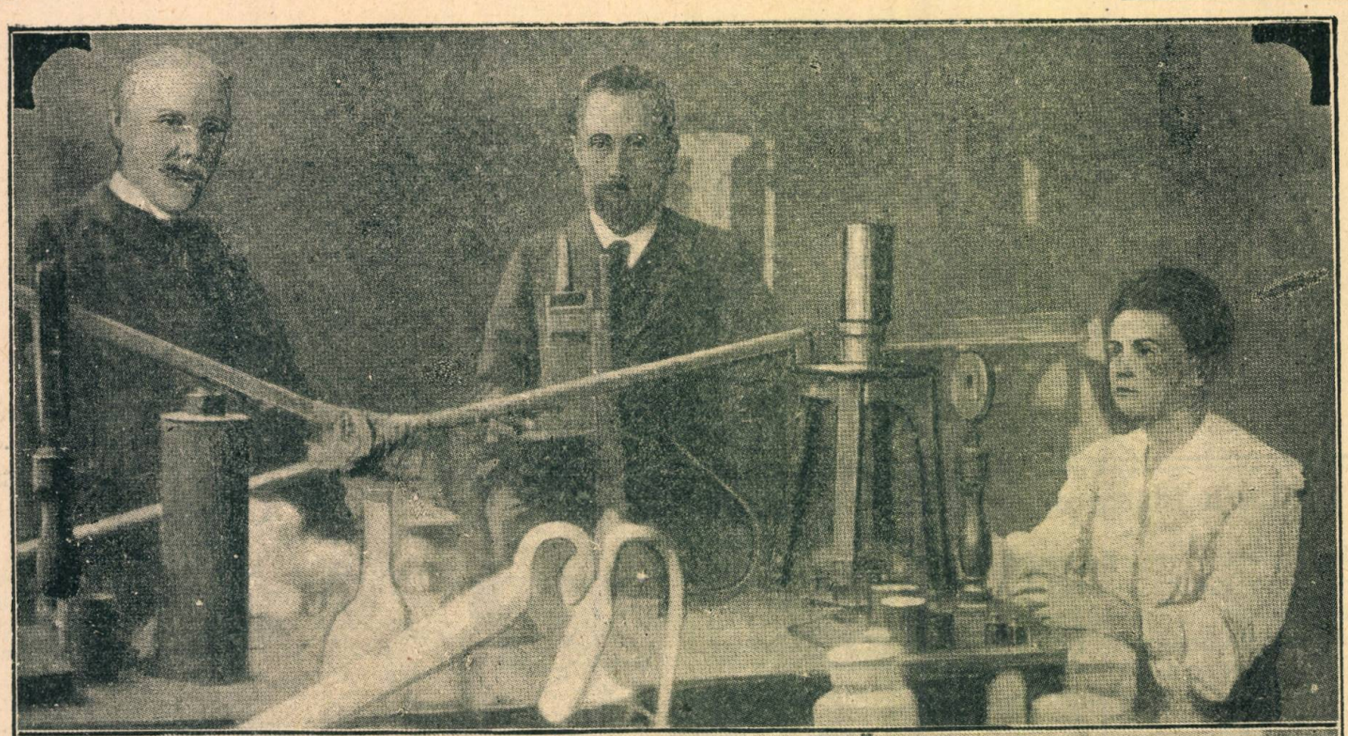

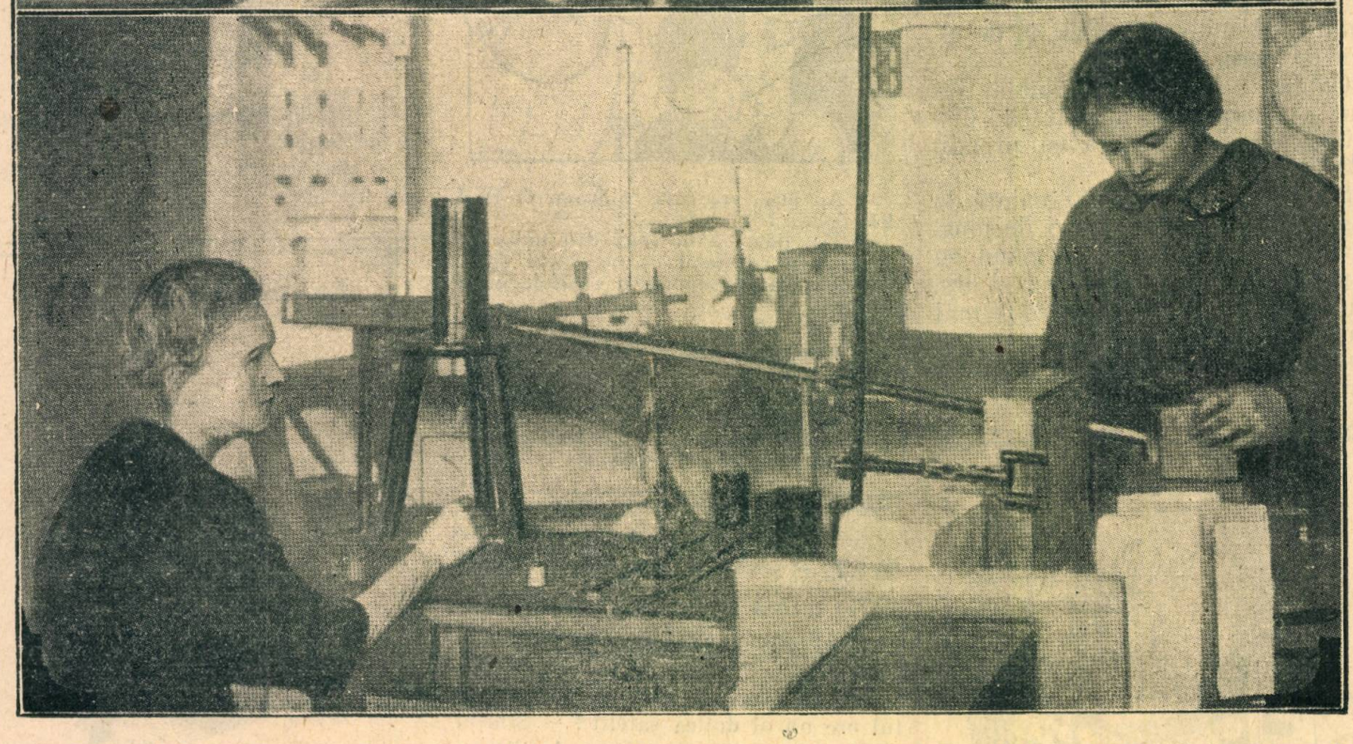

Radiul şi familia Curie. — **Sus:** laboratoriul în care Pierre Curie şi soţia sa au descoperit în anul 1899 primul grăunte de radiu. — **Jos:** laboratoriul în care văduva lui Pierre Curie şi fiica lor, care şi-a susţinut de curând cu strălucire teza de doctorat asupra corpurilor radio-active, îşi continuă lucrările asupra radiului.

En haut, le laboratoire où Pierre Curie et sa femme découvrirent en 1899 le premier grain de radium; en bas, le laboratoire où la veuve et la fille de Pierre Curie poursuivent leurs travaux sur le même corps précieux.

Oben, das Laboratorium, in welchem Pierre Curie und seine Frau im Jahre 1899 zum ersten Mal das Radium entdeckten; unten, das Laboratorium, in welchem die Witwe und die Tochter des Erfinders ihre Radiumforschungen fortsetzen.

Şi mai şi!

— Vezi, asta e renumita dansatoare Denisa. Dacă cânţi din Beethoven, ea dansează.

— Asta nu e nimic! Când soţia mea cântă din Beethoven, eu mă caţăr pe pereţi!

Motivul ei...

Şedeau în lojă, dar coniţa nu inspecta, ca de obicei, sala cu binoclul.

— Ţi-ai uitat binoclul acasă?

— Nu, dar nu pot să văd prin el.

— Da'ce, s'a stricat?

— Nu, dar mi-am uitat brăţările acasă.

Bun elev

— Petrescu ăla, care a fost în serviciul tău, şi-a deschis acum o prăvălie şi ţi-a devenit concurent. Ce fel de om e?

— Petrescu? O lichea, un şarlatan, un pungaş. Tot ce ştie, a învăţat dela mine!

Editura Institutului de Arte Grafice «EMINESCU» Societate Anonimă, Strada Parlamentului, 2 — Bucureşti

ANUL IV No 28 EXEMPLARUL 6 LEI Sâmbătă 11 Iulie 1925

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Oglinda Lumii

Weltspiegel - Le Miroir du Monde - Világ Tükre

Revistă săptămânală ilustrată de actualitate ❖ Apare în fiecare Sâmbătă

BIROURILE: Str. Parlamentului, 2. — ABONAMENTUL 300 lei anual. — Un număr vechiu 7 lei.

Sus: Amundsen în avionul său înainte de plecare. — *Stânga jos*: Vaporul «Farm» prins de gheţuri. — *Dreapta jos*: Amundsen îşi controlează obiectele expediţiei.

Amundsen dans son avion (en haut), son vaisseau «Farm» (en bas, gauche), Amundsen examinant ses objets (en bas, droite).

Amundsen in seinen Flugzeug (oben), sein Expeditionschiff «Fram» (unten links), Amundsen prüft seine Ausrüsturg (unten rechts).

Săptămâna

Capitala se înfrumusețează.. Incet, dar sigur.

Incet, fiindcă primăria nu dispune de miliarde ca să poată realiza dintr'odată tot ce ar trebui; și nu are la dispoziție miliardele necesare, fiindcă nu vrea să împovăreze prea mult pe cetățenii și așa destul de încărcați cu impozite; iar împrumuturile ce i-s'au oferit au fost prea oneroase ca să le fi putut accepta în însuși desavantagiul locuitorilor birnici.

Totuși Bucureștii fac progrese pe cale edilitară și igienică. Se repară ici și colo pavagii și trotoare, se lărgesc străzi, se întrețin foarte bine grădinile publice, gunoaiele se strâng mai des, apa curge în abundență, stropitul căilor de comunicație din interiorul orașului s'a sistematizat, etc., etc. Edilii Capitalei au proiecte mari, frumoase, a căror realizare cere doar timp și bani, mai ales bani, așa că se face tot ce e cu putință în marginea mijloacelor disponibile.

Râvna aceasta merită să fie semnalată, după cum a fost îndreptățită mai înainte critica excesului de neglijență din punct de vedere edilitar.

Că mai sunt multe, prea multe de îndreptat și de inovat în oropsita noastră Capitală, cine n'o știe? O știm cu toții, dar noi înșiși, cetățenii, nu prea avem grija să contribuim și noi cu ceeace e în putința noastră pentruca Bucureștii să nu mai fie atât de murdar și de nesănătos. Făcând abstracție de necurățeniile datorite animalelor și vehiculelor, acei cari aruncă pe trotoare și străzi cele mai multe gunoaie suntem noi, oamenii, cari totuși ne plângem mereu de starea neigienică a orașului în care trăim.

In privința aceasta, ar fi o întreagă educație de făcut semenilor noștri, educație parte prin propagandă și pildă bună, parte și prin măsuri de constrângere, căci din nefericire, nu toată lumea vrea să înțeleagă cu binele ceeace ar fi în folosul ei propriu. Chiar atunci când primarul și colaboratorii săi ar reuși să transforme Capitala în cel mai frumos oraș din lume, încă toată truda lor va fi zadarnică atâta timp cât noi, locuitorii, nu vom ști și noi să păstrăm curățenie exemplară.

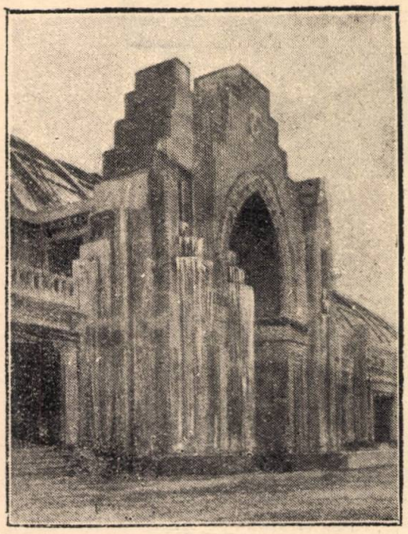

Arcul central al palatului cărbunelui alb. cu cascadele lui.

L'arc central du palais de la huile blanche avec ses cascades.

Das Zentraltor des Palastes der weissen Kohle.

Primul-ministru al Franței în Maroc

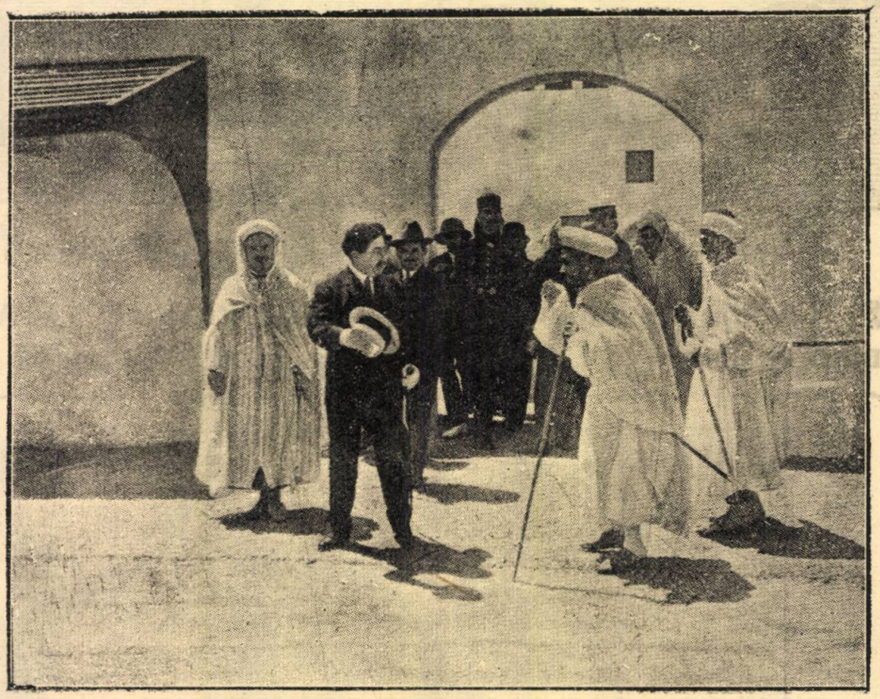

D. Painlevé ,cu suita e salutat de Sultanul Mulai Yussef la eșirea din palatul acestuia.

M. Painlevé est salué à sa sortie du palais du sultan Moulai Youssef, en Maroc.

Der französische Ministerpräsident Painlevé wird von Sultan Mulai Yussef in Marokko begrüsst.

Ciudățenii americane

Desinfecțiile în America

Umezirea și desinfectarea aerului în casă, în teatre și în alte locuri se face acum în America cu ajutorul unei fântâni ţâşnitoare, operată cu electricitate, care aruncă mii de șiroaie subțiri în sus, la distanță mare.

Apa este parfumată.

Cerșetorie...

Poliția americană a descoperit pe un cerșetor din New-York, care avea amândouă picioarele retezate, și venea la locul de cerșit într'unul din cele mai luxoase automobile.

Tot cu automobilul pleca și seara acasă.

El avea și șofer în livrea.

Sacrificii pentru animale

S'a făcut propunerea ca în insulile din sud-estul Alaskăi să se ducă milioane de iepuri de prăsilă, astfel ca ei să servească drept hrană pentru animalele cu blana mai prețioasă.

Monumentul lui Adam

In Baltimore este un monument ridicat „în onoarea lui Adam, primul om de pe pământ".

Un alt monument de felul acesta nu se mai află în toată lumea.

Un «uriaș» de 12 ani. — Soții pitici Marcell cu fiul lor normal, care a și întrecut în înălțime pe părinții săi.

Un «géant» de 12 ans: les nains Marcell avec leur fils tout à fait normal.

O scenă din luptele din Maroc

Baterii franceze în acţiune în regiunea Taunat pe timpul luptelor dela 4—6 Iunie.
Batteries françaises en action dans la région de Taounat, durant les combats du 4 au 6 juin.
Französische Batterien im Gebiete Taunat während der Kämpfe vom 4—6 Juni.

Cum devine impermeabilă o stofă

Pentru a face ca o stofă să devie impermeabilă, disolvăm pe de o parte un kilogram de piatră acră în 32 litri de apă; pe de altă parte un kilogram de acetat de plumb într'o cantitate egală de apă. Se amestecă cele două soluţii şi se obţine un precipitat pulverulent, care e sulfat de plumb. Turnăm atunci în altă sticlă lichidul, care reţine acetatul de aluminium şi muiăm în el stofa pe care voim s'o facem impermeabilă. După aceia trebue doar să mai frecăm puţin stofa timp de câteva minute, după care punem să se usuce la aer liber.

Pe stofele astfel preparate, apa se scurge în picături. Dacă le expunem apoi ploaii celei mai violente, rămân uscate în interior ca şi când ar fi stat închise şi, spre a le usca cu desăvârşire suprafaţa, ajunge să le scuturăm cum se scutură o haină de praf.

Procedeul acesta dă rezultate perfect higienice, căci stofele nu devin numai impermeabile faţă de apă, ci şi rămân cu totul permeabile faţă de aer şi transpiraţie, un avantaj pe care nu-l posedă celelalte procedeuri.

Hartă geografică scumpă

Guvernul american a decis de curând efectuarea unei hărţi mari geografice a Statelor-Unite pe 6000 de hărţi parţiale.

Lucrarea aceasta cartografică va costa 50 milioane dolari (în lei, după cursul actual al dolarului, 10.000 de milioane.)

Până acum nu a existat o hartă geografică amănuţită a Statelor-Unite decât pentru a treia parte din teritoriul ţării.

Ciudăţenii electorale

Recentele alegeri comunale din Franţa au dat prilej unor constatări ciudate.

Intr'o comună mică, în care numărul alegătorilor a scăzut cu timpul până la 10, aceştia au avut de ales 10 consilieri comunali şi şi-au îndeplinit această datorie, alegându-se fiecare pe el însuşi.

Intr'altă comună, Langny, cu o populaţie totală de 150 suflete, nu s'a prezintat niciun candidat şi nu s'a făcut prin urmare nici alegerea.

No. 28 „ORIZONTUL“ No 28
Marea revistă enciclopedică săptămânală
12 pagini mari cu 23 clişee

Din viaţa lui Mahatma Gandhi.
Chimia în antichitate.
Ţara în care morţii trăesc.
Insula pomilor vorbitori.
Insula mării Sargasso.
Arta în Rusia de azi.
Aforisme *de Anatole France.*
Fiare, oameni şi zei, de *Ferdinand Ossendowsky.*
Teatrele de marionete.
Diabetul a fost învins.
Descoperirea planetei Neptun.
Oborigenii din Australia.
Insulă fantomă.
«Prepararea» ecranelor cinematografice.
Peste 50 de ani.
Picturile luminoase.
Arborii înfloriţi şi intemperiile.
Sărutul Fecioarei.

Când te persecută o melodie

I se întâmplă oricui câte odată cao melodie să-l persecute: vreun cântec la ordinea zilei sau o frază dintr'o operă sau simfonie, auzită de curând. Nu trebue să fie neapărat o melodie populară, căci poate fi în cauză şi cântecul către lebădă sau, „la donna è mobile".

Forma în care se iveşte mania aceasta a persecuţiunii e totdeauna aceiaşi. Când te scoli de dimineaţă, n'ai încotro: ascuţi buzele şi fluieri melodia. Ai vrea să te înjuri însuţi că ai făcut'o, dar n'ai avut încotro, căci ai fost victima unei forţe majore psichologiceşte inexplicabile. Apoi continui. La primul dejun ţi-ai şi dat a treia oară cuvântul de onoare că nu vei mai fluera, dar apoi cânţi rar şi simplu melodia între dinţi. Dacă ai avut totuşi puterea de voinţă de a uita plicticoasa succesiune de note, vine un gramofon sau o pianină din vecinătate să ţi-o reamintească.

Neurologii şi psichiatrii s'au ocupat adesea de afacerea aceasta. I-au şi găsit un loc special în ştiinţa medicală, au clasat'o în rubrica principală şi rubrica secundară, au explicat'o psichologiceşte şi i-au dat şi un nume. Omul comun nu poate însă pricepe ştiinţa aceasta înaltă. Ce-i foloseşte lui când i-se vorbeşte de fenomene maniace. In cele din urmă, capitolul acesta nu poate da de lucru neurologului. Căci nu poate scrie o reţetă contra acestei manii cum nu poate vindeca guturaiul; pe de altă parte, boala nu-i atât de periculoasă încât să-l preocupe serios. Nu are nici o importanţă când liniştea cuiva e turburată, de „Eu nu am banane". Din potrivă, melodia îi poate sluji ca să-şi liniştească nervii iritaţi din alt motiv. Se poate foarte des observa că oamenii necăjiţi încep să fluere sau să bombănească o melodie în momentul celei mai mari iritaţii, o melodie care nu e din quartetul pentru pian, de Beethoven, ci una care e la modă.

Dar chestia trebue privită şi din alt punct de vedere. Care sunt, adică, melodiile care se lipesc de nervii sistemului central auditiv ca nişte lipitori? Trebue făcută aci o distincţie între cazuri individuale şi cazuri generale.

Cazul este general atunci când e vorba de vreun flagel melodic, pe care trebue să-l cânte mic şi mare, oamenii culţi, şi inculţi. In atari împrejurări, melodia populară dispare în scurt timp, şi pentru totdeauna. „Mica văduvă" de pildă care a înebunit lumea acum 30 de ani, a murit întocmai ca şi mai recentul cântec al bananelor. Dumnezeu ştie cum se înmormântează aceste melodii populare. Pobabil că bănalitatea, care le face întâi lebritatea le şi omoară apoi.

Există însă şi alte cazuri de infecţie generală muzicală.

Iată barcarola din „Povestirile lui Hoffman", care devenise rău famată din cauză că opera fusese cântată când a luat foc Ringteatrul din Viena. Când a reînviat acum 20 de ani, barcarola à infectat publicul muzical din toată lumea.

Sunt apoi cazuri de îndrăgostire individuală într'o temă melodică. Aci nu există nici sistem, nici direcţiune. Poate fi cineva chinuit de motivul din BOHEME sau de tema dorului din TRISTAN. A cerceta aci lucrurile, ar însemna să scotocim în celulele cele mai intime ale creerului omenesc. Şi aceasta nu ar fi numai indiscret, ci şi imposibil, fiindcă nimănui nu-i este permis să pătrundă aci.

Mussolini şi d'Annunzio, cei mai de seamă Italieni din zilele noastre.

Mussolini et d'Annunzio, les plus célèbres Italiens de nos jours.

Mussolini und d'Annunzio, die zwei berühmtesten heutigen Italiener.

Clima mării

Clima mării exercită — afară de cazuri contrarii excepţionale — o acţiune salutară asupra sănătăţii din cauza aerului şi luminii speciale.

Aerul joacă rolul cel mai constant prin puritatea şi ionizarea sa. Lipsit de praf şi încărcat cu emanaţiuni ale mării, devine elementul unei adevărate cure nu numai pentru bronchii, căile respiratorii ci şi pentru organismul întreg, fie direct, fie ca consecinţă imediată (excitarea poftei de mâncare).

Acţiunea luminii, vizibilă prin pârlirea pielii, se datoreşte radiaţiunii ultra-violete. Atmosfera e bogată în vapori de apă, impermeabilă faţă de razele infra-roşii, care sunt antagoniste binefăcătoarelor raze ultra-violete, şi acestea pot lucra mai eficace decât oriunde aiurea. Cura de soare sau helioterapia — i-se mai zice şi cura heliomerină — e una din resursele cele mai sigure ale terapeuticei naturale şi cea mai universal întrebuinţată.

Thalassoterapia, tratamentul prin simpla şedere la malul mării, era cunoscută din antichitate; azi e considerată ca cel mai activ remediu al bolilor aşa zise orăşeneşti şi ca cea mai bună formă a repausului.

Logic...

— Se ocupă nevastă-ta singură de bucătărie, acasă?

— Fireşte! Altfel nu aşi avea nevoie să mănânc la birt!

Expoziţia de igienă din Viena
L'Exposition d'hygiène de Vienne
Die Hygiene-Ausstellung in Wien

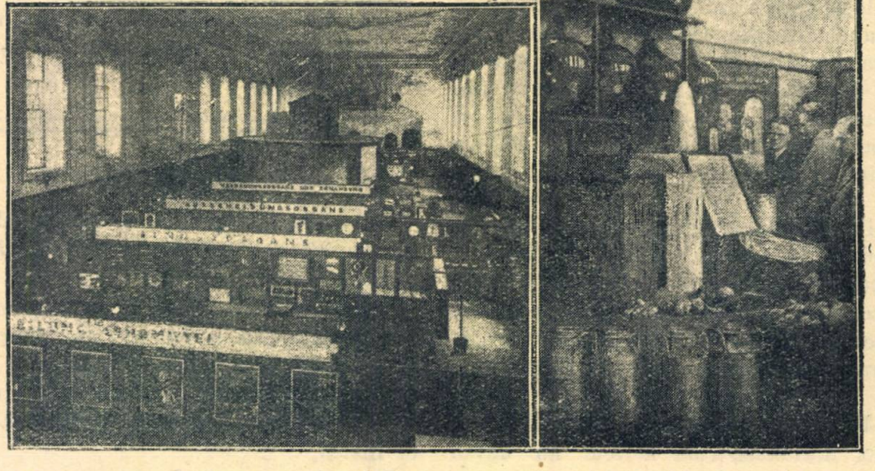

Stânga: Sala cea mare cu expoziţia «Omul». — *Dreapta*: Ce mănâncă şi bea un om pe timp de un an.

Links: *Der grosse Saal mit der Ausstellung «Der Mensch».* — *Rechts*: *Was ein Mensch innerhalb Jahresfrist isst und trinkt.*

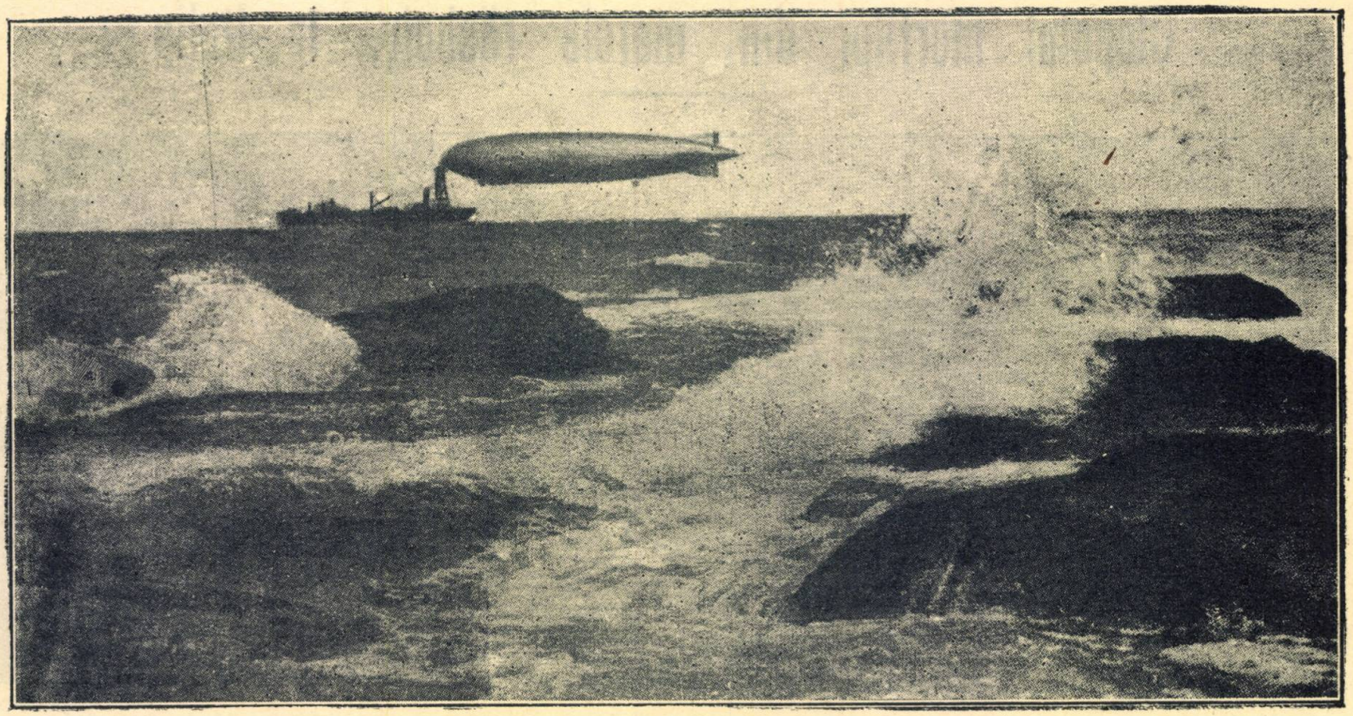

Zeppelinul «Los Angeles» cu vaporul său de ancorare în faţa insulelor Bermude.

Le Zeppelin «Los Angeles» avec son vaisseau d'ancorage en face des îles Bermudes

Der Zeppelin «Los Angeles» mit seinem Ankerschiff vor den Bermuda-Inseln.

Englezul cel mai frumos

Parisul alege regine din rândurile midinetelor. City din Londra alege un«mareşal» dintre bărbaţii cei mai eleganţi.

Alegerea acestui mareşal s'a făcut zilele acestea şi izbânda a obţinut-o căpitanul Derek Fitzgerald, Massy care şi-a făcut în ultimul timp serviciul militar în armata colonială a Indiei şi se află acum în concediu la Londra.

Noul «mareşal» e o figură impozantă: un uriaş de 1 metru şi 85 centimetri înălţime şi în acelaş timp un model de eleganţă. Printre 200 de candidaţi, cel ales a fost Massy. Rivalii săi cei mai temuţi erau un adversar Provoss şi căpitanul Harry Daniels.

Doamnele din City au aflat cu decepţie că noul mareşal e căsătorit şi are doi copii.

Mandatul mareşalului durează un an, în care timp primeşte o leafă de patru sute lire sterline pe tot anul. In schimbul acestui salariu, mareşalul e obligat să însoţească la solemnităţile cele mari (adecă de două sau de trei ori pe an) trăsura de gală a lord-mayorului, călare, într'o uniformă strălucitoare. Calul de pur sânge pe care călăreşte i se dărueşte după expirarea mandatului.

Un duce care-şi împarte moşiile

Ducele de Alba, un mare proprietar nobil din Spania, în urma unei călătorii în Statele Unite, s'a îndrăgostit de ideile democratice din această mare republică şi s'a hotărît să pună în practică câteva învăţături culese de aci.

Acum o săptămână a împărţit două mari moşii ale sale ţăranilor, vânzându-le acestora parcele de pământ pe un plan de plătire cât mai lesnicios.

Ducele speră că şi alţi mari proprietari din Spania vor urma acelaş exemplu.

Ţăranii de pe moşiile ducelui au sărbătorit această îndreptăţire la pământ printr'un şir de festivităţi.

Proprietarul e înrudit cu cele mai vechi case domnitoare din Europa şi e al 17-lea duce de Alba.

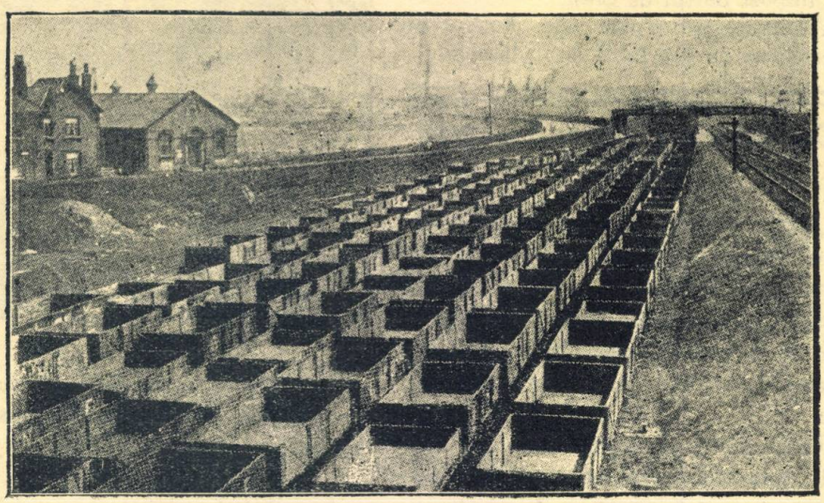

Stagnarea comerţului în Anglia. — In gara din Bradford, peste 300 de vagoane de marfă stau goale, din lipsă de mărfuri de transportat.

A cause de la stagnation commerciale en Angleterre, 300 wagons de marchandises restent depuis longtemps inutilisés à Bradford.

Clopotul morţilor din marele răsboiu, în Italia

La Rovereto, în Italia, s'a instalat un clopot al morţior din marele război.—*Stânga*: castelul în care se află clopotul şi un mare muzeu istoric al răsboiului. — *Dreapta*: Copotul morţilor din marele răsboi (sună în fiecare seară timp de un minut, iar la marile aniversări ale răsboiului câte 5 minute).

A gauche: *le château de Rovereto, en Italie, où a été placée la Cloche des Morts de la grande guerre et un musée historique de la guerre.* — *A droite*: *la cloche pour les morts.*

Das Schloss von Rovereto in Italien, in dem eine Totenglocke für die gefallenen Krieger des grosen Krieges untergebracht wurde; rechts die Totenglocke.

Impozit greu

Totalul furturilor şi delapidărilor comise în Statele-Unite în anul 1924 se ridică la peste 3 miliarde de dolari, cifră comunicată de Asociaţia bancherilor americani.

Se poate deci afirma că fiecare locuitor al Statelor-Unite, inclusiv femeile, copiii şi bătrânii, a fost păgubit cu câte 25 dolari, ceeace reprezintă un impozt destul de greu.

Victimele principale ale hoţilor şi escrocilor de tot felul sunt băncile.

Ce este un „caz de forţă majoră"

„Forţă majoră" e aceea, împotriva căreea voinţa omenească n'are nicio putere, fie că provine din fenomene ale Naturii — furtună, trăznet, inundaţie etc. — fie că e datorită unor fapte omeneşti: război, hotărîre de autoritate superioară, etc.

Cazul de forţă majoră este deci faptul neprevăzut, care nu poate fi împiedecat şi în faţa căruia cad anumite obligaţiuni.

El e contrariu cazului neprevăzut, independent de voinţă, dar care nu degajează pe de-a întregul de responsabilitate.

Mormântul lui Flammarion

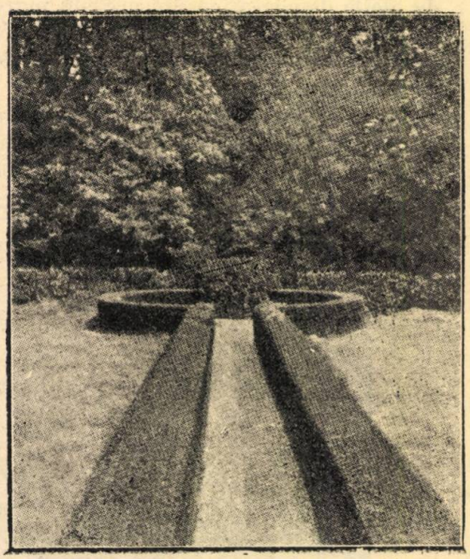

Unde a fost înmormântat celebrul astronom Camille Flammarion (loc ales de el însuşi).

Lieu de repos éternel de Camille Flammarion, choisi par lui-même.

Die von Camille Flammarion für sich selbst erwählte Begräbnisstelle.

Un club original

Clubul celor treisprezece, care exista la Londra, şi-a schimbat numele: se numeşte azi clubul bon-vivanţilor.

Clubul acesta fusese înfiinţat în anul 1890. Creatorii lui erau oameni hotărâţi să înfrunte toate superstiţiile populare, cum dovedeşte programul banchetului anual dat la Andertons Hotel în ziua de Vineri, 13 Noembrie 1891.

Programul acesta era compus din 13 articole. Anunţa că se vor servi 13 feluri de mâncare, printre cari o supă de porc speriat, peşte cu sos Vineri, cotlete de viţel spectru, pui pisică neagră, şi că se vor ţine 13 discursuri...

Invitaţii, spre a se conforma regulelor clubului, trebuiau să treacă pe sub o scară, să răstoarne o solniţă, să încrucişeze cuţitul cu furculiţa, să-şi strângă mâinile în cruce, să deschidă o umbrelă în sufragerie şi să mai facă o sumă de lucruri considerate ca «rea prevestire».

Pilda

Elevul. — Domnule, profesor, poate omul trăit fără creer,

Profesorul. — Cea mai bună dovadă eşti tu.

Din lumea artelor

Agnes Sorma, marea artistă germană, în vizită la Ernst Lubitsch, la Hollywood.

La grande artiste allemande Agnes Sorma en visite chez Ernest Lubitsch.

Die grosse deutsche Schauspielerin Agnes Sorma bei einem Besuch bei Ernst Lubitsch.

Cum se montează un film

In luna Mai s'a început la Paris montarea uriașului film «Michel Strogof» de Jules Verne.

Filmul e montat de marele regisor Turjanski. Rolurile principale sunt interpretate de Mosjoukine și Lisenko.

In acest scop se va reconstitui o parte din orașul Irkutzk (Siberia) în anul 1852, cât și armate de tătari sub zidurile Irkutskului.

Acuma se filmează la Riga. Guvernul leton a pus la dispoziția lui Tarjanski o armată de 10.000 de soldați, conduși de generalul Galitin, învingătorul de la Erzerum.

In Noembrie se va continua filmarea în Norvegia, unde sunt întinse regiuni de ghiață și zăpadă. Ultimile scene vor fi luate lângă Paris.

După socotelile făcute, se crede că uriașul film va costa 15 milioane franci.

Literatură

— Cunoști pe Zola?
— Cunosc...
— Atunci spune-mi care-i e pronumele.
— Probabil Gorgon. Nu poate să-l cheme decât Gorgon-Zola!...

Gainsborough detectiv

Pictorii datoresc uneori debutul renumelui lor unor întâmplări ciudate.

Celebrul pictor englez Gainsborough rămăsese mult timp foarte obscur, fără ca contimporanii săi sau el însuși să-i fi bănuit talentul. Trăi modest la Sudbury, când fu izbit într'o zi de fizionomia ciudată a unui individ care se uita cu poftă, peste zidul grădinii lui Gainsborough, la niște pere.

Acesta din urmă luă o bucată de planșă și făcu repede o schiță a individului, schiță atât de vie că mulți dintre proprietarii vecini recunoscură pe hoțul care fura din livezile lor. Confruntat cu schița aceasta, omul surprins își mărturisi vina și cum acuzatorii săi nu erau dispuși să fie indulgenți, hoțul primi să se angajeze soldat spre a scăpa de închisoare.

Detectivul de ocazie, căruia se datora prinderea lui, fu felicitat și incidentul acesta ciudat a și fost primul succes al carierii sale.

Roman pestriț

— Dece nu vrei să tipărești romanul meu? întreabă tânărul autor pe editor.

— Fiindcă prea e pestriț. Dela primul capitol, contele înegrește de necaz baronul înverzește de invidie, pictorul devine alb de spaimă, contesa roșește de rușine și șoferul învinețește de frig.

Fântâna râsului, de sculptorul Moreau-Vauthier, la Expoziția din Paris, reproducând trăsăturile comicului Dranem (în picioare lângă statue) și reprezentând un faun strivind struguri pe frunte. Pe soclu se află deviza: «Rire est le propre de l'homme».

La «Fontaine du Rire» représentant les traits du grand comique Dranem (à coté de la statue) à l'Exposition de Paris.

Der «Brunnen des Lachens» auf der Pariser Kunstausstellung.

Serbările jubiliare ale liceului Andrei Şaguna din Braşov

Foto «Oglinda Lumii»

Stânga sus: Liceul Andrei Şaguna pe timpul serbărilor. — *Dreapta sus*: D-nii miniştri Al. Constantinescu, dr. Angelescu şi general Moşoiu, cu asistenţa, în faţa monumentului lui Oniţiu. — *Stânga jos*: Actualul director al liceului Şaguna pronunţând discursul său. — *Dreapta jos*: Coroanele depuse pe mormintele foştilor elevi ailiceului, de către foşti elevi cu chipiile şcoalei pe cap.

Les fêtes jubiliaires du lycée roumain Andrei Shagouna de Braşov (le lycée, les ministres devant un tombeau, le directeur actuel prononçant son discours, les couronnes pour les tombes des anciens élèves).

Die Jubiläumsfeier des rumänischen Lyzeums Andrei Schaguna in Braşov.

Submarinele şi războiul

Din cele 13 cuirasate engleze scufundate în războiul mondial, 5 au fost torpilate de submarine; altele 2 e probabil că au sărit în aer din cauza unei mine puse de un submarin. Se poate deci spune: 7 din 13.

Din Franţa, 3 cuirasate din 4 pierdute au fost torpilate de submarine.

Dintre crucişătoarele cuirasate, 4 engleze din 13 pierdute şi 3 franceze din 4 pierdute au fost torpilate de submarine. Cel de-al patrulea francez, *Kleber*, a sărit în aer pe o mină pusă de un submarin.

Cele două crucişătoare cuirasate italiene scufundate au fost amândouă torpilate de submarine.

Dintre crucişătoarele uşoare, 7 au fost torpilate de submarine din cele 16 engleze, 1 francez şi 2 italiene pierite.

Dacă se adună toate vasele de război pierdute (socotind adecă şi canonierele, distrugătoarele, torpiloarele etc.), găsim că au fost scufundate de submarine 158 engleze din 242, 1 american din 12, 15 franceze din 22, 9 italiene din 32.

Semn sigur

— Ia spune, Costică, ai cumva o gaură în cap?

— De ce?

— Fiindcă eşti plin cu pilitură de lemn pe umeri.

Folosesc şi moliile la ceva

Un inginer american a descoperit de curând, într'o regiune minieră americană, pe când urmărea o molie, un puternic filon de quarţ.

Cu prilejul publicării acestui caz, un ziar din Londra reaminteşte că moliile ar fi făcut servicii preţioase însoţitorilor lui Cortez, cuceritorul spaniol al Mexicului.

Filonul de aur descoperit acum face parte din aşa numita mină Cucaracha, care fusese părăsită în anul 1812 din motive necunoscute şi a şi fost apoi cu desăvârşire uitată. Cucaracha însemnează în limba spaniolă «molie», ceeace indică cum că descoperirea minei s'ar fi datorat pe vremuri tot unei molii.

Foto «Oglinda Lumii»

Matchul de foot-ball Slavia (Praga)—Juventus (Bucureşti), care s'a disputat în faţa a peste 15.000 de spectatori. Sportul românesc a repurtat o victorie extraordinară, bătând echipa cehoslovacă cu 2:1. — *Sus*: Una din faze: portarul echipei «Slavia», căzut la pământ; d. Moretti (x), căpitanul echipei «Juventus», apropiindu-se de poarta «Slaviei». — *Mijloc*: A. S. R. principele Carol (x) înconjurat de fruntaşii mişcării sportive. — *Jos*: d. Brunelli, preşedintele clubului «Juventus», primind din mâna preşedintelui «Slaviei» tradiţionalul steag.

Le match de foot-ball disputé à Bucarest entre Slavia (Prague) et Juventus (Bucarest), cette dernière remportant une belle victoire (2:1).

Der Bukarester Fussballmatch zwischen Slavia (Prag) und Juventus (Bukarest) und der mit dem Sieg (2:1) der Bukarester endigte.

JOCURI

Cuvinte încrucişate

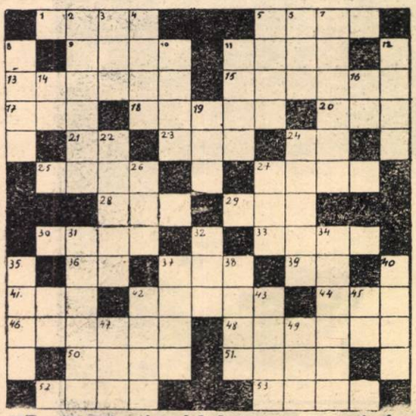

NB. Explicaţia felului cum se desleagă cuvintele încrucişate se găseşte în «O. L.» No. 24, 25 şi 26.

Iată sensul, definiţia sau sinonimul cuvintelor ce urmează a fi găsite în problema de mai sus:

ORIZONTAL:

1. La fel. 5. La joc de cărţi. 9. Calic. 11. Zero. 13. Pe cal. 15. Răsfăţa. 17. Indicaţie de loc. 18. Ţară în Africa. 20. La draci. 21. Notă muzicală. 23. Nume de băiat. 25. Anotimp. 27. Adjectiv. 28. Râu în Oltenia. 29. La munca câmpului. 30. Interpretul lui Tarzan în cinema. 33. O împărţire a materiei. 36. Verb la imperativ. 37. Parte din corpul omenesc. 39. Prepoziţie latină. 41 Personagiu biblic. 42. Titlu de noblete. Exclamaţie de mirare ungurească. 46. Erou din 1001 de nopţi. 48. Ţară din Asia. 50. Nume de femee. 51. Nume de bărbat. 52. Când pleci cu trenul. 53. In deget.

VERTICAL:

2. In legenda lui Samson. 3. Personagiu femenin biblic. 4. La Constanţa. 5. Om intelectual. 6. Nume turcesc. 7. La militari. 8. La C F R 10. Cap de sat. 11. Legume. 12. La bae. 14. Unealtă de croitore. 16. Pronume posesiv. 19. Nume de fată. 22. Adierea de parfum. 24. Listă de greşeli. 26. La telefon. 27. Sentiment urât. 31. Plantaţie de pomi. 32. Lemn înfipt în pământ. 34. Şir de întâmplări. 35. Marcă de automobil. 37. La butoae. 38. Slujitori de-ai altarului. 40. Instrument muzical. 42. Casă în construcţie. 43. Nume de fată. 45. Animale domestice. 47. Cadou. 49. Fluviu în Germania.

Problemă de silabe

Din silabele:

a a a a ca caz co cu dă del dhi dres e e el et fi ga gan hi i în is is le les lev li lo luc ma na na nec nit nos pas pi rei rei ritmi san sar set to tria tro ţân ţi u u ve ze.

se vor forma 20 de cuvinte, ale căror litere iniţiale citite de sus în jos şi cele finale citite de jos în sus dau un vers de Eminescu.

Cuvintele găsite să aibă următoarele semnificaţii:

1. Oraş în Ardeal; 2. Decret rusesc; 3. Hrană biblică; 4. Moarte nenaturală; 5. Sărbătoare bisericească; 6. Termen în contabilitate; 7. Vulcan în Europa; 8. Punct astronomic; 9. Peninsulă în Adriatica; 10. Cronică veche; 11. Ţară în Europa; 12. Sistem matematic; 13. La şcoală; 14. Localitate în Ialomiţa; 15. Monedă veche; 16. Unsoare; 17. Capitală în Asia; 18. Compozitor român; 19. Jghiab; 20. Celebru personagiu indic.

Cuvinte în patrat

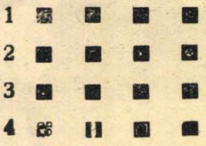

1. Parte a feţei; 2. Oraş în Ardeal; 3. Bazin maritim; 4 Personagiu biblic.

La fel în coloanele verticale de la stânga la dreapta şi de sus în jos.

Soluţiile jocurilor din «O. L.» No. 26

Problema de silabe

Dante — înec — Minulescu — bolid — oboi — Vistula — ibrişim — ţipenie — Alfons — Anjou — plastron — ăsta — dinte — Uskiub — Littré — Cattegat — Evian — Crespi—«Dâmboviţa apă dulce, cin'te bea, nu se mai duce».

Cuvinte încrucişate

C	R	O	S	A	■	N	A	Z	I	M
R	■	S	O	R	C	O	V	A	■	E
O	P	■	S	T	A	T	E	■	E	L
A	R	C	■	E	V	A	■	O	R	B
T	A	R	A	■	A	■	A	R	T	A
■	P	A	R	A	L	I	Z	I	A	■
M	U	M	S	■	C	■	I	O	T	A
O	R	A	■	S	A	C	■	N	O	L
L	A	■	S	U	D	A	N	■	R	E
O	■	R	O	M	A	N	I	A	■	P
S	C	A	L	A	■	A	L	I	A	T

Au deslegat amândouă problemele:

Bucureşti: Zoe Negreanu, Irène Livia Sieberstein, Popescu D. Stelian, I. de Dorna, Eufrosina I. Caizeerliu.

Craiova: State Dragomir, Paul Irimecu, Livia Rubin, Hans Roth.

Drăgăşani: Matilda Gold.

Focşani: Leib Uşer, Ion Niculescu.

Galaţi: Petre Irimescu, Marcel Romanescu, Lia Wachs.

Huşi: Ulpiu Roman.

Iaşi: Agatstein Roro Löwenberg.

Leordeni: Nae Niculescu.

Ploeşti: Gh. Bărbulescu.

Au deslegat numai problema cuvintelor încrucişate:

Arad: Zizi Ionescu.

Braşov: Căp. I. G. Georgescu.

Bucureşti: Ţari N. Gheorghe, Nicu Steinhardt, Irene Fonstein, Georges-Paul Cochet, Sanda Bălănescu, Mihail Niculescu, Danilo Vladimir Constantinovitch.

Buzău: A. Antonescu.

Corabia: Halfon Aşer.

Craiova: Pepe Georgescu, Vasile Negoşanu, Irma Agatstein.

Iaşi: Wechsler H., Marin Elinescu.

R. Vâlcea: Chirică de Gheorghe.

Silistra: Natuşa Niculescu.

Tecuci: I. Ionescu.

Au deslegat numai problema de silabe:

Botoşani: H. Reinvein.

Bucureşti: David Barbu, Haier E., D. A. Arghiriade, Angela L. Andreescu, Aureliu I. David.

Craiova: Irina Petcu, Lucia Dinischiotu, Paul Parizianu, A. R. Magheru.

Galaţi: V. Măcrineanu.

Iaşi: Stanca Alexandrecu, Herş Leibovici, Rubin Goldenberg, I. Marinescu-Delaiaşi.

Piteşti: Gh. D. Pascal.

Roman: A. Silbermann.

Prin tragere la sorţi au câştigat:

Premiul problemei de silabe: Hans Roth, Craiova.

Premiul cuvintelor încrucişate: Nae Niculescu, Leordeni.

Persoanele câştigătoare sunt rugate ca, odată cu deslegările jocurilor din numărul de faţă, să ne indice şi adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN No. 25:

Botoşani: I. Bejenariu.

Braşov: Olga Zăpărţan, căp. I. G. Georgescu.

Bucureşti: Const. P. Rotaru, Netty Antonescu, Gogu şi Varlam Otopeanu, Ilie Manu, Mărculescu I. Alex., Gabriela Vasilescu, Mircea Buescu, Zoe Negreanu, M. şi H. Hornstein, Popescu Stelian.

Buşteni: Stelian Slatanovici, I. Curea.

Calafat: Adinica şi Anişoara Ciupag.

Câmpulung: Eracle şi Mircea D. Ciupagea.

Câmpina: Smaranda E. Spadutto.

Cernăuţi: Ehrenspochen Maria, V. Paladiuc, Costineanu Arrova.

Corabia: Rică Ticu, Demetrian Stănescu-Delaromanaţi, Const. M. Stănescu, Emilian Cristescu.

Craiova: Stoenescu Sylvy, Traian Turtureanu, Grigorie I. Corâciu.

Focşani: Tanţa Apostolescu, Nicolae V. Dimitriu.

Iaşi: A. Landru, ElizaMeraru.

Moldoveni (Romanaţi): Stelian Voinea.

Odobeşti: Iosif şi Iacob Avram.

Paşcani: Adolph Hoff mann.

Ploeşti: Viorica Constantinescu, Edy Schwartz.

R. Sărat: L. şi Gh. Troia.

R. Vâcea: Chirică D. Gheorghe.

IN VALMAŞAG

de FEODOR SOLOGUB

5)

Vorbiră şi despre Şutkini. Amintirea acestora le era neplăcută. Lioşa spuse surorilor:

— Şutkinilor să nu le spunem însă nimic!

Surorile îl aprobară.

— Sigur, zise Nadia. Dracu să-i ia!

Katia îşi încreţi fruntea şi zise tărăgănat:

— Ce nesuferiţi sunt!

Dar imediat începu să râdă.

Inghiţiră mâncarea în pripă şi fără poftă, se necăjeau că părinţii mănâncă atât de încet, ca şi când nimic de seamă n'avea să se întâmple.

Când fură gata cu masa, tatăl îşi întoarse faţa spre copii şi-i privi lung şi nemişcat, astfel că, sub privirile lui morocănoase şi indiferente, ei amuţiră. In cele din urmă zise:

— Nu e nicio plăcere să te îmbulzeşti printre beţivi!

Nadia se roşi şi căută să-l convingă:

— Dar nici nu sunt beţivi. E chiar foarte curios: azi toată ziua n'a trecut prin faţa casei noastre nici un singur beţiv. E de mirare!

Katia zise răzând voios:

— Nu se gândesc decât la daruri, şi le-a pierit pofta de băutură. Nu mai au timp.

Insfârşit se termină şi masa.

Copii porniră în goană să se schimbe. Fetele voiau să se gătească, ca de sărbătoare. Mama se împotrivi însă cu toată energia.

— Cum? De ce? Pentru ca să vă îmbulzească ţăranii?

Se putea vedea pe faţa ei obişnuită, neînsemnată, şi în trăsăturile ei cari căpătaseră deodată o expresie de teamă încordată, că nu va admite nici în ruptul capului ca fetele să-şi strice bunătate de rochii de sărbătoare.

Fetele trebuiră deci să se îmbrace cu ce aveau mai simplu.

Insfârşit ieşiră din casă şi alergară pe strada înclinată până jos la râu. Acolo însă se loviră tocmai de Şutkini.

Trebuiră să meargă cu ei. Nimic mai supărător.

Dar şi Şutkinii erau necăjiţi de asta. Acum nu mai puteau ajunge înaintea Udoiewilor şi nu mai aveau ocazie să se fudulească faţă de ei şi să-i cicălească.

Şutkinii reuşiră totuşi să-şi bată joc de Udoiewi.

Pe drum, de câteva ori erau cât p'aci să se încaere.

Seara, animaţia fu tot atât de mare şi de sgomotoasă ca ziua.

Pe deasupra oraşului, stelele sclipeau paşnice ca totdeauna, atât de îndepărtate şi de neînsemnate pentru privirile distrate, şi totuşi atât de apropiate pentru cei ce priveau mai bine.

Cerul senin, livid, se înegura din clipă în clipă tot mai mult, şi era o adevărată bucurie să priveşti spectacolul, repetat în fiecare seară, al sfintei slujbe a nopţii, care desvălue lumile cele mai depărtate.

La mânăstire se trăgeau clopotele,— rugăciunea de seară era pe sfârşite. Sunetele subţiri şi triste se revărsau încet peste pământ. Auzindu-le, îţi venea să cânţi, să plângi şi să umbli fără nicio ţintă.

Cerul, cerul fin şi emoţionat, asculta plânsul subţire de oţel. Nouraşii uşori şi liniştiţi ascultau şi ei sonorităţile de metal.

Şi aerul era atât de dulce şi de cald de parcă ar fi fost făcut din nenumărate răsuflări de bucurie.

Dulceaţa înduioşătoare a cerului adânc şi a norilor cari se topeau domol, înrâuri şi asupra sufletelor copiilor.

Şi tot ce-i înconjura — dangătul clopotelor, cerul şi oamenii — se înflăcără deodată şi se preschimbă în muzică.

Totul se transformă o clipă în muzică, — dar când clipa aceasta trecu ei se văzură iarăşi înconjuraţi de lucrurile şi mirajurile lumei vizibile.

Copii se grăbiră să ajungă pe câmpia arsă.

In oraş însă animaţia era foarte sgomotoasă şi după cât se părea, şi foarte voioasă. Pe case fâlfâiau drapele. Pe străzi ardeau lămpi de ulei, şi aerul era pe-alocuri plin de un fum desgustător.

Mulţimea se revărsa pe uliţele cari dădeau în jos spre râu, şi pe malul Safatului. Printre adulţi se amestecau şi mulţi copii şi totul era plin de clinchet şi de o bucurie, cum numai în basme se pomeneşte şi niciodată în viaţa de toate zilele. Cele mai banale cuvinte ale oamenilor aveau, prin vuetul surd, răsunet viu şi promiţător.

Multe trăsuri cu oaspeţi de onoare trecură pe lângă oameni, iar domnii şi cucoanele alese surâdeau cu prietenie mulţimei.

Din trăsuri veneau cuvinte şoptite şi neînţelese, şi râsete fugare.

Şutkinii aruncară priviri duşmănoase asupra bogătaşilor cari treceau. Gânduri rele şi neroade le treceau prin minte.

(Urmare în numărul viitor)

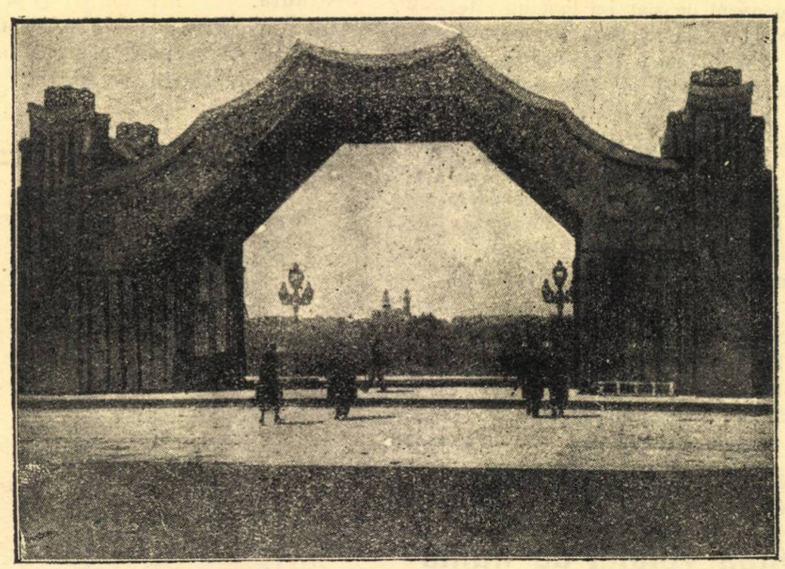

Expoziţia din Paris. — Boltă centrală a galeriei de prăvălii pe podul Alexandru al III-lea.

Arche centrale de la galerie des boutiques du pont Alexandre III, à l'Exposition de Paris.

Zentralbogen der Geschäftshäusergalerie auf der Brücke Alexander III. (Pariser Ausstellung).

Pagina femeii

Pijamale de baie, inaugurate la băile de mare din California.

Pyjamas de bain inaugurés aux bains de mer de Californie.

Bade-Pyjamas in den Californischen Seebädern eingeführt

Ce trebue să facem, ca să fim frumoase

La un concurs de frumuseţe, ţinut în statul Mississipi, a luat premiul întâi o fată de 16 ani, anume Inez Harden.

Cum ea a devenit punctul de atracţie al întregii lumi, din statul american, un corespondent de ziar i-a luat un interview, întrebând-o asupra regulilor care trebuie să le ţină o femee frumoasă, pentru păstrarea frumuseţii ei. Iată care ar fi aceste regule:

„Să nu te fardezi, să nu te pudrezi (Inez are şaisprezece ani!) Nu purta tocuri înalte! Dormi în fiecare noapte zece ore! Bea în fiecare zi, o jumătate de litru de lapte! mănâncă mai mult legume!

Frumoasa Miss Harden urmează cu sfinţenie aceste precepte. Mai face şi gimnastică zilnic, iar seara se culcă la orele 8.

Acum că ştim ce trebue să facem ca să fim frumoase, sfătuim pe cititoarele noastre să încerce. Dacă nu le va reuşi... nu suntem de vină....

După voiajul de nuntă

— Şi cum v'a plăcut Veneţia, d-nă ?

— Veneţia? Ia spune, Nicule, fost-am noi la Veneţia ?

— De sigur. Nu-ţi mai reaminteşti? Cum am sosit, toate străzile erau inundate şi am plecat imediat mai departe.

Cum se prepară cea mai bună supă

Multe gospodine se întreabă dacă, spre a obţine cea mai bună supă, trebue să se puie carnea în apă rece sau în apă fierbinte.

Cei mai **buni bucătari** şi chiar şi unii savanţi, cari nu au găsit că ar fi înjositor să se ocupe de chestia aceasta, au recomandat să se pună carnea în apă rece.

Când se pune în apă rece, se formează, o spumă; ea nu se formează, din potrivă, când se pune carnea în apă fierbinte, din cauza că albumina şi materia colorantă depe suprafaţă se coagulează imediat în urma temperaturii lichidului, formând un fel de reţea care se opune la eşirea sucurilor din carne, care rămân în massa unde se coagulează la rândul lor.

Supa obţinută pe calea aceasta e mai puţin gustoasă şi mai puţin hrănitoare. După Chevreul, proporţia de materii disolvante se micşorează atunci în raportul de 19 la 13 pentru substantele organice şi de 3 la 2 pentru sucurile fixe.

Tot din cauza că carnea e supusă unei călduri mari, care face ca diferitele ei părţi să fie puţin solubile, pare preferabil să se menţie oala cu supă la o temperatură doar vecină cu fierberea sau în fierbere moderată şi susţinută.

Intr'un cuvânt: la o temperatură potrivită, se prepară o supă, la o temperatură ridicată, se obţine o carne fiartă în apă.

O coafură elegantă, cu bandou de perle.

Une coiffure élégante à bandeau de perles.

Elegante Haartracht mit Perlenschmuck.

Tunică de fular pe furou de mătase. Biaisuri din aceeaşi materie.

A apărut MODA No. 3

Cu o copertă artistică în patru culori.
care cuprinde

Zece pagini **toalete moderne şi foarte şic**, pentru sezonul de vară şi anume: **rochii de stradă şi vizită; un grup de bluze şi cazace: toalete pentru vilegiatură elegante; toalete de plimbare şi vizită în total 58 modele de rochii creaţiunile cele** mai noi şi originale.

Două pagini **pălării şi apeline ultra moderne.**

Una pagină **modele de coafuri, pijamale, umbreluţe, etc**

Două pagini **toaletă intimă a femeei cu tiparuri.**

Două pagini **«Moda Copiilor» cu modele noi şi elegante.**

Una pagină **Eleganţa masculină cu modele de haine şi rufe.**

Una pagină **Incălţăminte şi podoabe cari înfrumuseţează.**

Una pagină **modele de lucru manual.**

Una pagină **sfaturi şi reţete.**

Una pagină **literatură şi miscelanea.**

Una pagină **«Poşta modei şi Jocuri distractive».**

ARTICOLE: Ce vom purta. Noui găteli. Garnituri moderne. Chipul femeei Toaletă pentru vilegiatură. Aspecte Bucureştene. Podoabele braţelor. REŢETE PENTRU INFRUMUSEŢARE, etc.

UN EXEMPLAR 20 LEI.

De vânzare la toate librăriile şi vânzătorii de ziare din ţară.

Depozit General Soc. «Eminescu» Str. Parlamentului 2. Bucureşti.

Toate sporturile

Matchul de foot-ball Uruguay—Entente din Paris. — La recentul match dintre echipa Uruguay şi cea a Ententei (Red Star Olympique), au învins uşor cei dintâi, cari e vorba să vie şi la Bucureşti. Pe fotografie vedem pe half-ul parizian Meyer (în costum închis) degajând; între Meyer şi Baron, uruguayanul Scarone.

Le récent match de foot-ball entre les Uruguayens et l'Entente Red Star-Olympique de Paris; les premiers ont battu sans peine l'Entente.

Der kürzlich in Paris stattgefundene Fussballmatch zwischen den Uruguayern und der französischen Entente (Red Star-Olympique), wobei die ersten leicht gewannen.

Sporturile feminine

O şampioană a aruncării de greutăţi.

Une championne de lancement du poids.

Eine Meisterin im Gewichtswerfen.

Derby şi Grand Prix

Când au fost înfiinţate aceste premii

Premiul Jockey-Clubului sau Derby-ul francez a fost înfiinţat în anul 1855 şi e rezervat numai reprezentanţilor crescătoriei franceze, după cum şi Derby-ul din Epsom e rezervat exclusiv cailor englezi.

Grand Prix din Franţa a fost alergat pentru prima dată în anul 1863 şi nu e rezervat numai cailor francezi; caii streini pot participa la această cursă şi a fost chiar un cal englez, The Ranger, care a câştigat primul Grand Prix din Franţa. In 1887, premiul acesta a fost alergat de 24 de ori şi caii streini au avut tot atâtea victorii cât cei francezi. In adevăr, au eşit cei dintâi atunci: 12 cai francezi, 9 onglezi, 1 unguresc, 1 rusesc şi 1 american.

Cu timpul crescătoria franceză de cai a făcut progrese mari şi crescătoria engleză, singura care mai participă la Grand Prix francez, nu ma înregistrează aci atâtea victorii.

O interesantă statistică sportivă

Ziarul parisian «Excelsior» publică următoarele date:

a) Federaţia franceză de «football» numără 3000 asociaţii cu un total de 400.000 membri; organizează anual 6000 concur-oficiale de «match» 1000 concursuri şcolare, plus alte 1000 săptămânale.

b) Uniunea sportivă atletică, e constituită din 12000 societăţi reunind toate la o laltă 2 milioane 500 de mii de membri.

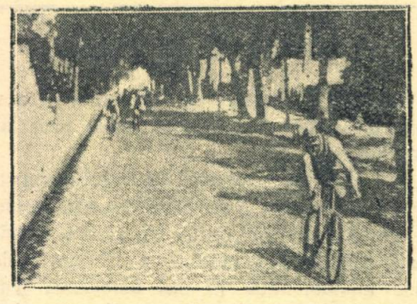

Liceanul Mazaud, câştigătorul marelui premiu ciclist din Dampierre.

Le lycéen Mazaud, gagnant du grand prix cycliste à Dampierre.

Der Gewinner des grossen Zweiradpreises in Dampierre.

Deschidem un concurs fotografic

Premii pentru cele mai frumoase fotografii din vilegiatură

Revista noastră a inaugurat în numărul precedent un interesant concurs fotografic de actualitate.

Cetitorii au fost invitaţi să ne trimită fotografii din staţiunile balneare şi climaterice, sau din regiunile pitoreşti unde-şi petrec concediile sau vacanţa. Sunt atâtea locuri minunate în ţara noastră, pe cari ochiul încântat al sezonistului le vede şi-ar dori să le păstreze mereu în amintire încât stimulentul nostru credem că va găsi o unanimă şi entuziastă aprobare.

Dorim să dăm prin acest concurs prilejori cui, de a fixa pe placa fotografică colţurile picturale din toate regiunile frumoase ale României dar nu numai prin reproduceri simple ale naturei, ci în îmbinarea armonică pe care natura o realizează cu ansamblul de oameni, care o animează. Aşa dar, concursul nostru nu vizează numai fotografii de peisagii, ci printre ele şi peisagii sau locuri populate de oameni.

Pentru decernarea premiilor pe cari le vom oferi celor mai reuşite fotografii publicate, juriul va fi alcătuit tot din cetitorii revistei noastre, cari vor putea vota prin cărţi poştale pentru fotografiile cari le-au plăcut mai mult.

Concursul rămâne deschis până la 1 Septembrie.

Decernarea premiilor se va face după 15 Septembrie.

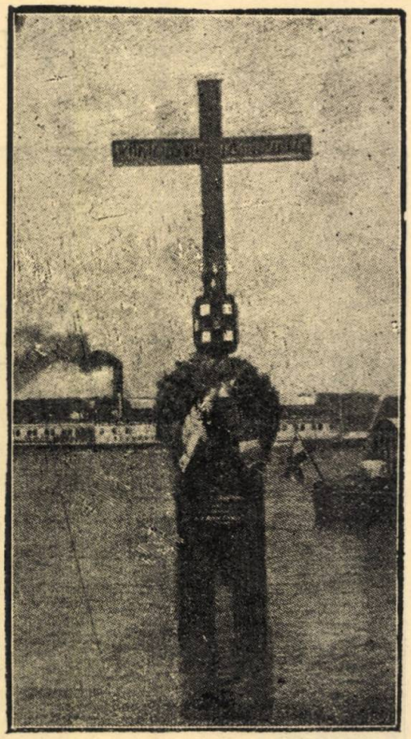

Crucea din lacul Starnberg, ridicată acum pe locul unde s'a înecat regele Ludovic II al Bavariei.

Das Kreuz im Starnberger See, wo König Ludwig II von Bayern ertrank.

Originea cuvântului „parasit"

Titlul de „parasit" era pe vremuri foarte onorabil; el a avut aceeaşi soartă ca titlul de filosof.

Romanii numeau pe parasiţi: „epulones": ei aveau însărcinarea, în temple, să primească ofranda primelor poame, şi tot ei erau însărcinaţi să le împartă poporului şi să nu păstreze decât pe acelea necesare ospeţelor închinate zeilor.

Oamenii aceştia, cari mâncau la masa zeilor, se bucurară la început de o mare consideraţie, dar se băgă curând de seamă că aveau un apetit formidabil şi că mâncau şi partea divinilor lor oaspeţi. Sfârşiră prin a se face atât de urâţi, încât li se interzise accesul în casele de seamă. Acolo se purtau ca în temple, şi tot lăudând pe stăpânul casei, cum în templu exaltaseră pe Jupiter sau Bachus, îmbucau toate mâncărurile destinate familiei.

De atunci, parasiţi fură numiţi toţi linguşitorii cari, spre a-şi procura o masă bună, sacrificau orice probitate şi delicateţă. Romanii, când îi primeau la masa lor, uzau de dreptul de a-i batjocori, de a-i înjura şi chiar de a-i bate la desert.

Astăzi, asta nu se mai face!

Americanii la Paris

Americanii doresc ca, oridecâteori vor veni la Paris, să găsească acolo propriul lor home.

D. Lokolsky, comisarul Oficiului comunal de închiriere din New-York, se află acum la Paris spre a discuta cu câţiva financiari posibilitatea clădirii unui număr de case monumentale în stil american. Turiştii şi oamenii de afaceri din America nu vor trebui să mai locuiască atunci în hoteluri pariziene scumpe, unde şi aşa găsesc cu greu apartamente sau camere.

Tradiţia americană va fi păstrată însă numai în ce priveşte aranjamentul interior al caselor, căci nu e vorba să se construiască la Paris faimoşii zgârie-nori.

Divulgare evitată

O pereche conjugală fu lovită de un automobil şi răsturnată. Maşina o şterse în goană mare. Un sergent de stradă se apropiă şi întrebă pe soţi:

— Aţi văzut cel puţin numărul maşinei?

— Desigur, era uşor de ţinut minte. Primele două cifre erau vârsta mea şi ultimele două, vârsta soţiei mele.

— Gogule, interveni soţia, la ce bun să mai avem dandanale. Lasă lucrurile baltă.

Afganistanul modernizat

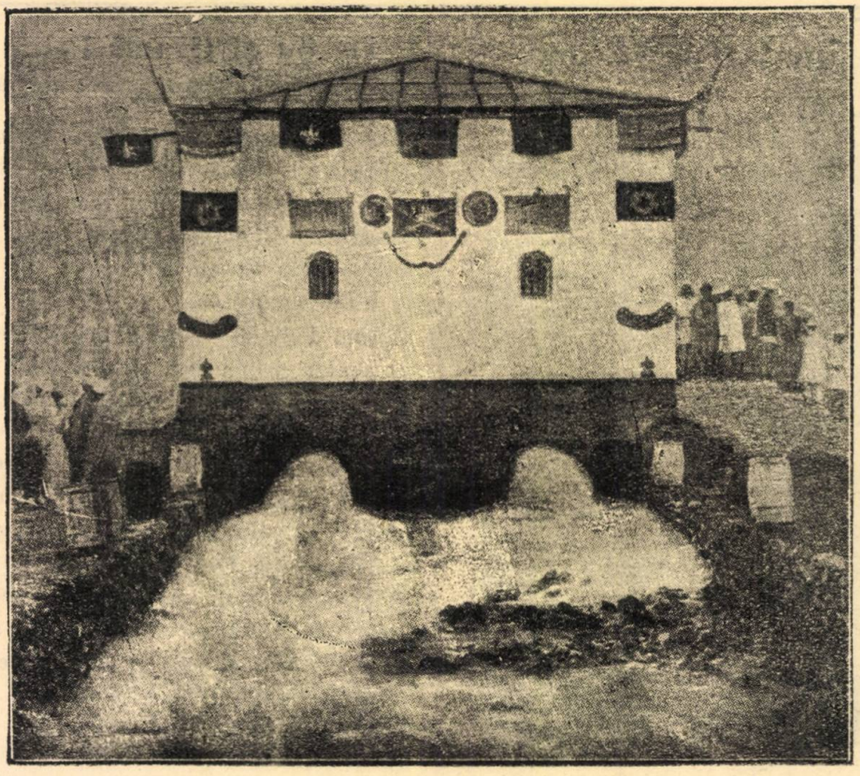

Un baraj pe râul Kurd-Kabul pentru irigarea văii But-Khak, inaugurat de curând de Emirul Afganistanului.

Un barrage sur la rivière Khurd-Kaboul pour fertiliser la plaine de But-Khak, en Afghanistan.

Actualitatea în caricatură

Sinceritate

— Acum, că suntem căsătoriţi, spune-mi, dragă, ce ai fi făcut dacă n'aşi fi vrut să mă mărit cu tine ?

— O, foarte simplu, aşi fi depus bilanţul la tribunal.

— Maintenant que nous sommes mariés, dis-moi, chéri, ce que tu aurais fait si je n'avais pas voulu devenir ta femme?

— Oh! c'est bien simple, je déposais mon bilan.

— Jetzt, wo wir verheiratetsind, sag Liebchen was hättest du getan, wenn ich mich geweigert hätte, deine Frau zu werden.

— Ich hätte ganz einfach Konkurs angemeldet.

Un remediu

— Când eşti răcit, ce faci, doctore ?

— ... Tuşesc !

— Quand vous êtes enrhumé, docteur, que faites-vous.

— ... Je tousse !

— «Was tun Sie, Herr Doktor, wann Sie erkältet sind.»

«... Ich huste !»

S'a convins...

Streinul luă lista de mâncare când privirea sa căzu asupra frumoasei chelneriţe care îi prezenatse lista.

— Tare cald azi, nu-i aşa ? zise el amabil.

— In adevăr, răspunse ea rece, şi a fost şi eri tot atât de cald, şi mă numesc Lola, şi ştiu că sunt drăguţă şi că am ochi albaştri frumoşi şi sunt de mult timp aci, şi-mi place serviciul, şi cred că nu sunt prea frumoasă spre a lucra într'un restaurant. Nu ştiu unde se poate petrece diseară şi chiar dacă aşi şti, nu m'aşi duce cu dv. Fratemeu e bucătar aci în restaurant şi avea 90 de kilograme când s'a cântărit deunăzi şi e foarte violent. Ce doriţi să luaţi, d-le ?

Streinul se gândi puţin.

— Nu prea mi-e foame, zise el. Ajunge nişte ochiuri şi un ţap.

Timpuri moderne

— Vă supără fumul, doamnă?

— Mă supără, d-le, că mi-am uitat ţigaretele mele acasă !...

— La fumée ne vous incommode-t-elle pas, madame ?

— Ce qui m'incommode plutôt, monsieur, c'est d'avoir oublié mes cigarettes!...

«Ist Ihnen der Rauch unangenehm, gnädige Frau?»

«Es ist mir unangenehm, dass ich meine Zigaretten vergessen habe!»

Fără prejudecată

Ea (rușinată). — Vreau să fiu sinceră, chiar dacă aţi renunţa. Am mai fost logodită de patru ori !

El (pe gânduri). — De patru ori... (patetic) Şi aţi înapoiat darurile de logodnă ?

Ea (timidă). Ca să spun adevărul, nu !

El (mişcat). — Atunci te iert !

Teama de 13

— N'ai ideie cât mă bucur că nevastămea a dat naştere unor gemeni.

— Păi bine, frate, dar mai ai zece copii!

— Exact, dar închipuieşte-ţi că dacă ar fi căpătat acum un singur copil, am fi fost 13 la masă !

— Je suis très heureux que ma femme vient d'accoucher de jumeaux!

— Mais tu as déjà dix enfants!

— Parbleu! mais imagine-toi que, si elle avait accouché d'un seul enfant, nous aurions été 13 à table!...

«Ich bin glücklich, dass meine Frau Zwillinge gekriegt hat!»

«Aber du hast ja schon zehn Kinder!»

«Eben deshalb. Wenn sie jetzt blos ein Kind gekriegt hätte, wären wir 13 bei Tisch gewesen !»

Telefonistele

— Cum! sunteţi pe jumătate surdă şi voiţi să vă angajaţi telefonistă?

— Da, d-le... Voi avea cel puţin o scuză când nu voi răspunde.

— Comment!... Vous êtes à moitié sourde et vouz voulez entrer dans notre administration des téléphones?

— Oui, monsieur... J'aurai au moins une excuse pour ne pas répondre.

«Wie, Sie sind halbtaub und wollen Telephonistin werden ?»

«Geradedeshalb, denn dann habe ich eine Entschuldigung, wenn ich nicht antworte».

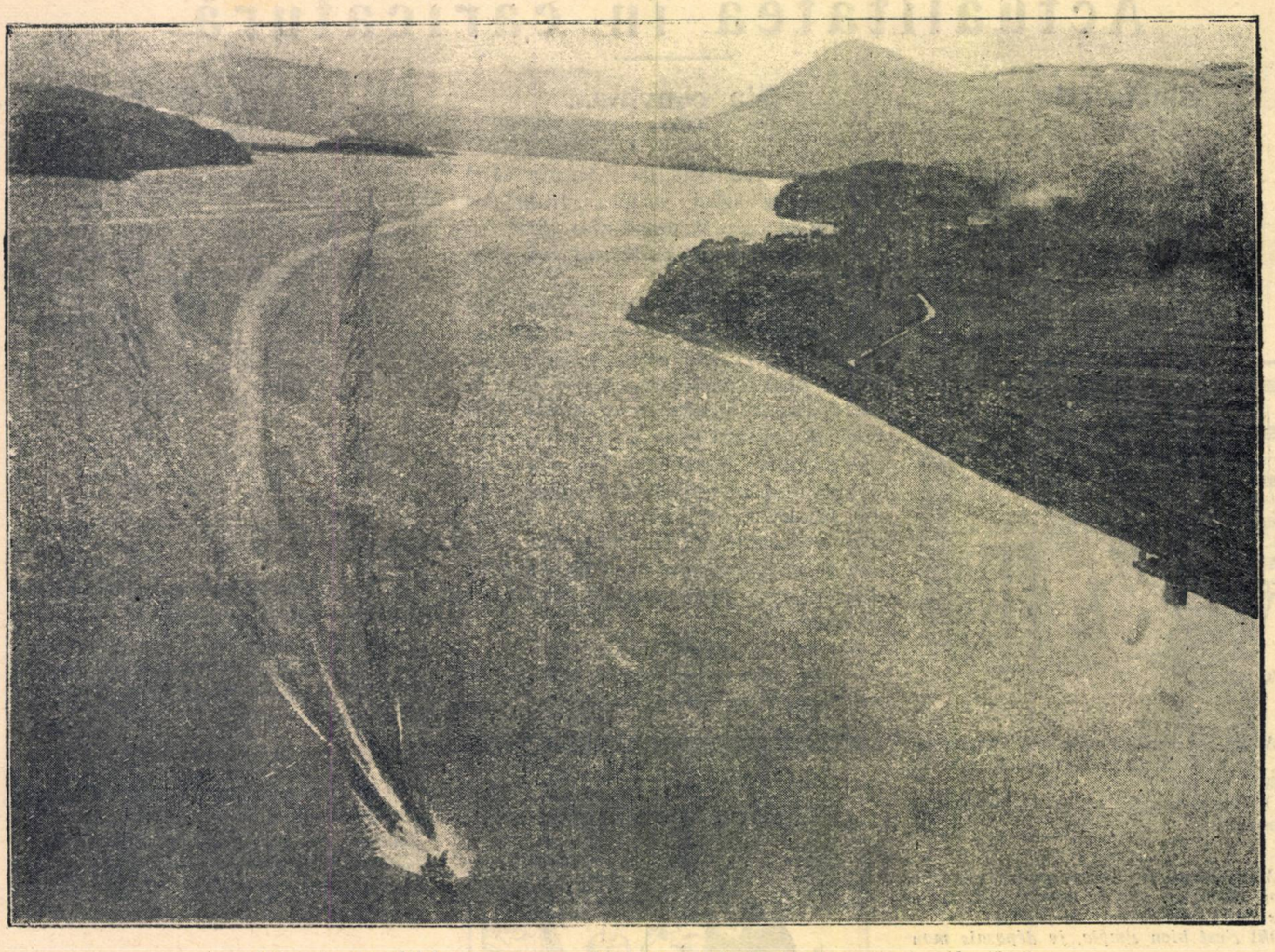

O barcă automobil bate un tren rapid într'o cursă de viteză.

Un canot-automobile bat un train rapide en course de vitesse.

Eine Autobarke siegt in einer Wettfahrt mit einem Express-Schnellzug.

Emisiuni de mărci poştale

De obicei se emit mărci poştale pentru comemorarea vreunui eveniment sau a aniversării unui om mare oarecare. Unele ţări însă au găsit că pot obţine pe calea aceasta unele venituri extraordinare.

Guvernul din Congo belgian va emite 30 milioane de mărci taxa de plată, de patru modele diferite, menite să producă fondurile necesare pentru ridicarea unui monument morţilor din războiu.

Cehoslovacia speră să realizeze două scopuri: să constitue un fond de pensii pentru funcţionarii dela P. T. T. şi să adune sumele indispensabile pentru organizarea viitoarelor jocuri olimpice, în cazul când vor avea loc la Praga. Se vor emite 1.200.000 de vignete şi vor fi vândute cu preţul dublu.

O mică insulă din Antilele britanice, insula Dominic, ar vrea să aibă un frumos palat al poştelor: cu o nouă serie de opt mărci poştale, tipărite în câte patru milioane de exemplare, speră să-şi realizeze visul.

Uruguay pregăteşte de asemenea o emisiune de trei mărci poştale inedite pentru comemorarea debarcării celor 38 de patrioţi, dar nu a mărturisit cărui scop destinează suma ce va încasa.

Hârtie necombustibilă

Cum putem face ca hârtia să devie necombustibilă?

Foarte simplu: o muiăm într'o puternică solutie de piatră acră şi apoi o uscăm. Prin aceasta devine necombustibilă. E indiferent dacă hârtia e albă, scrisă, imprimată sau pictată. Procedeul nu o strică. Din potrivă, în loc să altereze culoarea sau calitatea hârtiei, operaţia aceasta, care se poate face uşor, o îmbunătăţeşte.

Se înţelege dela sine că indicaţia ce am dat poate servi la multe feluri de aplicare.

Truc reuşit

Acum câtva timp, ziarele americane publică următorul anunţ:

«Cine trimite 25 de centi la adresa... capătă o marcă poştală neuzată de 50 centi».

Multe mii de oameni trimiseră câte 25 de centi. Imediat după aceia primiră în adevăr câte o marcă nouă, neuzată de 50 centi.

După aceia apăru un nou anunţ:

«Cine trimite 50 centi la adresa... capătă o marcă poştală neuzată de 75 centi».

Toţi trimiţătorii primiră imediat câte o marcă bună de 75 centi.

Se răspândi atunci zvonul că există un milionar excentric care vinde mărci poştale sub cost şi toţi aşteptară noul anunţ. Acesta apăru cu conţinutul:

«Cine trimite 75 centi la adresa... capătă o marcă poştală neuzată de 1 dolar».

Milioane de persoane au trimis câte 75 de centi, dar... marca de un dolar n'a mai sosit niciodată!

Editura Institutului de Arte Grafice «EMINESCU» Societate Anonimă, Strada Parlamentului, 2 — Bucureşti

Un roman al petrolului

Un roman cu adevărat american, u.. roman al petrolului s'a terminat zilele acestea în mod fericit pentru erou.

Acum doi ani, doi fraţi, Gordon şi Robert Ingalls, cutreerară Statele-Unite ale Americii de nord, oferind acţiunile unei societăţi care făcea explorări de petrol în statul Arkansos. Se găsiră mulţi amatori pentru aceste hârtii care promiteau câştiguri mari.

In oraşul Dallas însă, din statul Texas, fraţii fură arestaţi deoarece unii cumpărători pretindeau că au fost înşelaţi, întru cât ar fi aflat că societatea în chestie nu ar fi obţinut încă nicio picătură de petrol. Cu toate protestările că acţiunile vor reprezinta după câtva timp o valoare, tribunalul condamnă pe fraţii Ingalls, pentru înşelăciune, la închisoare, şi anume pe Gordon la doui şi pe Robert la un an.

Intre timp, societatea şi-a continuat lucrările şi a dat în adevăr de petrol. Acţiunile începură să dea dividende mari. Robert Ingalls îşi terminase osânda, iar Gordon, când a fost liberat şi el, află cu bucurie că acţiunile ce-i rămăsese nevândute reprezintă acum o avere de un milion de dolari.

Rezon!...

— Tăticule, dece se zice totdeauna limbă maternă ?

— De! fiindcă tata rar poate vorbi şi el.

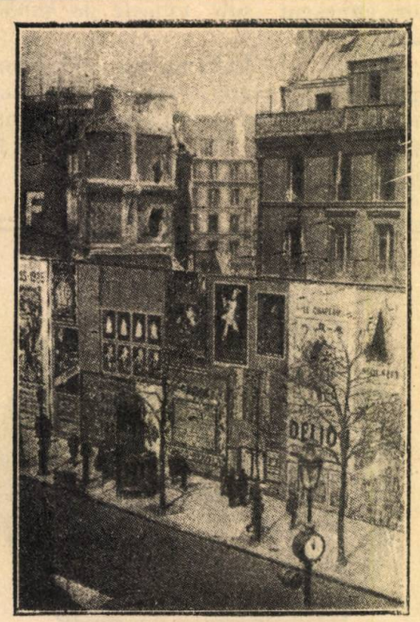

Un colţ pitoresc al Parisului, dispărut în urma recentelor străpungeri de bulevarde noui.

Un coin pittoresque de Paris, disparu à cause des démolissements pour les nouveaux boulevards.

Eine jüngst verschwundene Pariser Strasse infolge des Durchbruches für die neuen Boulevards.

Din China înfometată

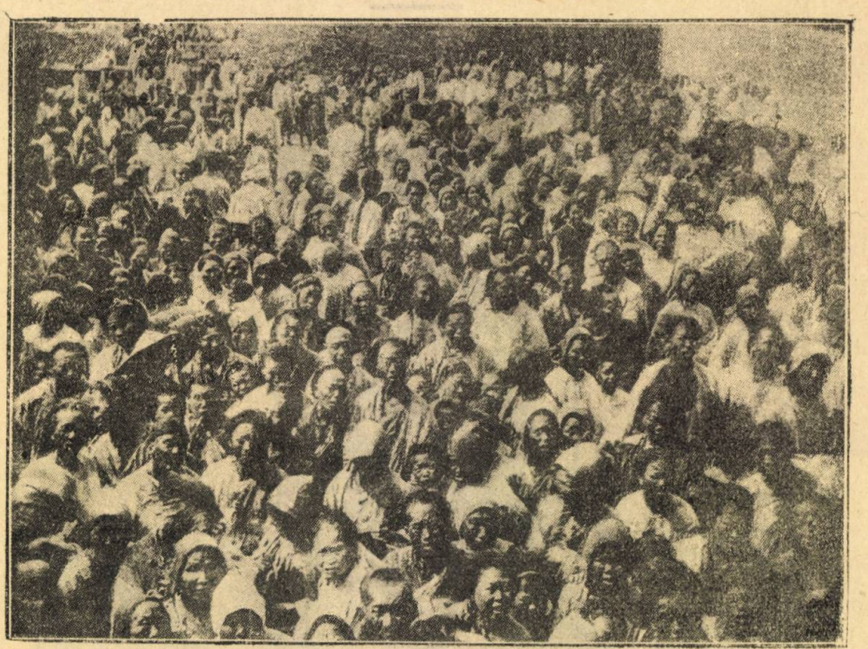

Mulţimea flămândă aşteptând împărţirea de alimente şi bani.

La Chine affamée: les foules attendent la distribution de vivres et d'argent.

Das hungernde China: die hungernde Menge in Erwartung von Lebensmitteln und Geld.

Negri căsătoriţi europeneşte

Cosmopolitismul îşi întinde cuceririle asupra colţurilor celor mai îndepărtate ale lumii. Gândul acesta ni-l impune fotografia de mai jos, care vine dela antipozi.

Acum câţiva ani locuitorii din Noua Guinee dădeau o importanţă neînsemnată căsătoriei, astfel că nu obicinuiau ceremonii prea complicate.

Când logodnicul ducea viitorului său socru darurile prevăzute (câţiva metri de stofă şi câtiva porci) nunta era făcută şi fiecare se ducea la el acasă ca în cântece !

De acum însă e cu totul altfel, mai ales în regiunile coastelor, unde papuaşii au luat contact cu civilizaţia.

Văzând serbarea unei nunţi «între albi» negrii din noua Guinee nu mai vor să se căsătorească fără ceremonii.

Concluzia aceasta ni se impune, după citirea legendei care însoţeşte fotografia.

Tânăra domnişoară cu fata de abanos răspunde la numele de Kiké. Era frumuseţea satului Kabakaul, localitate pe care nu o găsim pe hartă, dar care trebue să fie un mic oraş pe coasta marei insule.

Este prima nouaguineză care s'a măritat europeneşte, adică în rochie albă.

Prea săracă pentru a-şi face o rochie din muselin, îşi croi rochia de mireasă dintr'o pânză rară. Fără îndoială că e vorba de pânza sau de tifonul pe care îl întrebuinţau unele fabrici înainte de războiu pentru a înveli bucăţile de unt.

Acest tifon se pare că costă 75 centime franceze metrul, în porturile Nouei-Guinei. Dar, cum spune cu destul spirit, autorul legendei şi aceasta tot e o gaură în budgetul unui tată papuasian, pentrucă simbria unui neoguinean, întrebuinţat pe plantaţii, nu este decât de 7 franci *pe lună !*

Ceva despre cazaci și balalaice

Cunoscuta scriitoare franceză Louise Faure-Favier, care a fost și în București cu avionul, povestește următoarele în «Les Annales»:

Voi ține minte sosirea mea aeriană în Jugoslavia! Era într'o frumoasă după-amiazi și am aterizat la Penjevo, aeroportul din Belgrad...

Plăcerea ce-mi fac lucrurile aerului m'a făcut să asist la adăpostirea avionului în hangar. Și n'am fost puțin surprinsă observând, printre oamenii cari împingeau aparatul, pe un tânăr foarte zdrențăros și care purta monoclu.

— E un cazac din armata lui Wrangel, mi s'a răspuns. E în mizerie ca toți Rușii de aci adăpostiți în Jugoslavia. Veți vedea coloneli ruși măturând străzile, maiori cari vând pâine... Acesta ar fi trebuit să fie acum căpitan. Se nutrește cu fiertură de ovăz și din ce câștigă își cumpără cărți și-și întreține uniforma. Veți putea să-l admirați în curând în tunică roșie, căciulă de astrahan, cu cizme ca oglinda și cu toate decorațiile. E unul din centaurii printre cazacii lui Wrangel, care dau azi un concurs hipic la Penjevo.

Merserăm deadreptul spre poiana cea mare unde urma să aibe loc acest extraordinar concurs hipic.

Ce spectacol! Treizeci de Cazaci, cei mai buni, cei mai atletici din Rusia, toți în uniforma lor păstrată grație atâtor privațiuni, treizeci de cai focoși și toate acrobațiile cele mai frenetice. Recunoscui ,— mai bine zis mi se arătă muncitorul din aeroport, un superb călăreț, cu sabia în dinți, în picioare pe doi cai azvârliți într'un furios galop. A participat la extraordinara figură călare care se numește «Piramida», executată de nouă călăreți și opt cai.

Scosei un strigăt de admirație.

— E frumos, nu-i așa, doamnă? Și totuși caii aceștia sârbești nu pot fi comparați cu caii noștrii din Ucraina.

Glasul acesta dulce, care se exprima într'o franțuzească corectă, era al unei tinere femei îmbrăcată cu o sărăcăcioasă rochie de bumbac și coafată doar cu părul ei cel blond, o damă de rang din înalta societate rusă pe care am regăsit-o seara într'o orchestră de balalaici.

In adevăr, pe când luam masa, seara, pe terasa hotelului din Penjevo, călăreții «Piramidei» equestre cântau aci din instrumentul acela ciudat care se numește balalaică și care avea pe noaptea aceia caldă, accentele unei intense melancolii. Ea în picioare în fața orchestrii, cânta din gură. Cu o coroană de flori în părul ei blond, cu pan glici tricolore căzând pe ceafă, pe redingota scânteetoare și până pe cizmulițele de piele roșie, cânta cupletul nostalgic din «Luntrașii depe Volga», iar muzicanții cu balalaica repetau refrenul. Ea cânta și făcea și cheta, cu o tamburină în mână, în beneficiul compatrioților ei nenorociți, al acelor Cazaci cari ne fermecaseră și cari... nu aveau ce mânca.

Aeroplane particulare

Nu mai este mult, până vor avea și particularii aeroplanul lor personal, cum au automobilul lor. Miliardarii americani au și început.

D. Harlod A. Vanderbilt și-a construit de curând un hidravion perfecționat, care ar putea fi numit corabie sburătoare; el are o cabină amenajată luxos pentru cinci persoane. Aparatul este în dur-aluminiu, și vibrațiile motorului sunt atât de atenuate, încât cei ce ocupă cabina, pot să converseze cu ușurință.

Pălăriile de panama

Pălăriile de paie cunoscute sub numele acesta veneau altă dată din Peru, din Equator și din Noua Grenada (azi Colombia) prin porturile Moyobambo și Guayaquil. Principalul întrepozit al acestui important comerț era Panama, de unde și numele.

Numai Peru furniza 70—80.000 pălării de Panama. Țesutul fibrei vegetale textile era o adevăraăt artă, care se făcea cu mâna și atât de delicat că Americanii au renunțat mult timp la încercările lor de a utiliza un țesut mecanic.

Adevărata panama se făcea — și se mai face și acum — cu fibra scoasă dintr'un arbust din familia palmierilor, cunoscut sub numele de *hanbanaxa*.

Pălăriile de Panama au fost adoptate întâi în țările tropicale din cauza ușurinții și flexibilitătii lor și numai după aceia au fost introduse și în Europa.

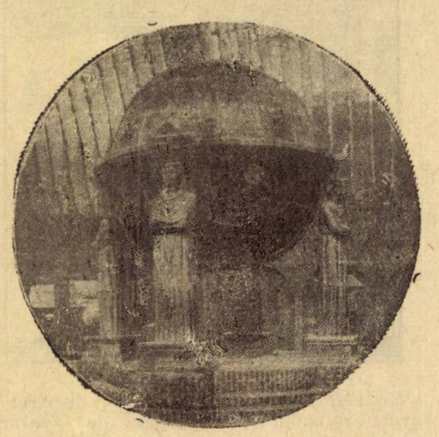

Expoziția comunicațiilor din München.— Globul pământului reprezintând comunicațiile.

Un globe terrestre à l'Exposition des communications à Munich.

Die Erdkugel in der Münchener Verkehrsausstellung.

Suverani şi miniştri în avion

Dintre toţi suveranii, regele Spaniei este primul care a primit botezul aerului, pe aparatul aviatorului francez Tissandier, în 1913.

Regele Belgiei şi regina Elisabeta făcură numeroase sboruri printre care unul dela Casablanca la Toulouse şi altul dela Le Bourget la Bruxelles, în Octombrie 1921.

Preşedintele Massaryk, al Cehoslovaciei, cu toată vârsta sa înaintată, s'a obicinuit cu aviaţia. A inaugurat chiar acum de curând linia aeriană Praga-Bratislava-Cosice.

Vecinul său, preşedintele Woicekowski, al Poloniei, nu dispreţueşte întrebuinţarea căii aeriene pentru a merge în două ore dela Varşovia la Cracovia.

Ex-împăratul Carol se servea şi el de avion cu prilejul tentativelor de restaurare a monarchiei în Ungaria.

Preşedintele Ebert a făcut în diferite rânduri călătorii în avion, de puţină durată.

Prinţul Carol, moştenitorul României, este un adorator al aviaţiei, la fel cu prinţul Suediei, Gustav-Adolphe şi cu tânărul prinţ Kund al Danemarcii.

Nu mai rămân decât regele Angliei, al Italiei, şefii ţărilor balcanice, unii din ţările dela nord, şi D-l Doumergue, cari până acum n'au întrebuinţat avionul ca mijloc de locomoţiune.

Printre miniştri, acei cari întrebuinţează aviaţia sunt numeroşi în toate ţările.

Decanul lor este fără îndoială D-l Paul Painlevé, care a făcut primele călătorii cu avionul în 1918, încurajând experienţele lui Wilbur Wright şi Henry Farman. Numeroasele lui raiduri din 1920 în Extremul Orient, n'au fost uitate. Nu surprinde deci recentul său raid Toulouse, Rabat-Toulouse.

In Italia, Mussolini se serveşte adesea de aviaţie şi sborurile lui nu se mai numără.

In Anglia, Sir Branker, a înfăptuit raidul Londra-Calcuta pe deasupra munţilor Himalaia. El deţine stăpânirea aerului, împreună cu ministrul Aviaţiei franceze, Laurent-Eynac.

In Germania, miniştri se servesc de obiceiu de avion, de asemenea şi comisarii poporului din Rusia.

Plăcinta şi preoţii din Anglia

Până în veacul al optsprezecelea, preoţii din Anglia nu mâncau plăcintă de cea numită „mince pie".

Ei credeau că întrebuinţarea unui asemenea aliment era un lucru înjositor pentru preoţi.

Concursul nostru fotografic „România pitorească"

Primele fotografii primite din public

Precum se ştie revista noastră a inaugurat un interesant concurs fotografic de actualitate. Cetitorii au fost invitaţi să ne trimită fotografii din staţiunile balneare şi climaterice, sau din regiunile pitoreşti unde-şi petrec concediile sau vacanţa, pentruca prin acest concurs să aibă oricine prilejul de a fixa pe placa fotografică colţurile picturale din toate regiunile frumoase ale României dar nu numai prin reproduceri simple ale naturei, ci în îmbinarea armonică pe care natura o realizează cu ansamblul de oameni, care o animează.

Pentru decernarea premiilor pe cari le vom oferi celor mai reuşite fotografii publicate, juriul va fi alcătuit tot din cetitorii revistei noastre, cari vor putea vota prin cărţi poştale pentru fotografiile cari le-au plăcut mai mult.

Concursul rămâne deschis până la 1 Septembrie.

Decernarea premiilor se va face după 15 Septembrie.

•

Mai jos, începem publicarea fotografiilor primite, şi sperăm că vom putea mări din ce în ce mai mult spaţiul destinat acestui concurs.

Colţuri pitoreşti din România

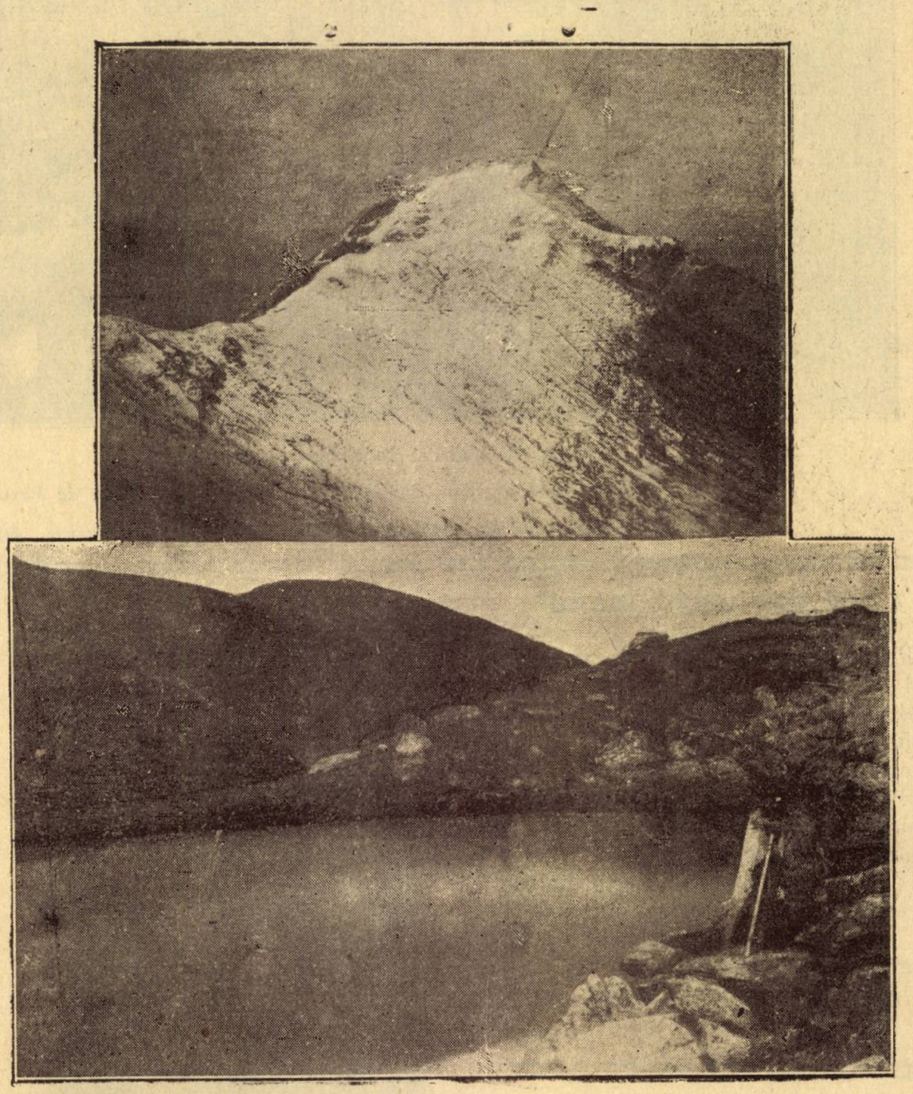

Photo Săvescu

Sus: Bucşoiul (2508 m.) din munţii Bucegi. Vedere luată la căderea primei zăpezi.
Jos: Lacul Avrigului din Munţii Făgăraşilor.

Coins pittoresques en Roumanie: Le mont Bucşoiul (2508 m.) et le lac Avrig dans les montagnes de Fagarashi.

Das malerische Rumänien: der Berg Bucşoiul (2508 Metter) und der Avrigsee in den Fagarascher Bergen.

Expoziția din Paris, iluminată

Aspectul Esplanadei Invalizilor, seara iluminată.

L'Esplanade des Invalides, le soir, à l'Exposition de Paris.

Die Invaliden Esplanade, abends während der Pariser Ausstellung.

Cele mai vechi mănuși

Printre obiectele găsite în mormântul lui Tutankhamon și expuse la Cairo figurează o mănușă, prima descoperită, și care a aparținut unui faraon.

S'a descoperit totuși acum câțiva ani, în ruinele din Tel-el-Amana, un basrelief reprezentând darurile făcute le rege și regină guvernatorilor lor. Printre cadourile acestea sunt mănuși de piele roșie, fapt confirmat de hieroglifele depe inscripție, ceeace arată că era vorba de o noutate remarcabilă.

Critică de copil

D-na Certărescu a făcut azi bărbatului ei o nouă scenă teribilă.

După ce s'a potolit vijelia, micul Ionel se apropie tiptil de tatăl lui:

— Zi, tăticule, dacă mă port mereu bine, nu-i așa că nu va trebui să mă însor niciodată?

Ahmed Zogu, prezidentul Republicei Albania (la mijloc) cu șeful său de cabinet Calluci (dreapta) și cu adjutantul său.

Ahmed Zogu (au milieu) président de la République albanaise, son chef de cabinet Calluci (droite) et son adjutant.

Pietonii sunt pedepsiți la Petrograd

Autoritățile din Petrograd își dau multă osteneală de câtva timp, ca să învețe pe cetățeni să circule ca în metropolele din occident.

Pietonii sunt în special controlați de poliția circulației, pentru ca toți să se conformeze recentei ordonanțe a mișcării.

Gardiștii au ordin să procedeze cu toată severitatea, și aceasta explică faptul că pe Newski Prospekt, într'o singură zi, au fost chemate la comisariat nu mai puțin de 433 persoane, cari călcaseră dispozițiile noului regulament, umblând în mijlocul străzei, în loc de trotoare, cum se cuvenea...

Iată dece...

Soțul. — Dece adecă dai de mâncare fiecărui cerșetor?

Soția. — Fiindcă vreau să văd și eu odată bărbați cari să nu se plângă de mâncarea gătită de mine.